

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Шести дан рада
23. новембар 2016. године

(Седница је почела у 11.05 часова. Председава Ђорђе Милићевић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Четврте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 114 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 109 народних посланика и да постоје услови за наставак данашњег рада.

Обавештавамо вас да су спречени да присуствују седници следећи народни посланици: Жарко Обрадовић, Зоран Радојичић и Марко Ђуришић.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ОРГАНИЗАЦИЈИ И НАДЛЕЖНОСТИ ДРЖАВНИХ ОРГАНА У СУЗБИЈАЊУ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА, ТЕРОРИЗМА И КОРУПЦИЈЕ (појединости – наставак).

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге народи посланици, помаже Бог свима, у нашем амандману на члан 7. Предлога закона желели смо да прецизирамо одређене ствари које би биле од великог значаја што се тиче стручних квалификација оних који треба да се баве овим заиста одговорним послом у сузбијању криминала, корупције и тероризма.

Овде се јасно каже у образложењу: „Предложеним амандманом би се постигло да Високи савет судства преузме одговорност, да буде гарант квалитета, стручности и способности изабраних судија. Такође, постигло би се да судије које ће судити за кривична дела организованог криминала и корупције заиста поседују неопходна знања у овој проблематици, те да су упознате са начинима на које се међународна заједница бори против наведених проблема и најактуелнијим међународним ставовима везаним за ову проблематику.“

Дакле, шта смо ми заправо желели овим амандманом? Желели смо да прецизирамо начин избора судија, да повећамо њихову компетентност за бављење овако сложеним питањима, јер нема сумње да имамо проблем у тој сфери нашег судства, које, ево, као што видимо годинама уназад, не доноси правоснажне пресуде и не решава најкрупније случајеве криминала, корупције и онога што је рак-рана овог друштва.

Дакле, шта је по вашем мишљењу, госпођо министарка, уопште проблем нашег судства, да ли је корумпираност, да ли је некомпетентност? Због чега нисмо могли кроз постојећи судски систем да спроведемо све ово што ви сада желите да решите посебним, специјализованим судским инстанцама? Знате да смо ми из Двери мало осетљиви на све већи број специјализованих судова, за ратне злочине, за ово, за оно, једноставно, превише је специјализованих судова. Морате ми најпре одговорити шта је проблем са постојећим судским системом па смо присиљени да идемо на ову специјализацију судова.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има министарка Нела Кубуровић. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем. Уважени председавајући, даме и господо народни посланици, мислим да треба да се држимо амандмана, а о питању које проблеме има српско правосуђе можемо да причамо неком другом приликом.

Када је реч о амандману који сте предложили на члан 7, где тражите да Високи савет судства даје мишљење када је у питању распоређивање судија и одређивање председника Посебног одељења, морам да вам кажем да Закон о судијама и Закон о уређењу судова искључиво прописују надлежност председника суда, који су то послови судске управе који пре свега подразумевају распоређивање судија у одговарајуће одељење, што значи да председник суда својим годишњим распоредом утврђује који ће судија у ком одељењу да поступа, па макар то

било и Посебно одељење Вишег суда у Београду, које ће се бавити пословима организованог криминала.

Такође, морам да истакнем да овде није реч ни о каквом специјализованом суду, већ је само реч о посебном одељењу у оквиру Вишег суда у Београду.

Што се тиче вашег предлога који се односи на критеријуме које судија мора да испуни, сматрам да објављивање радова у домаћим и иностраним часописима никако не може да буде одлучујући критеријум на основу кога ће се одредити да ли један судија поседује довољно знања или не да би поступао у предметима организованог криминала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Са колегом Бошком Обрадовићем политички се прилично не слажем, али подржавам овај амандман. Ја сам амандман предложио, један други, за који је Одбор одлучио да је неуставан, из потпуно нејасних разлога. Тражио сам да Високи савет судства поставља председника и судије у специјалном суду. Ово што тражи колега Обрадовић, то је да буде мишљење Високог савета судства.

Мислим да ви не улазите у суштину и да стварно не желите да се направи нека реформа.

Закон је генерално добар, али смо уочили недостатке у примени тог закона. Један од недостатака је у томе да је председник Вишег суда у Београду бог, који одлучује ко ће бити у специјалном суду и ко ће имати, самим тим, и дупло већу плату него било који други судија Вишег суда. Пошто он сам одлучује о томе, то је његово дискреционо право и то није добро. Дакле, председник Вишег суда може да одлучи ко је у специјалном суду. Специјални суд је и те како специјалан; иако се звао Посебно одељење, он је врло важан и врло је важно ко су судије у том одељењу.

Зато сви ми из опозиције тражимо да Високи савет судства има улогу у томе. Ви кажете – то не може по закону. Члан 52. Закона о уређењу судова каже: „Председник суда представља суд, руководи судском управом и одговоран је за правилан и благовремени рад суда.“ То не значи да не може Високи савет судства да даје мишљење приликом одређивања судија у Посебном одељењу и приликом избора председника тог посебног одељења.

Дакле, ако хоћемо да спречимо корупцију, ако хоћемо да спречимо да судије у специјалном суду буду уцењене, па, овог пута и од стране председника Вишег суда, онда треба да уведемо могућност да се Високи савет судства изјашњава о томе. Зашто ви бежите од тога да се Високи савет судства, који је највиши орган судске власти, изјасни о томе

ко би биле судије и председник специјалног суда, односно Посебног одељења?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има министарка Нела Кубуровић. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем. Пре свега, Високи савет судства није највиши орган судске власти. Највиши орган судске власти је Врховни касациони суд.

Мислим да сте имали прилику, уколико сматрате да Високи савет судства или ранији Високи савет правосуђа треба да одређује ко ће да поступи у Посебном одељењу, и сасвим довољно времена да измените закон, али, очигледно, тада вам није представљало проблем да председник Вишег суда, односно Окружног суда у Београду одређује ко ће да поступа у Посебном одељењу.

Још једном указујем да Високи савет судства апсолутно нема никакву надлежност када је у питању распоређивање судија у било ком одељењу. Једина могућност, уколико неко од судија није задовољан годишњим распоредом, јесте да уложи приговор непосредно вишем суду (у овом случају, то је Апелациони суд у Београду). Једино је на тај начин могуће да се говори о распореду и одређивању годишњег распореда судија, што значи да је надлежност Високог савета судства апсолутно искључена када је реч о овој области.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Ненад Константиновић: Реплика.)

Немате могућност за реплику. Добили сте одговор на питање које сте постављали. Наравно, можете да се јавите по амандману, али пре вас народни посланик Ђорђе Комленски. Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем. Наравно да овај амандман треба одбити, јер није у складу са Уставом и законодавноправним системом. Госпођа министар је то врло јасно образложила и мислим да је то потпуно довољно објашњење зашто овај амандман није у складу са важећим прописима.

Морам да се осврнем на нешто друго. Стварно молим колеге да воде рачуна када користе термине „уцењени“, „нико није бог“ итд., јер шаљу јако ружну поруку грађанима Србије када је у питању правосуђе. Онда се после тога чудимо, слушајући из овог дома такве коментаре о правосуђу, зашто доживљавамо да грађани Србије имају, условно речено, негативан утисак о раду правосуђа.

Председник суда није бог, он је човек којег је поставио Високи савет судства у одређеној процедури, предложио да ради тај посао, јасно дефинисан. На неки начин, чак би мешање Високог савета судства у одређивање руководиоца посебних одељења било аболирање од одговорности председника суда за рад оних судија које је он одредио и поставио да раде у посебним одељењима која се формулишу.

Према томе, хвала, и молим колеге да воде рачуна о коментарима када је правосуђе у питању. На овај начин вређају људе који раде у правосуђу, а самим тим уносе немир код грађана, без икаквог разлога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем. Ја се са колегом Константиновићем политички дубоко не слажем; у струци би требало да се слажемо, али се овде ипак нећемо сложити имајући у виду да не само пословничка надлежност председника судова, већ и законом прописана надлежност председника судова указује да су само председници судова овлашћени да праве распоред и да одређују које судије ће радити у тзв. специјализованим предметима, односно посебним одељењима.

Оно што зачуђује овде јесте следеће – овим амандманом треба да се интервенише у другом закону, а не у предложеном закону. То је прва дигресија на коју указује СПС. Друга, па, оваква пракса постоји већ више од десет година. Већ десет година постоји један потпуно исти систем. Није се ништа променило до сада, и сада се тражи баш овде где не треба да се тражи, уместо да се то тражи у Закону о уређењу судова и Закону о судијама. То су законска акта где је могућа интервенција, уколико уопште има за тим потребе и уколико је то рационално, а ми у Социјалистичкој партији Србије сматрамо да није. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реплика мом уваженом колеги Неђи Јовановићу, који ме је поменуо лично. Иначе, председавајући, за вас, министарка се мени лично обраћала када је одговарала и зато сам тражио реплику.

Немојте се бавити формом, пробајте једном да се бавите суштином. Прво, овај закон је лекс специјалис у односу на Закон о уређењу судова зато што се односи на организацију и надлежност државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције. Немојте да убеђујете грађане да је то посебно одељење, а да то није специјални суд. Сви ми знамо да је то специјални суд.

Нема разлога да председник Вишег суда, кога је поставио СНС... А СНС је 2012. године дошао на власт у овој земљи, и прво што су урадили у овој скупштини, то је била промена председника Врховног касационог суда. Прво сте променили председника Врховног касационог суда и гувернера НБС. Толико о независности судства и толико о независности централне банке где сте ставили потпредседника партије за гувернера.

Дакле, СНС је за пет година могао нешто да уради. Немојте ви спочитавати онима који су били пре десет година на власти, када се

доносио овај закон 2003. године, што није било тада или јесте било тада. Утврдили смо за ових тринаест година да је ово лоше решење зато што један човек одлучује колико и које судије ће да имају 300.000 динара плату, или двеста и нешто хиљада динара плату, што је дупло више од сваког другог судије Вишег суда у Београду. Дакле, ово јесте специјални суд и по томе што они имају специјалне плате.

Ми предлажемо, из Социјалдемократске странке, из других партија опозиције, да Високи савет судства има улогу у томе, да може да да сагласност на то, да може да да мишљење. Или, најбоље да о томе одлучи Високи савет судства, који и иначе даје предлоге за председнике судова.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани председавајући, сматрам да амандман треба одбити зато што је неадекватан, сувишан, а самим тим и непотребан, зато што председник Вишег суда у Београду руководи радом тог суда, а то значи и Посебног одељења за организовани криминал, али и одговара за његов рад, па сматрам да нема потребе да се приликом постављања председника Посебног одељења прибавља мишљење Вишег суда.

Даме и господа народни посланици, посебно ви који сте правне струке, исто тако нема потребе за прецизирањем услова којима се утврђују потребна знања и искуства из области борбе против организованог криминала и корупције, јер прибављање знања није само стручно усавршавање, ово што сте ви набројали, и стицање диплома. Осим тога, искуство, нисте ни то разрадили; није исто искуство и радни стаж. Неко може имати тридесет година радног стажа, а немати искуства ни годину. Битан је квалитет. То су посебне категорије.

Поштовани потпредседниче и поштована министарко, сматрам да амандман заиста није целисходан и да га треба одбити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има министарка.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем. Само да бих прецизирала: с обзиром на то да је овде речено да је разрешен председник Врховног касационог суда, морам да подсетим да је донета одлука Уставног суда, који је утврдио да избор председника Врховног касационог суда није био спроведен у складу са Уставом.

Још нешто, пошто се овде спочитава ко је предлагао ког председника, морам да укажем да 2010, 2011. и скоро целе 2012. године није био изабран ниједан председник суда, него су сви били у стању в. д. Поставља се питање зашто некоме није одговарало да изабере председника суда на мандат који му треба, већ га је држао у неизвесности продужавајући му на сваких шест месеци његово в. д. стање?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Опет се ради о сличној ствари, предлажемо да и код избора Посебног одељења Апелационог суда имамо много значајнију улогу Високог савета судства и да, наравно, имамо судије које су и те како упознате са међународном кривичном праксом и које су много више заинтересоване за савремена кретања у овој проблематици. Због тога и предлажемо ове ствари које се тичу праћења различитих конференција, научних радова у домаћој и страној периодици итд.

Због чега је све ово битно? Да је ваљао наш судски систем до сада, ми бисмо до сада имали суђења за најразличитија коруптивна дела, имали бисмо правоснажне пресуде, имали бисмо вишегодишње робије за оне који су опљачкали Србију у претходних 26 година. Тога за ових пет година нема. Значи, нама тај судски систем није ваљао.

Шта ви овде мењате? Ништа. Исти они председници судова који су до сада радили тај посао, сада ће постављати судије у посебним одељењима. Шта смо тиме променили? Шта смо тиме ново урадили, сем што смо дали специјалан статус тим судовима?

Шта је било са 650 судија које су имале чланску карту Српске напредне странке и када ћемо добити доказ да су се оне исписале из чланства Српске напредне странке? Колико међу њима има оних које ви овде делегирасте да одлучују о свему, да као председници одређених судова постављају некога другог у некаква посебна одељења? Дакле, то је кључно питање.

Како ћете изменити структуру судства које не ваља? Тиме што ће оне исте судије које до сада нису добро радиле свој посао даље делегирати неке нове судије.

Зато вам кажемо, Високи савет судства, да имамо бар неку корекцију тих предлога ваших председника судова, који, ако је истина да се 650 њих још није ишчланило из Српске напредне странке, дрмају српским правосуђем као партијски војници у судовима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Право на реплику, помињање странке. Слажете се? Хвала лепо.

Пре свега, Бог помогао. Дакле, поново имамо, изгледа, исти тренд као јуче. Нема ништа спорно, није нама никад тешко, ни најмање, да у додатно обезбеђеном времену од два минута о неким стварима овде мало пошироко поразговарамо. Хвала на тој прилици, сваки пут кад нам се укаже. Дакле, опет помињање Српске напредне странке у нечему што би требало да буде образложење амандмана, а што је све само не то.

Морам да признам, подсећа ме често, када слушам предлагача како у својим дискусијама лута наоколо радећи све осим да образлаже оно што би требало да је сам предложио, на ситуацију коју је једном сликовито описао господин Лане Гутовић интересантно објашњавајући како може да се на ефикасан начин брани потпуни промашај. Каже – тачно је да ми промашујемо циљ, али тачно је да онај ко промаши циљ погоди све остало, а ми, наравно, нисмо луди да промашимо све остало, ми смо заинтересовани баш за то све остало.

Управо ми на то личи оно што ради предлагач овог амандмана, и јуче и данас и сваки пут када се јави, причајући углавном о Српској напредној странци, о свему осим о ономе што би требало да му буде тема. Између осталог, помиње и то да неких судских епилога нема. Па, наравно да их има. Наравно да их има. Ако треба, ми можемо да причамо и о конкретним примерима. Можда би се изненадио ако закључи да је реч управо о људима са којима сам политички сарађује, управо о људима који су га политички створили, који су га финансирали, управо о онима којима и данас поклања пажњу, а који изгледа њему узвраћају ту исту пажњу подржавајући његове, не претерано смислене, предлоге.

Ако је то најава својеврсне кохабитације, колаборације или неке подршке на председничким изборима, ништа спорно, само не би било лоше да ти други воде рачуна; ако њихов председник случајно сазна да су подржали неког другог манекена, могло би да му позли, а то ваљда не желимо. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Бошко Обрадовић, реплика. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ја, заиста, увек са највећом пажњом и задовољством слушам представнике Српске напредне странке, који нису смислили ништа оригинално за пет година власти у Србији, већ у свему следују политици Демократске странке и кадровима Демократске странке. То је оно што мислим да треба увек да имају у виду када говоре о томе, а посебно када помињу бившег председника Бориса Тадића, без чије помоћи никада не би била формирана Српска напредна странка и без чије помоћи не би седели народни посланици Српске напредне странке у неком бившем сазиву Парламента, отимајући мандате Српској радикалној странци.

Дакле, када поменете име Бориса Тадића треба да устанете и да се поклоните и да кажете – хвала што сте створили, господине Тадићу,

Српску напредну странку, без вас никада не бисмо били у Парламенту, без вас никада не бисмо успели на политичкој сцени Србије.

Молим вас, када говорите о Демократској странци, са пажњом говорите, јер вас је Демократска странка створила, помогла ваше стварање, разбијајући Српску радикалну странку. И, са друге стране, преузели сте кадрове Демократске странке, могу да набројим и које све. Истина, преузели сте и Динкићеве кадрове, нисте само Демократске странке, и преузели сте политику еврофанатизма.

Ви сте данас последњи еврофанатици у Европи. Ту се такмичите са Демократском странком ко ће бити већи еврофанатик, ко ће више служити интересима Брисела, ко ће се више додворити ЕУ, и сада је ту велика фрка и велико такмичење између вас. И једни и други знате да без Брисела немате могућност да опстанете на српској политичкој сцени. Зато данас плаћате оне услуге које вам је Брисел дао када је честитао Томиславу Николићу победу у другом кругу председничких избора три сата пре затварања биралишта.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући. Даме и господо, не каже се цабе да се свако чеше тамо где га сврби. Нити сам ја поменуо оно име бившег председника које је поменуо онај човек малопре, нити бих то уопште радио, нити сам помињао поименце било какве странке. Ако он сам зна на кога се мисли када се каже – они који су га створили, у реду, могу само да се сложим, немам ништа против. Он сам то вероватно најбоље зна.

Што се тиче односа Српске напредне странке према тим бившим и према њиховим странкама и разноразним варијантама тих странака, апсолутно ме не занима да их помињем, нек се њима бави онај ко данас покушава да се њима умили и да добије њихову наклоност, на сопствену жалост вероватно врло неуспешно.

Што се тиче тих неких других и Српске напредне странке, реалност говори речитије од било кога. Нек погледа свако, ако му евентуално нешто није јасно, где је Српска напредна странка, а где су ти други који су јој били политички конкуренти. И нека буде свестан да су ти други тамо колико својом заслугом и због сопствене неспособности и свега лошег што су радили, толико и због тога што су наспрам себе имали једну Српску напредну странку. То је наш однос према онима са којима се политички не слажемо, и то довољно говори.

Потпуно је неумесно да нама било шта на ту тему пребацује онај који са тим истима шурује. Нисам ја помињао тог бившег председника, али када помиње те неке бивше, нека каже још које име, можда помене и онога који му је новац давао, онога ко му је штампане материјале правео, онога кога у граду Београду није смео ни да замисли, а камоли помене.

Све то добро виде грађани Србије. Није битан ни Брисел, ни Вашингтон, ни било који други град, грађани Србије се питају у овој земљи. То ћете вероватно једном и ви да научите. Ти грађани су рекли шта мисле о евроинтеграцијама, али и о свему осталом. Они су рекли у подршци која каже – преко 50% у овој сали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Немања Шаровић, реплика, помињање странке.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Заиста је крајње занимљиво посматрати Бошка Обрадовића и господина Орлића како се препиру око тога ко је већа срамота за Србију и кога је више финансирао Борис Тадић и режим Демократске странке. То је део историје и једних и других и мислим да то није права тема за њих. Опште је познато да је Српску напредну странку формирао господин Борис Тадић са Микијем Ракићем, али то тада није сметало господину Бошку Обрадовићу да са њима сарађује.

Ви причате о изборима на којима је Томислав Николић победио, господине Обрадовићу, али вам тада није сметало да заједно са њим протестујете, да заједно са њим учествујете у фарси и обмањивању грађана о некаквој крађи на изборима. Исто што сте радили 2012. године са Српском напредном странком, 2016. године сте радили са Демократском странком. И, тад вас није било срамота ни да вас подржи Чеда, ни да вас подржи Тадић, ни да вас подржи Чанак, ни да вас подрже многи други против којих сте формално. Није вам сметало ни да вас подржи амерички амбасадор. Ништа вам од тога није сметало, јер је ваш свети циљ уласка у Парламент нешто што све оправдава.

Ја хоћу вас да питам, господине Обрадовићу – ко сте ви? Ви причате да сте српски националиста. Пре неколико дана сте осрамотили Народну скупштину тако што сте онога усташу Пернара довели у овај дом и са њим, уз заљубљене погледе, сликали селфије са галерије Народне скупштине. Усташу сте довели! Ви причате о Сребреници, ви причате о „Олуји“, а онога ко оправдава злочине над српским народом, усташу, Пернара, доводите у Народну скупштину Републике Србије! Према томе, пре него што неком другом упутите...

(Председавајући: Време, господине Шаровићу. Захваљујем.)

... Ево завршавам ... критику, размислите о томе ко сте ви, ко сте преподне, ко сте поподне, ко сте увече, који су ваши ставови.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Право на реплику, реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ја сам изузетно захвалан господину Шаровићу на овом изузетном излагању, јер из овога се види све што Српска радикална странка не ради у Народној скупштини Републике Србије.

Ја сам чак, као опозиција, био максимално коректан указујући јавности на разбијање Српске радикалне странке од стране Демократске странке у своје време и шуровање Демократске странке са Српском

напредном странком у разбијању Српске радикалне странке. Шта сам заузврат добио? Напад од стране Српске радикалне странке, а да се ниједном речју у том нападу не помиње СНС. То је врло интересно. Како то СРС заборави Александра Вучића увек када треба опозиционо да наступи, а сети се нас других из опозиције? Дакле, мислим да то није коректно. Мислим да треба да постоји, ваљда, нека основна солидарност између опозиције. Нападати опозицију, то може да ради само неко ко је у договору са Александром Вучићем и Српском напредном странком. Нема другог образложења.

Из наших уста, од стране Двери, никада нисте могли чути напад на СРС, али зато чујете, и сада сте имали прилику да чујете, озбиљан напад радикала на Двери, ничим изазван. Ничим изазван, изузев договором са Александром Вучићем да треба напасти Двери зато што су Двери претња режиму Александра Вучића, као што се то, уосталом, и види овде у раду Народне скупштине где представљамо озбиљну опозицију Српској напредној странци.

А што се тиче чувених избора од Ђурђевдана 2012. године, ја се поносим тиме, и то ће ући у историју као једна велика ствар коју су Двери урадиле, што су бојкотовале други круг председничких избора и што су се супротставиле избору Томислава Николића за председника Србије, јер је то једна од највећих срамота на председничком месту у историји Србије. То остаје као један велики плус за Двери, што нису подржале, за разлику од многих других, Томислава Николића да дође на чело Србије и да служи Александру Вучићу као верни слуга ових пет година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, господине Обрадовићу. Захваљујем.

Реч има народни посланик Немања Шаровић. Основ јављања, реплика. Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Обрадовићу, ви очигледно имате проблем са истином. Када год вам неко саспе истину у очи, ви онда кажете – упомоћ, нападути смо, неко напада опозицију! Ви нисте света крава да не може да вам се каже истина.

Ја сам рекао да сте довели усташу Пернара у Народну скупштину. Уместо да на то одговорите, ви причате о некаквом договору са Вучићем. А ко је то био жешћи противник режима Александра Вучића? Ми радикали које хапсе... Ја сам осуђен правоснажно због супротстављања том проевропском режиму, у време док ви идете на Вучићев канабе, док идете са њим да се договарате, док вас прима као ванпарламентарну опозицију да ви представите свој план обнове Србије против поплава. Па кога ви заваравате? Шта ви мислите?

Ајде да се вратимо на суштину. Да ли сте ви довели усташу Пернара у Народну скупштину Републике Србије? Да ли сте на тај начин осрамотили читаву Народну скупштину? Човека који поводом „Олује“

каже: „Они који су протјерали Србе из Крајине тијеком 'Олује' су саме српске вође својим распиривањем страха од усташа. Дакле, кривци за нестанак Срба из Крајине нису Хрвати, нити вођство тадашње хрватске државе.“ Дакле, Срби су у „Олуји“ побегли од страха, имагинарног страха од усташа. Није било тенкова, нису гранатирали колоне избеглица, нису клали, нису убијали. И ви таквог човека примате!

Када вам ја кажем шта сте урадили, ви сте срамота Србије, ви кажете – напада неко опозицију. Ако сте ви опозиција, онда је мене срамота да и мене неко назива опозицијом. Боље да нас зову да смо јоги летачи, него да делимо било какав назив са вама, јер ништа ...

(Председавајући: Захваљујем, господине Шаровићу.)

Мене са вама, господине Обрадовићу, једноставно ништа не зближава после свега што ви радите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Два минута. Основ за реплику, народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ево, да заокружимо ову тему. Остао сам заиста дужан одговор што се тиче господина Ивана Пернара и сарадње коју Двери имају са „Живим зидом“ у Хрватској, која је по нашем мишљењу апсолутно оправдана и стојимо иза ње. „Живи зид“ је једна аутентична политичка опција, антиглобалистичка, која критикује ЕУ и НАТО и која у том смислу има много веће разумевање за српска питања и за нама сличне теме, него рецимо, како је сам господин Војислав Шешел говорио, његов лични пријатељ Анте Готовина, који је доказани усташа и доказани ратни злочинац, а велики пријатељ Војислава Шешеља; или, рецимо, велики пријатељ Александра Вучића Колинда Грабар Китаровић; или неко други од познатих хрватских усташких политичара, као што је Зоран Милановић.

Дакле, пре него што на неког другог баците камен, размислите с којим сте се ви хрватским политичарем дружили и састајали и да нису можда то праве усташе, за разлику од можда јединог Хрвата кога можете наћи у Хрватском сабору који је антиглобалиста, који је против НАТО-а, против ЕУ и који је некад нешто макар лепо рекао о Србима. Није лако наћи таквог Хрвата. И, ако Двери сарађују са таквим Хрватом, то је за вас већи проблем него када ви сарађујете са доказаним усташама. То се зове лицемерје, и Српске радикалне странке и Српске напредне странке.

Дакле, немојте више користити уопште име Ивана Пернара да не бисмо морали да наводимо са ким сте се ви све дружили, са ким се све састајете, а да су доказане усташе. Ја вас нисам први напао по том питању. Мислим да ми као Срби треба да имамо јединствен гард према ономе што нам раде непријатељи у окружењу, треба да имамо јединствен став о заштити српских националних интереса и питања широм српских земаља на Балкану и да наш заједнички циљ треба да буде не Европска унија, него српска унија и уједињење српских земаља на Балкану.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Обрадовићу.
Реч има народни посланик Александар Мартиновић, реплика.
(Немања Шаровић: Ја сам се пре тога јавио. Морате поштовати ред, дајте да завршим.)

Добићете реч.
(Немања Шаровић: Али хоћу сада, много је битно да сада добијем реч.)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Да ли могу да причам или не?

(Председавајући: Можете, наравно. Надокнадићу вам време.)
Захваљујем, господине Милићевићу.

Заиста не разумем који проблем има Бошко Обрадовић са Српском напредном странком.

За разлику од вас, господине Обрадовићу, ми не сарађујемо са људима који су давали изјаве попут овог вашег Ивана Пернара. Ваше је право да се хвалите да вам је он политички савезник. Супер, немам ништа против тога, али немојте нас да трпате у исти кош са вама и са њим.

Тај ваш пријатељ је рекао, везано за Вуковар: „Колико је дјеце остало без тате због рата који је донио само патњу и страдања? Многи тај хорор нису преживјели, над њима је извршен масакр. Пад Вуковара зато се дубоко усјекао у колективну свијест нашег народа.“ „Кад кажем да је 'Олуја' била етничко чишћење, не мислим на саму акцију него гледајући последице те акције, а то је нестанак Срба из Крајине. Они који су протјерали Србе из Крајине тијеком 'Олује' су саме српске вође својим распиривањем страха од 'усташа'. Дакле, кривци за нестанак Срба из Крајине нису Хрвати нити вођство тадашње хрватске државе.“ Дакле, није крив Фрањо Туђман, Срби су сами себе протерали из Крајине, господине Обрадовићу. Каже: „Тијеком 'Олује' са подручја Крајине нестало је двјесто тисућа Срба, у режији српског вођства“.

Па, онда каже тај ваш пријатељ Иван Пернар за Блајбург: „У Блајбургу је убијено најмање 27 тисућа људи. А кад се узме у обзир накнадно убијање, број убијених се повећава на 50 тисућа. По мени, то не може бити само масакр, јер се број убијених мјери у тисућама. Због чега се онда у повијесним уџбеницима у Хрватској то не назива геноцидом и зашто наш државни врх то не назива тако?“.

То је ваш пријатељ.

(Председавајући: Захваљујем, господине Мартиновићу.)

Дакле, господине Милићевићу, то су му пријатељи.

Какве везе СНС има са свим тим? Кад се било ко из СНС дружио са људима који иду на Блајбург и полажу венце стрељаним усташама, црнокошуљашима, припадницима Павелићевог тјелесног здруга?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Мартиновићу.

Реч најпре има народни посланик Немања Шаровић, основ за реплику. Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Обрадовићу, ви сте још једанпут показали своје право лице. Када сте чињеницама сатерани у ћошак, а чињеница је да сте усташу Пернара довели у Народну скупштину Републике Србије, ви крећете да износите лажи како је др Војислав Шешељ сарађивао и дружио се са некаквим усташама. Поменули сте конкретно Анту Готовину.

Ми смо имали, господине Обрадовићу, овде у политици неке необавештене; ви сте са њима били на изборима па претпостављам да је та необавештеност прешла и на вас. Доктор Војислав Шешељ се са Антом Готовином није дружио, није састајао, није сарађивао. Он је дванаест година робијао у Хашком трибуналу због своје политике, због своје идеологије, због тога што је био непоколебљив у одбрани српства, због тога што није, као ви, од данас до сутра мењао оне са којима ће сарађивати, већ је стао иза својих речи. Како вама неко да објасни шта значи стати иза својих речи кад ви то у животу нисте урадили?

Ви сте довели у Скупштину човека који је отворени усташа и то оправдавате тиме што је антиглобалиста и што је некад нешто лепо рекао о Србима, тако сте рекли. Дакле, ко је антиглобалиста, нема везе што је усташа.

Ево шта ваш добри Пернар, шта је то мало лепо што је рекао о Србима, каже: „Сви смо грешили, Срби нажалост највише. И као у оној Исусовој успоредби, онај који је највише згрешио против тебе ће те највише волети ако му опростиш. Одлучио сам опростити тим људима. Исто позивам и Србе да опросте нама, али и да признају да су у Сребреници систематски убијали људе са циљем истребљења дела бошњачког народа.“

(Председавајући: Захваљујем, господине Шаровићу.)

И ви имате образа да се појавите овде, да подносите амандман на закон, односно на члан закона који се односи на геноцид...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шаровићу.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Овим затварамо круг реплика.

Сходно члану 108, о реду на седници Народне скупштине стара се председник Народне скупштине, односно председавајући. Сматрам да овим треба да затворимо круг реплика и да наставимо расправу по амандманима на Предлог закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције.

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли се неко јавља за реч?

Желите реч? Молим вас да се пријавите још једном.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, мислим да заиста није коректно са ваше стране да не дозволите да се одговори на овако монструозне нападе да неко сарађује са усташама.

Ја вас молим да ми омогућите 30 секунди да на то одговорим, а да онда образложим амандман. (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, не можете користити основ јављања по амандману да бисте наставили ...

(Бошко Обрадовић: Имам основ за реплику.)

Немате ни основ за реплику.

(Бошко Обрадовић: Како немам основ за реплику?)

Немате из једног простог разлога ...

(Бошко Обрадовић додацује.)

Полако. Господине Обрадовићу, ви сте покренули један круг реплика и на основу вашег излагања изазвана је и реплика представника СНС, помињањем конкретно и СНС и СРС.

(Бошко Обрадовић: Не сме да се помиње СНС?)

Наравно да сме, али свако од представника је имао подједнако и равноправно могућност да кроз реплике изнесе своје ставове, и о томе сам ...

(Бошко Обрадовић: Мени је речено да сарађујем са усташама.)

...Веома водио рачуна, равноправна заступљеност свих посланичких група. Зато нисте добили основ за реплику.

(Бошко Обрадовић: Добро, можете ли ми рећи колика је то увреда?)

Немерљива је увреда коју сте ви упутили СРС, коју сте упутили СНС, заиста немерљива. Ја нисам овде да судим о томе, већ да се старам о реду у Народној скупштини Републике Србије и да поштујем Пословник о раду Народне скупштине Републике Србије.

Да ли желите да говорите по амандману који сте поднели? Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Није спорно, господине Милићевићу, можемо да разговарамо и тако како ви желите, стављајући се на страну власти и оних који сарађују са властима, али ја ћу се вратити на дневни ред из разлога што имам обавезу да браним амандмане које је предложила Посланичка група Двери.

У конкретном амандману на члан 11. Предлога овог закона ми смо желели да укажемо на један проблем који се сада отвара овим законом, а то је изванредан повлашћен положај тужилаца и судија који раде у посебним одељењима. Наиме, повлашћен положај огледа се у могућности да судије и тужиоци посебних одељења имају већу плату од осталих судија. Поставља се питање да ли је то законски, морално и на сваки други начин утемељено

и да ли треба задржати заправо једнак и правичан положај поменутих правосудних функција брисањем наведеног члана?

Посебно је, наравно, проблематично то што ће Влада бити носилац, као извршна власт, одлучивања о платама представника судске власти.

Ја могу да разумем, и апсолутно подржавам јавно, да они најодговорнији у судском и тужилачком апарату Србије имају веће плате и да буду награђени за свој рад, али ми не видимо резултате тог рада. Ми не видимо, за пет година владавине Српске напредне странке, резултате борбе против корупције, ми не видимо правоснажне пресуде, ми не видимо вишегодишњу робију за оне који су опљачкали Србију. Зашто бисмо им давали веће плате када нема резултата њиховог рада, када чак не знамо да ли се 650 судија ишчланило из СНС или се још увек као чланови СНС налазе на највишим судијским функцијама? Зашто бисмо ми њима повећали плате? Зато што су чланови Српске напредне странке? И још ће Влада Републике Србије да повећава плате својим судијама које су чланови Српске напредне странке, на одређеним судијским функцијама. Наравно да смо против тога и тражимо да се брише овај члан.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Неђо Јовановић. Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући. Ми се очигледно, када је у питању овај корпус закона, срећемо са великим бројем амандмана који су мотивисани политикантством и немају апсолутно никакве везе са струком. Чак долазимо у ситуацију да приликом образложења амандмана имамо апсурде да се заузима став да је добро да носиоци правосудних функција који имају повећани степен одговорности, као што су носиоци правосудних функција у посебним одељењима судова или тужиоци за организовани криминал, што је сасвим логично, имају веће плате, а, с друге стране, те плате се оспоравају искључиво из политичких разлога, уз алудирање на некакав нерад.

Подсећања ради и зарад грађана, зарад истине, они који не раде, сходно дисциплинском правилнику, дисциплински одговарају и то је надлежност ВСС. Уколико се покрене поступак против било ког носиоца правосудне функције на основу околности и чињеница које се утврђују, можемо лако утврдити да ли неко ради или не ради.

Али, то није суштина овог амандмана. Суштина овог амандмана је, очигледно, да се напада власт, да се дезавуише све оно што је руинирано раније у правосуђу, а сада се покушава исправити, и исправља се на добар начин. То су мотиви амандмана.

С обзиром на то да су то мотиви амандмана, онда је логично да такав амандман не треба прихватити ни у ком случају. Не само овај, него ни сви други амандмани који су мотивисани искључиво политикантством не треба да буду, ни у ком случају, предмет неке дубље расправе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Владимир Орлић. Реплика, изволите.

Опростите, малочас нисам приметио да сте се јављали на помињање СНС.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући. Да, право на реплику, помињање странке опет. Још једном, нема никаквих проблема, још једном хвала лепо.

Дакле, питање је да ли се икада догодило или није догодило да ми имамо неке одговарајуће пресуде, да ли је тако? Обећао сам одговор. Ево, на пример, одговор на бази једног примера, објављено 4. 11. 2016. године, каже – забележен један председник једне општине који издржава затворску казну и почео да је издржава 17. октобра у Казнено-поправном заводу у Туприји. Због чега је правоснажно осуђен? За злоупотребу службеног положаја приликом набавке три дечја игралишта у време док је био председник општине 2008–2012. године.

Не морам за почетак да кажем ни име, ни где, биће довољно ономе ко упорно покушава да скрене пажњу тиме што спомиње СНС да је, гле чуда, баш реч о политичкој породици оних који су њега створили, о политичкој породици оних са којима он и дан-данас безуспешно преговара покушавајући да се некако самопрепоручи за некаквог кандидата на изборима који још нису расписани, па се, с тим у вези, шета окол, гостује по емисијама, каже лепо – стављам се на располагање, нудим своје услуге. А резултат? Па, вероватно као и све остало што тај човек ради – једна велика нула и једно велико ништа.

Штета је што у амандману није имао шта да каже. Штета, али не и чудно. Да је прочитао одговор, вероватно би имао неки промил шансе да то уради. Ја сам то хронично нечитање овде већ тумачио као извесну лењост. Али, знате шта, можда ствар није у томе, можда просто човек нема времена, можда је превише заузет дружењем са сумњивим политичким типовима од којих после мора и дан и ноћ да се ограђује. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има министарка Нела Кубуровић. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем. Само бих желела да укажем да идентичан члан какав се налази у Предлогу закона постоји и у важећем Закону о надлежности и организацији државних органа у сузбијању организованог криминала и корупције.

Оно што је битно, само да појасним, овим се не утврђује висина плате судија и заменика јавних тужилаца с обзиром на то да Закон о Високом савету судства и Закон о Државном већу тужилаца искључиво уређују плате које се тичу носилаца правосудних функција. У њиховим матичним законима је већ предвиђено да ВСС и Државно веће тужилаца могу да донесу одлуку да се поступајућим судијама у посебном одељењу и заменицима јавних тужилаца у Тужилаштву за организовани криминал

повећа плата до износа од 100%. Тако да будемо прецизни, овим одредбама Предлога закона уопште не говоримо о платама судија и заменика јавних тужилаца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Обрадовићу, основ вашег јављања је реплика? Препознали сте се у речима и ономе што је говорио господин Орлић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ово је једна велика и важна ствар да се догодило, да можемо да чујемо да постоји једна правоснажна пресуда после пет година власти СНС. То је добра вест и то поздрављам. Требало им је пет година да наше судство омогући једну правоснажну пресуду у правосуђу у Србији. То вам је мера успеха у политици Српске напредне странке. Истина, мислио сам да нема ниједне, али хвала вам на овом доказу да постоји једна правоснажна пресуда за пет година ваше власти.

И то сте нашли неког тамо председника општине – одлично, вероватно их је било много више – али не сећам се да сте ухапсили или да сте на робију послали Млађана Динкића, чије је робијашко одело Александар Вучић носио у овој скупштини; не сећам се да је процесуиран иједан од министара Демократске странке које сте хапсили пред камерама; не сећам се да има једна правоснажна пресуда једном тајкуну кога сте хапсили и у великој борби против тајкуна у Србији учествовали. Једном речју, не видим ниједан крупан случај који сте ви завршили, не видим ниједну правоснажну пресуду озбиљне борбе против криминала и корупције у Србији за пет година ваше власти.

Ако је ваша мера да за пет година власти имате једну правоснажну пресуду против једног председника општине који је злоупотребио службени положај, то најбоље говори о власти Српске напредне странке. То најбоље говори о вашој неспособности да се заиста ухватите укоштац са борбом против криминала и корупције.

Ту вам неће помоћи ни ова посебна одељења, где ће опет судити судије које су чланови Српске напредне странке, 650 њих које се нису исписале из чланства СНС и које као партијске судије данас суде у српском правосуђу.

Дакле, мени је драго, захвалан сам вам, господине Орлићу, што сте признали да нема правоснажних пресуда, да постоји само једна и да ниједан велики случај корупције нисте решили за пет година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Обрадовићу.

Указивање на повреду Пословника. Најпре имамо, господине Орлићу, извините, реч има народни посланик Ђорђе Комленски. Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Уважени председавајући, рекламирам повреду члана 107. став 1: „Говорник на седници Народне скупштине дужан је да поштује достојанство Народне скупштине.“

Сматрам да је достојанство Народне скупштине већ више пута повређено од стране претходног говорника. Овако бесомучно, неваспитано и безобразно понављање о томе да су судије наводно чланови било које партије једноставно непримерено за овај дом, јер за тако нешто никада до сада нисмо видели ни један једини доказ. Срамота је људе који се јако одговорно, честито баве својим послом вређати на овакав начин, поготово из дома у којем сви заједно седимо.

Молим вас да предузмете одговарајуће мере, у складу са Пословником. Ово је заиста превазишло сваку меру, јер се на овакав начин шаље најружнија могућа порука грађанима Србије када су у питању судије које јако часно и честито обављају свој посао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Комленски. С обзиром на то да Пословник може да повреди председник Народне скупштине или председавајући, моје је да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Не желим гласање, али заиста желим да убудуће предузмете одговарајуће мере.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Слажем се у потпуности са вама и то ћу управо учинити.

Непосредно пре тога и непосредно пре него што затворимо круг реплика, основ за реплику има народни посланик Владимир Орлић због малопређашњег помињања СНС.

Предлажем да након тога наставимо расправу по амандманима о овом веома важном законском предлогу.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући. Добар предлог. Само једна корекција на почетку: ово је по основу личног помињања, а хвала ономе ко је изазвао реплику што нам је оставио и тај други основ, можда ћемо да га искористимо, видећемо.

Дакле, још једном слушах ја предлагача амандмана и још једном, као јуче, као много пута овде, негде са стране као да чујем оне речи – боље знати много и знати често, него не знати ништа, евентуално никад, којекуде. Дакле, онај ко не зна ништа, па тврди да никаквих пресуда није било, добије после податак да стварно ништа не зна. Онда реагује са – е, сада ми је мало. Ни сам не зна шта ће да ради са тим, него врти уздуж и попреко. Побегло је сада главом без обзира, право кроз она врата на другој страни сале, али уопште не сумњам да ће негде у фотељи да упали телевизор и да ово прати.

Због тога што да знам да ме слуша, питање за њега, а може да одговори кад год стигне, данас или било који други дан. Причамо о обрачуна са онима који су несумњиво направили велике проблеме овој земљи, који су несумњиво изигравали закон. Питање је да ли овде има заштићених или нема, па неко питање да ли је ико од тајкуна икада био

процесуиран. Не би било лоше чути, некад негде, да ли је можда презиме Мишковић човеку који је потегао ову причу однекуда познато? Ако се испостави да му је однекуда познато, може лако да се испостави да баш са тим презименом има везе и наступ његових коалиционих партнера јуче, баш у овој сали овде, када су заговарали, по очигледној наруџбини на жетон, неки амандман којим би требало да се помогне дотичном господину.

А ко му се икада супротставио у овој држави, и када? Нешто ми се чини да то никако није могло да се деси пре Српске напредне странке, никада за време када су се о овој држави, на велику жалост свих који овде живе, старали он и његови коалициони партнери и сви који припадају том опскурном миљеу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Орлићу.

Повреда Пословника, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући. Рекламирам члан 107, да је говорник на седници дужан да поштује достојанство Народне скупштине и мислим да није...

(Председавајући: Члан 107. је управо био малочас.)

Онда 108, да се о реду на седници стара председник Народне скупштине, или ви, председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Члан 108. сам ја поменуо малочас. На члан 108. је указао колега Комленски, малочас је било речи о члану 107. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Онда 108. рекламирам, да се о реду на седници стара председник Народне скупштине, тј. ви. Није у реду да овде помињемо имена људи против којих се води поступак. Ако већ помињемо имена тих људи, да ли су то они људи који су финансирали 2012. године СНС и људи са којима је Синиша Мали сваки дан?

ПРЕДСЕДНИК: Управо користите оно што је недопустиво. Јавили сте се да бисте указали на повреду Пословника. Указали сте кроз још један покушај да се политички обрачунате са политичким неистомишљеницима. На мени је да вам то не дозволим и да наставимо расправу по амандманима.

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли се неко јавља за реч?

Реч има народна посланица Марија Јањушевић. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући. Предложеним брисањем отклањају се штетне последице, по нашем мишљењу, овог члана с обзиром на то да није сасвим јасно којим се мотивима руководио предлагач закона када је предвидео бенефицирани радни стаж за запослене у посебним тужилачким и судским одељењима.

Ми постављамо питање – зашто таква могућност није предвиђена и за све остале запослене у тужилаштву и судовима с обзиром на то да смо већ нагласили да се посебна тужилачка и судска одељења стварају по неким посебним потребама, можда чак и по наруџбини и жетону, како рече један од говорника? Мени је то непозната терминологија у политици, али претпостављам да се о томе радило.

Дакле, ми предлагемо да се овај члан брише зато што нису обухваћени сви запослени у тужилаштву и судству. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић, Петар Јојић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? Реч има народни посланик Петар Јојић. Изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо, нема логике да се у погледу оспособљености и квалификација када је у питању насиље у породици морају обезбедити за одређена лица одређене обуке и сертификати. Како то, где се најтежи посао ради, најсложенији, где треба стручност изузетна да дође до изражаја, да се овде не тражи обука, да судије, тужиоци и полицајци који раде у вези с овим законом, на овим пословима, не морају да имају одређену обуку или сертификат?

Друго, ови специјални судови, специјална одељења, апелациони судови, ово је једна новотарија која није дала жељене резултате, чак ни Високи савет судства, чак ни Државно веће тужилаца. Ко вам је сада на листи за тужиоце у избору? Да ли могу бити они који су причинили штету, стотине милиона, буџету Републике Србије? Нема логике. Овај амандман исправља грешку или пропуст предлагача.

С друге стране, које привилегије имају људи који ће да раде у специјалним судовима и овим одељењима? Имају ли аутомобиле, имају ли возаче, колике су им плате? Зашто се ствара незадовољство међу носиоцима правосудних функција који не раде у овом одељењима, за разлику од ових који ће да раде у овим одељењима? Замислите, шест година, изаберете судију, у специјалном одељењу има пет предмета за шест година и добија плату од двеста-триста хиљада, и друге привилегије.

Да ли су дали резултате ови специјални судови и специјална одељења? Нису. Равно нули.

(Председавајући: Захваљујем, господине Јојићу.)

Двадесет четири приватизације које је Европска унија... Чак и премијер Вучић је истицао да ово мора да се разреши. Ниједан спор није разрешен.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има министарка Нела Кубуровић. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Није тачно да није предвиђена обука за судије и тужиоце који поступају у Посебном одељењу у Тужилаштву за

организовани криминал и посебним одељењима у вишим судовима и тужилаштвима у Београду, Нишу, Новом Саду и Краљеву. Ако погледате члан 24, видећете да је прописана обавезна обука за сва наведена лица.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. На члан 14. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Поштовање, уважена министарко, колеге и колегинице народни посланици. Овим амандманом смо заправо тражили да у предметима подручја Апелационог суда у Крагујевцу поступа Посебно одељење Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу, а не у Краљеву, како је оригиналним законским предлогом дато, из разлога што је у Стратегији финансијских истрага Владе 2015–2016. године Крагујевац именован као центар ових активности; Краљево се апсолутно нигде не спомиње.

Добили смо образложење да је за подручје Апелационог суда у Крагујевцу боље образовати Посебно одељење у Вишем јавном тужилаштву у Краљеву јер управо оно поседује посебне техничко-административне, просторне и друге капацитете који су неопходни да би ефикасно поступало. Онда схватамо да крагујевачко то не поседује. Дакле, онда имамо организационе проблеме у Крагујевцу, очигледно; ја то из овога имплицитно закључујем.

Колико схватам, имплицитно можемо закључити да имамо проблеме и у неким другим тужилаштвима, јер Државно веће тужилаца је још крајем септембра Влади проследило списак кандидата за 29 основних и виших тужилаштава у којима је в. д. стање, које као такво представља основ за притисак на тужиоце који немају сигуран мандат. Јер, зашто би неко прихватио, рецимо, да буде заштићени сведок пред јавним тужиоцем чији је мандат несигуран јер је у в. д. стању?

Слична ситуација је и у Новом Саду, који је један од ова четири града где треба да буду образована посебна одељења виших јавних тужилаштава. У Новом Саду је предлог за вишег јавног тужиоца на Влади још од новембра 2015. године, па, ево, сада овом приликом да видимо, поред Крагујевца, шта је спорно и са именовањем вишег јавног тужиоца у Новом Саду? Толико, хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има министарка Нела Кубуровић. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем. Тачно је да је у Стратегији финансијских истрага уместо Краљева наведен Виши суд у Крагујевцу, али морам да укажем због чега смо у Предлогу закона дали друго решење. С обзиром на то да смо почели са инфраструктурним унапређењем капацитета у Краљеву и Виши суд у Краљеву се реконструише, те реконструкције ће бити завршене већ почетком 2017. године, тако да ће тај

суд бити оспособљен, односно тужилаштво, да се прилагоди потребама овог закона.

Када је реч о Крагујевцу, тамо није задовољавајућа инфраструктура и смештај судова и тужилаштва. Управо због тога Министарство правде ради на томе да у скоријем периоду отпочне са изградњом палате правде у Крагујевцу, где ће бити смештени сви правосудни органи. Тај посао свакако не може да се заврши до почетка примене овог закона. Управо је то један од разлога зашто се, уместо Крагујевца, предлагач определио да то буде у Краљеву. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланик Владимир Ђурић, по амандману. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Заправо, по мом амандману. Замолио бих министарку да одговори на питање о именовању тужилаца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само мало, не можете. Дозволите, само да вам објасним. Да сте у тренутку када сте желели реч били у систему, ја бих вам свакако дао реч.

(Владимир Ђурић: Јавио сам се, нисте ме приметили.)

Нисте били у систему, тако да у овом тренутку можете да говорите о амандману на члан 14. који је поднео народни посланик Зоран Живковић. Верујте, да сте у датом тренутку били у систему, ја бих вам свакако дао реч. Нисте били, заиста.

На назив члана 15. и члан 15. амандман је поднео народни посланик Марко Благојевић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марија Јањушевић.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући. Питање евентуалног формирања организационе јединице надлежне за сузбијање корупције је по нашем мишљењу питање унутрашњег функционисања МУП-а, те сматрамо да би поменути проблематику требало уредити унутрашњим прописима МУП-а и другим подзаконским актима. Законско нормирање овог питања је сувишно и нецелисходно.

Ми смо у образложењу добили, између осталог, и да је „оваква специјализација неопходна ради ефикаснијег сузбијања ових кривичних дела“, али смо мишљења да је једноставно потребно само натерати институције да раде свој посао по постојећим правилима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народна посланица Оливера Огњановић, по амандману. Изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући. Предлажем да се одбије амандман на члан 16. Предлога закона у складу са трећим делом предложеног закона који разјашњава организацију и надлежност државних органа у сузбијању корупције. Потпуно је неприхватљиво да се брише члан 16. када овај члан управо одређује на који начин поступа организациона јединица надлежна за сузбијање корупције. Такође, врло је битно што овај члан закона управо дефинише ко уређује акт у коме су садржани рокови поступања и начин комуникације одељења виших јавних тужилаштава и организационих јединица за сузбијање корупције, а то су министар правде и министар унутрашњих послова.

У овом амандману смо сведоци покушаја стварања некавалитетног закона и пропуста, тако да је и овде Влада показала своју ажурност. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 17. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднео народни посланик Марко Благојевић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, овим предлогом закона који нам дају Влада и Министарство практично се уводе и специјализована одељења за суђење у области корупције. Дакле, имамо организовани криминал, а сада имамо и нека посебна одељења за корупцију.

Овим амандманом тражим да судије које ће судити у таквом једном посебном одељењу имају одређено искуство у области кривичног права.

Ви одбијате амандман којим ми тражимо да судија има најмање шест година професионалног искуства у области кривичног права. С једне стране, говорите о потреби специјализације... Слажем се са тим да буде специјализација, мислим да је то добро, али ако већ тражите специјализацију, дајте да и те судије имају одређено искуство у тој области. Овако како сте ви предвидели, доћи ће нам из парнице неко да суди за озбиљна дела везана за корупцију, у кривичним поступцима. Таквих примера има пуно. Хајде да прекинемо са том лошом праксом, него да овде долазе најискусније судије кривичари, а не судије парничари. Зато смо поднели овај амандман. Ви га одбијате тек тако, не знамо ни зашто га одбијате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Марија Јањушевић.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући. Предложеним брисањем постигла би се двострука корист. Прво, избегло би се да закон прописује да јавно тужилаштво у своју службу запосли финансијског форензичара, будући да је тај проблем потребно решити усвајањем правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места. Друго, избегло би се да закон налаже вештаку финансијске

струке да се изјашњава о правним питањима за која би он био обучен кроз курс Правосудне академије, која не поседује акредитацију од надлежног државног органа да се бави едуковањем универзитетски образованих људи, нарочито с обзиром на чињеницу да вештак финансијске струке не поседује елементарна стручна знања из области права, која би потом била надограђена горенаведеном обуком. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 19. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Амандманом на члан 19. ми заправо предлагемо да се Тужилаштво за организовани криминал и посебна одељења виших јавних тужилаштава за сузбијање корупције обавезу да формирају службе финансијске форензике. Мислимо да би се тиме истински уважила улога посебних знања из, како је у предлогу Владе наведено, финансија, рачуноводства, ревизије, банкарског, берзанског и привредног пословања у откривању и гоњењу кривичних дела. Та знања недостају нашим органима гоњења и починиоци кривичних дела су по правилу ту увек корак испред њих.

Увођење служби финансијске форензике у тужилаштва представља промену, иновацију, а промене су углавном суочене са отпорима, поготово у веома осетљивој проблематици као што је борба против корупције и организованог криминала. Управо ради лакшег превазилажења тих отпора, сматрамо да је боље обавезати тужилаштва да формирају ова одељења уместо да се то оставља на вољу.

Образложење које је Влада дала при одбијању амандмана, да се морају уважити недостајући људски и новчани ресурси, нам је необично, јер је Влада уз сам Предлог закона приложила и кадровске и финансијске планове за првих пет година спровођења закона; у тим плановима већ је предвиђено запошљавање по једног финансијског форензичара у сваком од тужилаштава, а буџетом су им предвиђене зараде од преко 100.000 динара нето, колико се, наиме, добије када се годишњи буџет од преко девет милиона динара преведе на нето месечне зараде за тих пет лица.

Сматрамо да би обавезивање тужилаштава да формирају службе финансијске форензике била и својеврсна демонстрација политичке воље и одлучности државе да се озбиљније супротстави организованом криминалу и корупцији, а одбијање овог амандмана могло би бити протумачено као сигнал колебања у погледу те одлучности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Велимир Станојевић и Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман је поднела народни посланик Татјана Мацура.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман је поднео народни посланик Марко Благојевић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Петар Јојић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ЗОРАН КРАСИЋ: Члан 19. регулише службу финансијске форензике. Ви сте се определили за овакав начин, како да решите неко питање које је, народски да кажем, у домену ислеђивања и истраживања. Ми нисмо хтели да вам мењамо концепцију – нама се не свиђа ова концепција, али како ми вас да убедимо, то је немогуће – па смо поднели амандман да вам скренемо само пажњу да не направите још већу грешку.

По вашем концепту, финансијски форензичар је државни службеник. Ми смо само амандманом хтели да вам скренемо пажњу да не би било добро да се у некој даљој фази поступка, а вероватно је то претрес, тај исти појави као вештак. Ви сте нам одговорили да је то регулисано законом којим се прописује шта раде вештаци, ко су вештаци итд. Али ја мислим да сте заборавили на једну ствар. Рецимо, нисте погледали шта пише у вашем ставу 4, који ми нисмо хтели да дирамо.

Видите, код вас тај истражитељ треба да добије посебна стручна знања из области финансија, рачуноводства, ревизије, банкарског, берзанског и привредног пословања. А он ће та знања да стекне на некој академији из области кривичног права. Па онда, пошто сте ово стварно мисаоно надоградили, у свим академијама где се ово учи, ту може и Мегатренд, и ова Београдска банкарска академија где имамо одсек за ревизију, рачуноводство итд., за банке и за кривично право.

Једноставно, ово су писали људи који чак нису ни приправници. Набацали су неке термине, набацали неке појмове...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Два минута. Захваљујем, господине Красићу.

Реч има министарка Нела Кубуровић.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем. Ако пажљиво прочитате члан 19. став 4, видећете да се обука коју врши Правосудна академија

односи само на област кривичног права, а не на све области које сте претходно побројали.

Што се тиче тога да ли може државни службеник који је запослен у Тужилаштву за организовани криминал да поступи као вештак, ја мислим да је сасвим јасно да не постоји основ да се такво лице ангажује за вештака, а поготово што и Законик о кривичном поступку искључиво прописује одредбе које се односе на изузеће вештака. То би свакако био један од разлога за изузеће и представљало би озбиљну повреду кривичног поступка.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. На члан 20. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Амандманом предлажемо да и Комисија за хартије од вредности, поред Централног регистра, именује најмање једног службеника за везу са Тужилаштвом за организовани криминал и посебним одељењима виших јавних тужилаштава за сузбијање корупције.

Заправо, постојање службеника за везу у Комисији за хартије од вредности чак видимо као важније у односу на Централни регистар због већих надлежности и шире области деловања Комисије за хартије од вредности, која заправо јесте надзорни орган над тржиштем капитала. Можда ће прегрубо звучати ако кажем да је Централни регистар евидентичар, а Комисија је заправо та која врши надзор. Учесници на тржишту имају обавезу да манипулативне радње са тржишта пријаве Комисији, а не Централном регистру. Инспектори седе у Комисији, а не у Централном регистру. Зато мислимо да је много важније од Централног регистра као обавезно прописати службеника за везу у Комисији, а не оставити то на вољу.

Предложеним изменама и допунама Кривичног законика уврштена су и кривична дела проузроковање стечаја, проузроковање лажног стечаја и оштећење поверилаца. Мислимо да би било нужно прописати као обавезу да службеници за везу буду и у Агенцији за лиценцирање стечајних управника и у Агенцији за осигурање депозита. Током вођења стечајних поступака може се доћи до разних информација које би биле од интереса за тужиоца за организовани криминал и посебна одељења јавних тужилаштава за сузбијање корупције.

Ја ћу вам рећи да, рецимо, Закон о стечају прописује обавезу стечајног управника да предузме побијање правних послова и других правних радњи предузетих до пет година уназад пре покретања стечаја уколико се ради о радњама којима су намерно оштећивани повериоци. Те радње најчешће садрже елементе организованог криминала и корупције.

Стога мислимо да би било изузетно важно прописати обавезу и у Агенцији за осигурање депозита, која води стечајеве банака и

финансијских организација и осигуравајућих организација, и у Агенцији за лиценцирање стечајних управника, да и тамо буду лица за везу.

Јуче смо у медијима имали причу да се спрема продаја имовине стечајног дужника са великим и вредним некретнинама у центру Београда, да је напрасно промењен стечајни управник и да се очекује продаја имовине у бесцење. То је један од примера зашто мислимо да би ово било важно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Велимир Станојевић и Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Наташа Јовановић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У члану 20. говори се о службеницима за везу које би различити државни фондови, управе, агенције требало да обезбеде ради ефикасније сарадње са специјалним Тужилаштвом за организовани криминал.

Ми смо вам предложили кроз амандман да ови службеници за везу треба да имају сертификат о завршеној обуци за сузбијање организованог криминала, тероризма и корупције. Влада каже да не може да се прихвати овај амандман зато што је циљ члана 20. ефикаснија сарадња између државних органа.

Логике нема, али нема ни озбиљне борбе против корупције и криминала, коју ова влада у сва три своја облика већ скоро пету годину обећава и тврди да ће корупцију и криминал, организовани криминал свести на нулти ниво. Нажалост, и корупција и криминал су присутни у свим сферама живота и не осети се да је то, ни у најмањој мери, умањено, без обзира на сва обећања.

Без службеника за везу, постоје разне кривичне пријаве Тужилаштву за организовани криминал које стоје у фиоци, очигледно зато што се ради о ставу режима када су у питању те кривичне пријаве. Ево, ја по ко зна који пут у име СРС јавно питам државног тужиоца Загорку Доловац – шта је са кривичном пријавом против...?

(Председавајући: Захваљујем. Два минута, приведите крају.)

Па дајте, молим вас, да завршим.

(Председавајући: Изволите.)

Дакле, питам, шта је са кривичним пријавама за све који су одговорни за потписивање Бриселског споразума, од Стефановића, Тадића, до Дачића, Вучића, Николића? И, шта је са кривичном пријавом против лажне дипломе Томислава Николића и свих који су у томе учествовали?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 20. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управну и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо. Као и претходна два амандмана на овај закон која сам поднео, плод су рада мог тима и мене на очувању српског језика. Без обзира што се овде ради о једној правној форми, и ту је врло важно, можда чак и важније, да језик буде прецизан и да нема никаквих грешака, макар се радило о запетама или зарезима, о погрешним словима.

Ја препознајем код екипе из Министарства правде у очима и понашању захвалност због рада мог тима, али бих волео, због људи који поштују српски језик и који мисле да он мора да буде прецизан, посебно у области права, да чујемо и гласно ту захвалност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. На назив члана и члан 21. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Није то тако лако. То су ударне рупе, односно ударне групе, као што предлаже предлагач закона, једна потпуно бесмислена формулација, потпуно ван духа српског језика. Ударне групе могу да буду део неке антитерористичке јединице; може да буде нешто што би могло да представља један добар начин неког вида борбе оружјем против некога ко на други начин то угрожава. Али, ударне групе су само, очигледно, лош превод оригинала текста који је послат на превођење и инкорпориран у овај закон.

Ја предлажем да се да један пристојни израз, који треба да буде адекватан, а то је да то нису ударне рупе, као што се добацује около, него да искористимо неки израз који је оперативан, који се код нас већ користи, који постоји на пуно места. Мислим да је предлог који сам дао потпуно адекватан као измена.

У консултацији са неким људима који су учествовали у писању овог закона... И они се слажу са тим да је проблем у томе што онај ко је

преводио изворни текст није нашао прави израз, али да је већ то отишло у процедуру и да би било без везе да се то сада мења. Али ја мислим да и присутна министарка и њени сарадници, надам се и припадници парламентарне већине, могу да схвате суштину мог предлога и да овом врло важном делу правосуђа о овим групама дамо прави израз, који је у оквиру мог амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Живковићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, по амандману.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. Даме и господо народни посланици, ја предлажем за почетак, с обзиром на јучерашње оптужбе, да се амандман одбије и да се ове групе позабаве мноме, да се види да ли имам фирме или не (наравно да их немам), да се види да ли се против мене води неки поступак (наравно да се не води), да ударне групе прво провере мене и да виде да ли дугујем неки порез (на данашњи дан сам дуговао 31 динар, па сам уплатио). С обзиром да су то тражили, предлажем да се ударне групе прво позабаве мноме.

Тражим да се амандман не прихвати, али да се те ударне групе позабаве и мојим колегом пољопривредником, његовим фирмама, да се позабаве и његовом вечерњом школом. То је оно што завршиш уз вечеру – што боља вечера, то боља школа, то боље оцене.

Тражим да се ударне групе позабаве корупцијом, борбом против корупције.

Ови што су изашли хоће да ме ућуткају. Е, те среће бити неће. Хоће да ме избаце из Парламента. Није мене Скот убацио у Парламент. Неког другог је Скот избацио из Парламента, ове које ја својом дискусијом увек избаћим из Парламента.

Дакле, ја тражим да се те ударне групе позабаве, рецимо, непостојећим факултетима; знате оно за вечерње школе, па уз вечеру итд. Те школе постоје у Инђији, и ударне групе треба да се позабаве тиме. Овде где висе ови каблови, ово је хиљаду квадрата купљено за три милиона евра, у згради такозваног „Трејдјуника“. Ови што побегну знају зашто беже. Та ударна група треба да се позабави овим простором у коме је наводно од 2011. Факултет техничких наука који је инсталирао господин Ћосић, члан странке бившег режима, господин Јешић, тада потпредседник те странке. То је виртуелни факултет, виртуелни факултет који ради пет година, где нема никаквог предавања. Али, гле чуда, ударна група... Зато не треба прихватити овај амандман.

Ударна група треба да утврди како су плаћени, по два и по милиона годишње, путни трошкови студентима који наводно студирају у тој виртуелној групи. Списак је овде, да не објављујем имена да опет не бих имао проблем – прошли пут нисам објавио никакво име, али је неко рекао да сам ја нешто рекао – па да одговарам за оно што су они рекли, а ја нисам

рекао. Да не би било тога, спискови су овде. Када тужилац формира ту ударну групу, ја сам вољан да овај материјал уступим.

То су разлози зашто би ме ућуткали они који су то решили да ураде по сваку цену, да не износим њихове афере. Свакако да та ударна група треба да постоји.

На крају, овима што су изашли да кажем да онај ко некоме оспори право говора и збора, та странка може да се зове демократска, али она демократска није, није достојна једног Пекића, Николе Милошевића, Косте Чавошког, Зорана Ђинђића и свих других честитих оснивача. Мене неће нико ућуткати, нико ме неће избацити из Парламента. Мене није послао Скот овде. Њих нећу ја избацити, њих ће избацити народ на првим изборима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Реч има народни посланик Драган Весовић. Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући. Не спадам у ону групу која би да ућутка претходника, али не видим баш да је ово што је он причао имало везе са дневним редом, али то је већ обичај и чуди ме мало да сте ви то дозволили.

Но, да се вратим на амандман. Зашто смо предложили да се члан обрише? Два су разлога. Прво, сматрали смо да је формирање врло несретно названих ударних група организационо питање, које због тога не би требало да буде посебно законски нормирано. О томе да је то несрећно име, говорио је и господин Живковић. Нас је то подсетило можда на онај филм о прохибицији у САД, оно *Untouchables*, па, сада, ми смо недодирљиви, ми смо групе, ми нешто...

Оно што је битно јесте да за те ударне групе, видимо у образложењу које смо добили од Министарства, још није организационо предвиђено како ће да раде, него ће се питање њиховог рада решавати у ходу. Дакле, још један разлог што нам је ишао предлог да се то обрише, јер нам није јасна њихова функција, мада горе пише да би требало да ускладе рад између различитих органа па да се на тај начин формирају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. На назив члана и члан 22. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Живковић. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: То је иста она прича о тим ударним групама, рупама. Нисам добио, или нисам чуо, али мислим да нисам добио одговор министарке зашто се инсистира на овом изразу. Да ли овај израз који је предложен, „ударне групе“, гарантује ефикаснији начин борбе против криминала и корупције? Да ли то значи да ће поступци те групе бити бржи?

Да ли то значи, ако се то деси рецимо, да једна таква група може да нам открије ко је срушио Савамалу, ако је ударна група, а не организована, једна добра екипа?

Да ли ће нам то решити нека друга питања? Рецимо, имамо данас вест о великој, законитој, преко тендера, набавци 4.500 боца алкохола; не сећам се да ли за Владу Србије или за Владу Војводине. Да ли би ударна група била боље решење за откривање потребе грађана Србије у овом тренутку транзиције и историјског просперитета да то мора да се залије са 4.500 боца алкохола?

Да ли сте спремни, министарка, да ми кажете зашто је израз који сте ви предложили, или Влада или ко год, али ви сте учествовали у томе сигурно, бољи од израза који ја нудим? Ако ме убедите, ја сам спреман да гласам за ваш предлог.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, по амандману.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. Даме и господо народни посланици, предлажем да се не прихвати овај амандман зато што нам ударна група треба. Немам ништа против да се та ударна група позабави Савамалом, што је говорио мој колега пољопривредник у покушају, али да се та ударна група... Већ сам говорио о виртуелном факултету. Тај виртуелни факултет се налази у згради која је грађена без грађевинске дозволе, а претходно је срушено девет зграда које су биле законите, под заштитом државе, у Инђији, да би се саградио *TQ City* и да би се за три милиона евра купило хиљаду квадрата за виртуелни факултет, за виртуелне студенте, за виртуелна путовања виртуелних студената. За то неко мора да одговара, и ја сам свакако за то да то ударна група ради. Немам ништа против да ради Савамалу, али мора да ради ово што „чучи“ у тужилаштву негде седам година.

Ја сам добио одговор о Горану Јешићу, који је баш у тој згради обезбедио себи пентхаус од 250 квадратних метара.

Можда због тога господа желе да ме уђуткају, да ме избаце из Парламента, зато им понављам – ту среће бити неће.

Што се тиче „Сабље“ и ударне групе, не може се тупа сабља надокнадити оштрим језиком. То мој колега пољопривредник никако да научи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На назив члана и члан 23. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члана 24. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ви, господине председавајући, још увек нисте искључили Маријана Ристичевића из Народне скупштине Републике Србије због свега што је урадио.

(Председавајући: Ви сте се јавили да говорите по амандману, је л' тако?)

Наравно, враћам се одмах на амандман, него питам, чисто да видим како напредује демократија у Србији.

(Председавајући: Говорите по основу амандмана.)

Дакле, амандман који је Посланичка група Двери поднела на члан 24. закона тиче се теме о којој смо јуче овде озбиљно говорили, а то је компетентност Правосудне академије да она даље обучава и стручно усавршава судије и тужиоце у Србији. Пре свега, министарка ми није одговорила на моје кључно питање од јуче, а то је – ако је Правосудна академија добра ствар, што онда не похвали Демократску странку која ју је увела у реформама правосуђа? А ако је Правосудна академија лоша ствар, што је не укине и што не промени ко ће други усавршавати наше тужиоце и судије, ко је много компетентнији него Правосудна академија?

Дакле, морате, госпођо министарка, бити поштени према себи и према другима – да ли је Правосудна академија добра ствар реформе правосуђа из времена Демократске странке? Ја мислим да није. Ја мислим да је лоша ствар и да ви настављате лошу праксу правосудних реформи Демократске странке. Ви реците, да ли је тако или није? Врло једноставно питање. Можете ви врдати и бежати од тог питања, али то питање ће вам грађани изнова увек постављати.

Овде се поставља питање које смо ми у овом образложењу врло прецизно и рекли. Сматрамо да је потпуно непримерено да се факултетски образовани стручњаци, носиоци тужилачких и судских одељења прописаних овим законом, обучавају у Правосудној академији с обзиром на то да поменута установа није меродавна за оцену стручности, квалитета и способности горенаведених лица, те сходно изнетом не може бити ни меродавна за спровођење овакве обуке. Такође, важно је истаћи да Правосудна академија нема одговарајуће људске ресурсе за спровођење поменутих обука, како у случају обучавања судија и тужилаца, тако и у случају извођења програма обуке припадника полиције, што је била интенција предлагача закона садржана у ставу 2. члана 24. Предлога закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Пре него што наставимо са радом ...

(Маријан Ристичевић: Реплика.)

Добићете реч, наравно.

Не да бих улазио у полемику са вама, већ просто зарад јавности – са седнице удаљава председник Народне скупштине, председница Народне скупштине или председавајући.

Господин Маријан Ристичевић је малочас говорио о раду ударне групе и шта је то што очекује од ударне групе када је реч о њеним активистима и раду. Не видим разлог да бих га због тога удаљио са седнице.

Са друге стране, из Народне скупштине Републике Србије удаљавају само грађани, а то се може десити на изборима. Захваљујем.

Господине Ристичевићу, пре вас реч има министарка Нела Кубуровић.

Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући. Даме и господо народни посланици, већ пар дана смо имали прилику да видимо колико Посланичка група Двери оповргава постојање Правосудне академије. Пре свега, мора да зна да обуку спроводе првенствено судије, а не запослени у Правосудној академији, што значи да они самим тим негирају стручност свих судија и јавних тужилаца.

С друге стране, одговорићу на питање које сте поставили. Сматрам да је Правосудна академија једна од ретких ствари које је увела Демократска странка коју могу да похвалим, тако да не могу то ни да сакријем.

Да вам не бих остала дужна одговор на претходно питање, пошто сте излазили из сале па нисам стигла да вам одговорим, о броју пресуда које су донете у Посебном одељењу и да ли има иједна правоснажна донета пресуда, односно правоснажно окончан поступак, само ћу вам изнети статистичке податке који нису лажни, можете врло лако да их проверите: у последње четири године, у Посебном одељењу Вишег суда у Београду донето је 367 пресуда према 892 лица. Од тог броја, 346 пресуда је правоснажно окончано, 14 делимично и те пресуде су донете према 768 лица, што значи да није тачан податак да нема ниједне правоснажне одлуке, већ ово управо показује колики број пресуда је донет у Посебном одељењу.

У последњих шест месеци чак је донето 65 осуђујућих пресуда. Наравно, имајући у виду период од њиховог доношења до данас, не можемо говорити о њиховој правноснажности с обзиром на поступак који се води пред Апелационим судом, али зарад јавности, да будемо истинити и јасни – постоје поступци који су правноснажно окончани. Већина тих поступака управо се односи на кривична дела против привреде и злоупотребе службеног положаја.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Реплика, министарка је поменула Двери.)

Имате, наравно, право на реплику, али пре него што дозволим и дам реч вама, најпре основ за реплику има господин Ристичевић јер је

малочас споменут. А и ви сте поменути, између осталог, у говору госпође министарке, добићете право на реплику.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, грешник без грешке, кривац без кривице, али мислим, ако моји политички противници буду често излазили, да ћу им дотерати килажу, неће им требати никакав фитнес.

Даме и господо народни посланици, овде се тражи моје избацивање. Ја у Парламенту ништа нисам урадио. Ако сам нешто написао на Твитеру, изволите, нек Твитер суспендује тај налог. Ја сам се извинио иако сам рекао истину и тачне податке, зато што је недопустиво да моји противници злоупотребе и да смисле нешто. Требало је да знам да су они за то способни. То што нисам знао, ја сам се извинио. Онај који неће да призна грешку, тај чини другу грешку.

Али, поводом ових оптужби, ја никог нисам плуноу, никог нисам опсовао; као мене што су они тражили, никог нисам тражио по канцеларији да бијем. Нисам овде махао штапом и претио неком, као што су мени претили да ће ме убити ко Лешановића. То нисам радио. И не знам какво сам ја то насиље починио.

Нисам улазио у РИК и претио да ћу скочити на председника Изборне комисије усред ноћи. Нисам улазио у РИК као у Последњу шансу. Нисам хтео да скочим са балкона. Нисам женама завртао руку. Нисам ништа од тога урадио, нисам опсовао човека који је два пута старији од мене, и мислим да нисам заслужио тај однос.

Овде је Драгољуб Јовановић својевремено, то је такође био председник Народне сељачке странке, за време најтврђег комунизма, говорио. Комунисти су му допустили да говори, нису изашли напоље. Касније су га осудили, али нису му окренули леђа, нису га истерали из Скупштине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић, повреда Пословника.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући. Заиста морам да укажем на повреду Пословника, чл. 107. и 108, односи се на достојанство Народне скупштине, као и на одржавање реда у Народној скупштини.

Наиме, приметили сте да посланици једне опозиционе групе, или више њих, за време док говоре посланици Српске напредне странке окрећу леђа, излазе напоље. Морам рећи да то није окретање леђа Маријану Ристичевићу нити било којем посланику Српске напредне странке, то је окретање леђа 1.800.000 грађана који су подржали СНС. Ми заиста никада нећемо окренути леђа ни оном броју грађана Србије који су подржали ту посланичку групу. То у ствари говори о њима, о њиховој политици, о

њиховом интересовању за све оно што се дешава у овој Народној скупштини, за све оне законе који пресудно утичу на живот грађана Србије.

Што се тиче ударних група, морам да се вратим мада сам се јавио по повреди Пословника, занимљива је ова ударна група која на сваки иступ посланика Српске напредне странке удара вратима. Занимљива ударна група. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина Републике Србије у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

Реч има народна посланица Бранка Стаменковић, повреда Пословника.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала, председавајући. Повреда Пословника, члан 103, злоупотреба јављања по повреди Пословника за реплику. Урадила бих исту ствар, ако дозволите, па да будемо 1 : 1.

Сваки пут када неко од нас окрене леђа, сматрајте да су леђа вама окренули и сви грађани који су гласали за нас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Госпођо Стаменковић, пре него што наставимо са радом, најпре желим да вас питам да ли инсистирате да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Захваљујем.

Онда желим и да вам дам једну информацију, а везана је за Одлуку о унутрашњем реду у згради Народне скупштине, члан 23. који каже: „Забрањено је снимање и фотографисање у салама, осим за представнике средстава јавног информисања у складу са актом којим се уређује њихов рад.“

Захваљујем.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић, право на реплику. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Пре свега, изражавам задовољство што је Посланичка група СНС стала иза простаклука и безобразлука Маријана Ристичевића, јер је то доказ да заправо он не говори оно што он мисли него оно што му је од стране Посланичке групе СНС наложено да говори.

Међутим, важније од тога јесте оно о чему је говорила уважена министарка, јер ту се ми споримо и то морамо истерати на чистац.

Можете ви навести, госпођо министарка, колико год хоћете тзв. правоснажних судских пресуда, ако ми не наведете један високи, велики и важан случај корупције који сте решили. Зна се ко је срце корупције у овој држави. То су политичари, то су министри, то су банкари, то су страначке вође, они који исисавају новац из јавних предузећа својим буразерским фирмама, они који уништавају домаће банке тако што су дали кредите који никад нису враћени својим кумовским приватним фирмама,

они који на сваки други начин примају високу корупцију, у спрези са тајкунима, у спрези са страним фирмама, у спрези са страним банкама. То су и ове поменуте судије које добијају... А ви сте добили материјал од нас, где смо вам доказали како судије у српским судовима добијају специјалне, повољне кредите од страних банака. Како ће они да суде онда банкарским клијентима који туже те банке? То вам је срце корупције.

Наведите ми један пример, кога сте ви осудили? Да ли сте осудили Млађана Динкића који је гробар српске економије? Да ли је он данас у затвору, или је његова жена данас исто тако важна у систему Српске напредне странке? Да ли сте осудили можда неког министра Демократске странке за све оно што сте их пред камерама оптуживали? Нема ни једног јединог великог решеног случаја корупције у Србији, за пет година власти. А посебно не Мишковићев случај, јер је Мишковић финансирао Српску радикалну странку, односно Вучића и Николића док су били у Српској радикалној странци. Зато нема правоснажне пресуде ни за Мишковића, који је финансирао Вучића.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, господине Обрадовићу, захваљујем.

Основ за реплику, најпре народни посланик Маријан Ристичевић. Поменути сте именом и презименом. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. Даме и господа народни посланици, ја не тражим од коалиционог партнера да ме брани, ја сам способан да се браним сам.

Нисам ја довео наводног усташу у Парламент. То господин Шаровић зна боље од мене. Нисам га ја довео у Парламент, него неко други. Није мене финансирао Душан Петровић новцем из пољопривреде за странку, није мени дао 62.500 евра преко Друштва аграрних економиста. Нисам се ја крио у библиотеци за време мартовског погрома, већ сам, господин Пелевић зна, отишао на Косово јер је то било највеће страдање Срба. Нисам ја 2008. године опет побегао ко књишки мољац у библиотеку, већ сам био против независности Косова и Метохије. Нисам ја упадао у Републичку изборну комисију. Нисам ја од црквено-просветне организације правио странку. Мислим да то није морално.

Али, без обзира на све, сви који седе у овом парламенту моје су колеге и ја никог нећу избегавати. Без обзира на то колико ви камења бацили на мене, а могу да направим највећу планину, ја ћу од тог камења увек гледати да направим мост, не препреку, пут. А ви ћете и даље тражити рупу у тунелу, рупу у путу... Па, ова ударна група, група за бежање, група за окретање леђа, слободан сам рећи, и није ни за шта друго већ да тражи рупу, да се покрију ушима и завуку.

Ја очекујем још само једно после довођења усташа – да та иста организација, некад црквено-просветна, на своју прославу странке доведе Томпсона да им свира. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић, право на реплику. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја разумем зашто је господин Бошко Обрадовић овако љут и нервозан, и ја бих био да сам урадио оно што је урадио он.

Ово је његов пријатељ Иван Пернар у Вуковару, овај са брадицом је вероватно неки тзв. хрватски бранитељ, а ово у позадини вам је, господине Бошко Обрадовићу, онај чувени водоторањ у Вуковару који Хрвати сматрају симболом страдања и једним од главних симбола домовинског рата. А овде вам је овај ваш пријатељ Иван Пернар.

Иван Пернар је, господине Обрадовићу, добио име по свом деди, на кога је пуцао Пуниша Рачић. Ја тај злочин уопште не оправдавам. Да ли знате шта су посланици Хрватске сељачке странке говорили Пуниши Рачићу када је био за говорницом, Стјепан Радић, Ђуро Басаричек и Иван Пернар? То је деда, ако се не варам, овог вашег пријатеља.

Је л' тако, Марко?

(Марко Атлагић: Тачно.)

Тај Иван Пернар, деда овог вашег пријатеља, великог антиглобалисте, великог антинатовца и великог антисрбина, рекао је Пуниши Рачићу – ајде бре више, Пуниша, каже, престаните ви Срби да причате о крви коју сте пролили на Солунском фронту. Колико кошта та ваша крв, да је ми платимо у злату па да ви више о томе не причате? Онда је Пуниша Рачић, онако прек како га је Бог дао, извадио револвер и убио – ја то не оправдавам, само говорим историјске чињенице – Павла Радића и Ђуру Басаричека, а ранио деду овог вашег великог пријатеља Ивана Пернара.

Сада знам да ћете ви цео дан да будете нервозни...

(Председавајући: Захваљујем, господине Мартиновићу.)

... Завршавам, зато што смо ми открили ту истину. Ми ћемо до краја дана да причамо о томе да сте ви лажни Србин, лажни православац, лажни антиглобалиста, да сте пријатељ са усташама...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Мартиновићу.

Имамо најпре указивање на повреду Пословника, народни посланик Неђо Јовановић. Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући. Молим вас да обратите пажњу на примену Пословника, јер очигледно да потрага за политичким идентитетом не може да буде алиби за повреду Пословника. Тај политички идентитет се не тражи само овде, него се тражи и на другим местима где је потребно препознавање свега онога што, политички рад, грађани препознају.

Оно што ми се чини јако важним да укажем, пре свега због грађана, јесте следеће – чл. 106. и 107 – пре свега, предлагач амандмана

уопште није говорио о амандману, ни најмање; напротив, говорио је о свему осталом осим о амандману. Друго, овде је дошло до грубог вређања, ту се позивам на члан 107, оних који нису предмет расправе коју данас водимо, а то су носиоци правосудних функција, који су окарактерисани као криминалци, а који су истовремено људи који спроводе обуку и раде јако частан, професионалан и одговоран посао у једној од важних институција правосудног система, а то је Правосудна академија.

Вређати људе на тај начин, понижавати их и етикетирати као криминалце, недопустиво је. То је са ваше стране, господине председавајући, требало да буде препознато, у смислу санкционисања таквог наступа и политичког деловања најмање опоменом, што мислим да убудуће треба да буде пракса, а не да дозвољавате такав начин рада и испољавате тај степен толеранције. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Јовановићу. Да ли желите да се Народна скупштина Републике Србије у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Народни посланик Бошко Обрадовић, право на реплику.

(Немања Шаровић: Ја сам се јавио за реплику.)

Добићете основ и ви, али пре вас у систему је био народни посланик Бошко Обрадовић. Ви сте у једном тренутку били у систему, а онда сте били ван система, па сте се поново јавили у систему. Значи, с обзиром на то да сам колеги Обрадовићу дао реч, даћу и вама, наравно.

Изволите, господине Обрадовићу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Пре свега, председавајући, да ли имам право на две реплике с обзиром на то да су ме помињали и господин Ристичевић и господин Мартиновић, или само на једну?

(Председавајући: Извините, нисам вас разумео, хоћете да поновите питање?)

У реду је, идемо. Дакле, да разрешимо неколико основних истина пошто ми је изузетно драго што је господин Мартиновић покренуо причу да изнесемо неке истине у Народној скупштини Републике Србије.

Господин Иван Пернар, саборски заступник Живог зида, дошао је у Београд на позив руске агенције Спутњик. Замислите да је руска агенција Спутњик позвала неког усташу. Онда је на позив руске агенције Спутњик дошао и у Народну скупштину Републике Србије, где смо му ми били домаћини.

Наравно да је занимљиво да сте прећутали да је господин Иван Пернар једини Хрват који је признао да се у Јасеновцу десио геноцид над Србима, то сте некако случајно прећутали, а да је његов прадеда, др Иван Пернар, био жртва истог тог Јасеновца, и то сте заборавили да поменете.

Оно што је посебно важно и драматично јесте да ви спроводите двоструке аршине када је дипломатија у питању. Када се Александар Вучић састаје са осведоченим усташама, Милановићем и Колиндом, онда је то

мир, онда је то дипломатија. Када се ми састанемо са антиглобалистима хрватским, који су против НАТО-а и ЕУ, онда је то усташлук.

Е, видите, то је лицемерје Српске напредне странке, оне странке која је 2012. године у Београд довела Рудолфа Ђулијанија, који је ових дана потврдио да је тада Србима рекао – требало је да вас бомбардују. Дакле, ви неке говорите о усташама, ви неке говорите о било чему, а довели сте човека који је Србима поручио – требало је да вас бомбардују! Ви сте лични пријатељи са Тонијем Блером, осведоченим ратним злочинцем, кога сте позвали у Владу. И ви неке да нешто причате!

Уосталом, најбоље је то окарактерисао у своје време др Војислав Шешељ у једној књизи, чини ми се из 2010. године, која је носила назив „Александар Вучић, Санадерова мачкица“. Ето, то је онда слика ваших односа са усташама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Обрадовићу.

Право на реплику, најпре народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Обрадовићу, вас очигледно нечиста савест тера да упорно помињете и др Војислава Шешеља и Српску радикалну странку. Доктора Војислава Шешеља можете и морате да помињете искључиво са поштовањем јер је, за разлику од вас, човек који својом политичком биографијом може да се подичи.

Ви не пропуштате ниједну прилику за напад на СРС. Ви сте пре одређеног времена у скупштинској сали слагали како је Војислав Шешељ сарађивао и састајао се са усташама; поменули сте Анту Готовину иако добро знате да је Војислав Шешељ био заточеник Хашког трибунала, он није бирао, нити је могао бирати колико ће бити у затвору и није могао бирати ко ће са њим бити у затворском блоку.

За разлику од Војислава Шешеља, који никада није подржавао усташку идеологију, ви сте својом вољом, што би ваш пријатељ рекао – драговољно, позвали Ивана Пернара и опаљивали заљубљене селфије са њим са скупштинске галерије. Дакле, то што је он наводно антиглобалиста, не може за вас бити оправдање. Човек је усташа. Да ли је битније то што је усташа, то што тврди да су Срби одговорни за ратове током деведесетих, то што тврди да је у Сребреници начињен геноцид или то што је антиглобалиста? Шта вама више значи? Шта је основ за вашу политичку сарадњу? То што сте видели да је он тренутно популаран у Хрватској па бисте волели и ви да будете популарни у Србији?

Без доследности нема политике. Основна вредност у политици је доследност. Ви своје ставове мењате од данас до сутра, од ујутру до увече, и то је оно што је ваш вечити проблем. Када вас суочимо са истином...

(Председавајући: Захваљујем, господине Шаровићу.)

А то смо урадили једино ми српски радикали, нико то није јуче поменуо. Имали сте цео дан па нисте. А када смо ми то отворено рекли, ево, сад су сви паметни. Е, у томе се ми разликујемо, што смемо кад други не смеју.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има народни посланик Александар Мартиновић, основ јављања реплика. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем, господине Милићевићу. Па, истини за вољу, ја сам јуче поменуо Ивана Пернара и његово ...

(Вјерица Радета: Искључила те Маја, није се чуло.)

Али сам почео да причам, је л' тако, Вјерице?

(Вјерица Радета: Почео си.)

Е, добро, почео сам да причам, а ви сте данас наставили, супер. Е, добро, значи, ја сам јуче почео, ви сте данас наставили. Хвала вам на томе.

Али, шалу на страну, господине Обрадовићу, када уђете у неку историјску расправу, знате, није довољно само да сте бахати и безобразни, а да не располажете никаквим историјским чињеницама.

Каже господин Обрадовић – Иван Пернар је велики човек зато што је рекао да се у Јасеновцу десио геноцид. Па, Фрањо Туђман каже да се у Јасеновцу десио геноцид. Јесте ли читали његову књигу „Беспућа повијесне збиљности“? Објављена је 1989. године. Та књига је фактички програмски документ ХДЗ-а. Иначе, овај ваш Иван Пернар, знате којој странци је припадао пре него што се укључио у Живи зид? Па, Туђмановом ХДЗ-у.

Дакле, Фрањо Туђман је у „Беспућима повијесне збиљности“ записао...

Полако, Вјерице, вама ћу после да објасним.

У „Беспућима повијесне збиљности“ Фрањо Туђман записао је за Јасеновац: „Злочин се десио, ужасан и голем, имао је и геноцидне значајке“. То је било 1989. године. Сада је 2016. година и ви нам сад саопштавате као истину из Јеванђеља: знате, појавио се Иван Пернар на галерији Скупштине и рекао – замислите, у Јасеновцу се десио геноцид. Па, то цео свет зна! Па, то само највећи лудаци у Хрватској ...

(Председавајући: Захваљујем, господине Мартиновићу.)

... Попут Томсона, неће да признају. И шта, сад сте ви зато велики Србин што сте довели Ивана Пернара који нам је рекао оно што зна цео свет, да се у Јасеновцу десио геноцид?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Најпре, указана повреда Пословника, народна посланица Марија Јањушевић. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем. Указујем на повреду Пословника, члан 107. став 2 – није дозвољено да се посланици обраћају лично.

Председавајући, то допуштате већ у низу. Вама сам се обратила. Дакле, већ неколико посланика заредом обраћа се Бошку Обрадовићу директно, што Пословником није дозвољено.

Што се тиче тога ко је велики Србин или није, ми овде показујемо пре свега гласањем. Дакле, изјаснили сте се када сте гласали за оснивање балканског фонда са Албанијом и Косовом (са звездicom или без, небитно је), а такође ћете се врло брзо изјаснити о изменама Кривичног законика, фамозни члан 40, у којем ћете трајно српски народ учинити геноцидним. Ко год буде гласао за измене, подржао је да се негирање геноцида кажњава.

(Председавајући: Колегинице Јањушевић, какве то везе има са указаном повредом Пословника? Оснивање Фонда за западни Балкан је нешто о чему је расправљала Народна скупштина РС и већином гласова врло јасно је потврђено да то ни на један начин не значи признање независности Косова и Метохије.)

Не, има везе са оптужбама које се износе против Двери у недостатку осталих аргумената. Дакле, Двери су једина изразито национална опозиција, која није корисна овом режиму и зато се и лажима боре против нас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Дакле, указали сте на повреду Пословника, а то право користите да бисте говорили о темама које нису везане за повреду Пословника и члан на који сте указали.

По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић. Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, повређен је члан 107, достојанство Народне скупштине.

(Председавајући: Управо је указано на повреду Пословника, на члан 107.)

Не, она је рекла, члан 27, колико сам ја чуо.

(Председавајући: Не, не, на 107.)

Члан 27, у вези са чланом 107, може и тако.

Ово је по ко зна који пут да представници тзв. опозиције упућују примедбе председавајућем због тога што омогућава да се у Народној скупштини води дискусија.

Господине Милићевићу, ја хоћу вама да честитам јер заиста мислим да ово јесте начин. Ако ми не можемо у Народној скупштини да говоримо и да се обраћамо једни другима, где ћемо моћи? Дакле, није изнето ништа увредљиво, изношена је истина, изношене су чињенице.

Оно што је по мом мишљењу много већи проблем, то је што господин Бошко Обрадовић, у недостатку аргумената, кад је суочен са

чињеницама да је довео усташу Ивана Пернара у Народну скупштину, прво покушава да се извуче тако, па каже – послала га је агенција Спутњик. Какве то везе има са вама? Да ли је то за вас оправдање, господине Бошко Обрадовићу?

Друга ствар, позивам вас да поднесете оставку на место шефа посланичке групе. Ако нисте у стању да заштитите, не себе, ви бисте морали бити у стању да заштитите и друге посланике Двери, него устаје госпођа Јањушевић да вас брани, и то да вас брани од истине, да вас брани од аргумената, онда је апсурдно да ви ту седите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шаровићу.

Повреда Пословника, народни посланик Александар Мартиновић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 103, господине Милићевићу.

Пре неколико дана господин Бошко Обрадовић овде се хвалио – ево, победио је наш кандидат за председника САД, Доналд Трамп, и сада ћете ви издајници из Српске напредне странке да видите свог бога кад он преузме дужност председника САД. Испоставило се да је део његовог тима Руди Ђулијани, о коме Бошко Обрадовић, ја или било ко други можемо да мислимо ово или оно, али чињеница је да је Ђулијани дао један од највећих доприноса победи Доналда Трампа. Сада вам ја пријатељски саветујем, господине Обрадовићу, немојте да вас чује Доналд Трамп, пашћете у његовим очима. Вређате једног од његових најближих пријатеља, једног од његових људи које кандидује за најодговорније државне функције у САД. Не можете ви да волите Доналда Трампа, а да не волите Рудија Ђулијанија. Не може Доналд Трамп сам да влада Америком. Знате, он има секретаре, државне секретаре, помоћнике секретара итд. Америчка администрација је бројна и у тој администрацији биће места и за Рудија Ђулијанија, осим можда ако Доналд Трамп не одлучи да у своју администрацију узме Бошка Обрадовића, пошто једног саветника већ има, то је Јасмина Вујић. Па кад већ има Јасмину Вујић, нек узме и Бошка Обрадовића, па нека га Бошко Обрадовић саветује у вези са спољном политиком. Мислим да је то поштено.

Само вам кажем, господине Обрадовићу, мало мање нервозе, мало мање острашћености у дискусијама. Ви себе врло често не слушате шта причате. Значи, Доналд Трамп иде у пакету са Ђулијанијем, и обрнуто.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Мартиновићу.

Пре него што наставимо са радом, господине Шаровићу, малочас сам заборавио да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

Не. Захваљујем.

Господине Мартиновићу, да ли ви желите да се о указаној повреди Пословника Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

Не. Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Маријан Ристичевић.
Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ако ови што су ми окренули леђа почну опет да ме пљују, пљуваће преко главе. Ту постоји опасност да пљуну сами на себе. Али, то је далеко мање него ово што су написали.

Кажу да сам ја одговоран и за оно што нисам написао на Твитеру, а они су написали за Маријана Ристичевића: „Ишчупао бих му гркљан, ни трепнуо не бих.“ Татјана Мацура: „Веруј, није вредан.“ Други из тог покрета „никад им доста није било“, па ни мог гркљана, каже: „Знам да није, али за пример, она удворица Атлагић да гледа.“ Е, тако они пишу о мени, а против насиља су.

Па каже Горан Јешић: „Ако једног дана, који је све ближе, кренемо по кућама па за уши ове ботове извучемо напоље, а и неке новинаре! Да, претим!“ Дакле, то су људи који мени желе да припишу насиље.

Јуче је један покушао да ми припише привредни криминал, дугове за порез. Стварно сам дуговао 36 динара. Данас је уплаћено. Добио сам уверење да не дугујем никакав порез.

Рекли су да имам криминалну прошлост, а овде стоји да се против мене не води никакав поступак.

Рекли су, такође, да имам фирме. Добио сам потврду од АПР-а да откад је конституисан овај парламент, од 31. маја 2012. године до 23. новембра, обавештавају ме – физичко лице Маријан Ристичевић није регистровано у својству члана или заступника привредног друштва у периоду од 31. маја до данас.

(Председавајући: Захваљујем, господине Ристичевићу.)

Сачекајте мало. Дакле, више пута су покушали да ме увреде, избаце из Парламента. Ово су моје фабрике, ово су моје њиве...

(Председавајући: Захваљујем, господине Ристичевићу. Два минута су истекла.)

Сачекајте само да завршим. Хоће да убаце госн Пернара, а да избаце мене Србина. Не знам каква је то српска организација. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Мислим да смо се превише удаљили од онога што јесте тема и тачка дневног реда и у овом тренутку ћу, у складу са чл. 112. који каже јасно: „Ако председник Народне скупштине редовним мерама не може да одржи ред на седници, одредиће паузу док се не успостави ред“, одредити паузу од пет минута. Након тога, настављамо по дневном реду. Захваљујем.

(После паузе – 13.25)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Даме и господо, настављамо.

На члан 24. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Живковић. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Који члан пошто је галама била?

(Председавајући: Двадесет четири.)

Члан 24, то је питање обуке. Мој предлог је да се у том члану став 1. и став 2. измене тако да се после речи „сталне обуке“ стави тачка и да се не фаворизује Правосудна академија.

Ко год да ју је основао, она не постоји ни у уставноправном, ни у образовном систему Србије. Шта је то? Ко ће да едукује људе? Кажете, не људи који раде тамо. Зашто онда Правосудна академија? Онда може Министарство правде да направи један одсек, једну ударну групу за едукацију па да едукује. Наравно, боље оперативну него ударну.

Зашто је то основано, не знам, али оно што се прича по јавности, пре свега правосудној, правничкој, то је да је то филтер за страначке кадрове, па је пре десет година било за једне страначке кадрове, а данас је за неке друге страначке кадрове.

У сваком случају, да ли је Правосудна академија врх памети, умећа и искуства правне науке и праксе у овој Србији? Ако то било ко може да ми докаже, ја сам за то да се фаворизује и да пише у овом закону. Али, ако није, дај да видимо, можда још неко може да ради те послове, рецимо, правни факултети, неке друге организације које се баве правом, постоје институти. Зашто је Правосудна академија – нит је девојка, нит је риба – то што виси негде између? Чему то служи, осим за селекцију партијских, малих кадрова који сутра треба да постану велики...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, колега Живковићу.

Да ли још неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући. Даме и господо народни посланици, наравно, предложићу да овај амандман одбијемо.

У сваком случају, перманентна обука било кога ко се бави неком врстом посла, а камоли када су у питању носиоци правосудних функција и полицијски службеници, никада није наодмет. Амандман сам по себи не дефинише ко је тај ко ће вршити обуку уколико то није Правосудна академија. Према томе, можда можемо закључити да ће то радити и ауто-школа.

Међутим, и даље остајем на томе да се човек учи док је жив и да је његова стална обука неопходна. Као што је неопходна обука у историјско-политичком смислу када некога доводите у овај уважени дом, да водите рачуна ко је тај неко, шта је историја његовог деловања, који су ставови које он заступа, а не да довођењем тих и таквих људи плујете у

лице свим жртвама геноцида из 1941, жртвама Јасеновца, Јадовна, а да у ствари заступате ставове некаквог великог Србина и ваљда имаоца тапије на српство и патриотизам у овој земљи. Е, зато мислим да је обука у сваком смислу добра и добродошла. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате, господине Живковићу, право на реплику.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

На основу чега сте ви тражили реплику?

(Бошко Обрадовић: Па, прозвао ме је.)

Нико вас није прозивао, господине Обрадовићу.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици Милорад Мирчић, Наташа Јовановић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Да.) Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ако пређемо преко овог петог дела, а то је „Сарадња државних органа“, имамо ове службенике за везу, за корупцију (чл. 20), па онда имамо ове ударне групе, па руковођење ударним групама, па састав ударне групе, долазимо на део шести који се односи на обуку.

Ми смо амандманом предложили да део ових екипа које се баве борбом против најтежих облика криминала, онај полицијски део, заврши обуку у Криминалистичко-полицијској академији, јер, за разлику од оних који те исте послове раде а обуку завршавају у Правосудној академији, ови би морали да науче и да пуцају, и да хапсе и да приводе. Ако они у Правосудној, где су тужиоци и судије, то не раде, не би било добро да форензичари, истражитељи, иследници, полицајци не знају да хапсе. Зато је добро да се њихов део обуке обави у овој другој академији.

Међутим, очигледно је настала тотална конфузија, и шта су доказна средства, доказни предмети, шта може да се ради, како може да се ради.

Ви ћете ово да усвојите. Видећемо шта ће од овога да испадне. Не знам зашто сте прихватили овај концепт закона. Не знам зашто је толико важно да се начин на који ће да ради истражни тим дигне на ниво законске норме када не постоји ниједна опасност по људска права, јер су све те мере

гаранције већ у Законику о кривичном поступку, Кривичном закону и другим прописима. Стичем утисак да је ово донето да би ови у Бриселу схватили да смо ми на добром путу ка Европској унији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Обрадовићу, по ком основу?

(Бошко Обрадовић: Време овлашћеног.)

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Желим, пре свега, да подржим амандман који је предложио колега Красић јер је управо на трагу онога о чему су и Двери дискутовале у начелу и у појединостима, да ви заправо доносите закон за одређене ствари које сте могли да решите основним подзаконским актима, основном међуресорном сарадњом, координацијом и другим начинима, да поспешите и коначно убрзате и уредите озбиљно борбу против криминала и корупције у Србији.

Вероватно је то разлог овог оркестрираног напада Српске напредне странке и других на Двери, јер указујемо на оно срце коруптивног система о коме ви не смате ништа да кажете, а то је однос између банака и судова... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: И то је оних 650 судија које се нису ишчланиле... И сада ми искључујете микрофон.)

Господине Обрадовићу, ја вам искључујем микрофон да вам не бих изрекао опомену зато што не говорите о амандману.

(Бошко Обрадовић: Како не говорим о амандману? Управо сам подржао амандман.)

Управо сте подржали, у две реченице, а онда сте кренули да причате о судијама и ...

(Бошко Обрадовић: Одлично. И шта је ту спорно?)

Не. Амандман се тиче Правосудне академије, замењује се речима „Криминалистичко-полицијска академија“. Какве то везе има са судијама?

(Бошко Обрадовић: Најбоље је да ви одредите шта ћу ја да говорим. Хоћете о Правосудној академији?)

Само изволите, затражите реч.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, не само да смо вам у претходном амандману који је Посланичка група Двери дала указали откуда сада компетентност Правосудне академије да обучава и нашу полицију, него ви настављате да нас убеђујете да је Правосудна академија, иначе чедо реформе правосуђа Демократске странке, једна сјајна ствар, која не само да може да стручно усавршава наше тужиоце и судије, него, ево, може и криминалистичку полицију, односно може полицијске службенике уопште.

Дакле, ја вам о томе говорим. Хоћете ли ви коначно променити лоше ствари у правосуђу наслеђене из времена Демократске странке или сматрате да је Демократска странка урадила исправну реформу правосуђа? Једноставно питање. Ако је исправна реформа правосуђа, реците то, и реците – ми настављамо политику Демократске странке. Што се ви толико стидите тога? Па, ви сте еврофанатици, као и демократе; ви сте за бриселске споразуме, као и демократе. Ево, кажите – Правосудна академија је права ствар.

Ако није права ствар, хајде да мењамо нешто у тој реформи правосуђа која нам је остављена у наслеђе од Демократске странке као лоша ствар, а ви је не мењате. Напротив, ви додајете нове ингеренције, нове надлежности, нове задатке Правосудној академији, да обучавају и усавршавају тужиоце, судије, полицајце. То је оно о чему вам говорим.

Дакле, хоћете ли се ви једном одрећи лоших ствари које је радила Демократска странка или сте ви само настављач политике Демократске странке? Што је у реду, али морате да признате; у реду је, у смислу ништа се није променило, променили смо власт, али остала је иста политика. Али то мора да се зна.

Овако, ви сте врло кратко, онако једва проговорили – да, Правосудна академија је добра ствар. Не – да, реформа правосуђа Демократске странке је добра ствар. То, госпођо министре, очекујем да кажете, али ви избегавате то да кажете јер знате да народ не воли Демократску странку и време њене власти, па бисте некако да избегнете да ви радите исто што и ДС.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Овде је госпођа министарка као на саслушању – изјасните се, изјасните се.

Па изјасните се ви, господине Обрадовићу, јесте ли ви настављач политике Хрватске сељачке странке, Фрање Туђмана и ХДЗ-а?

(Председавајући: Само вас молим, без личног обраћања.)

Што се тиче реформе правосуђа, ви о томе знате јако мало. Није суштина реформе правосуђа из 2008. и 2009. године увођење Правосудне академије. То је најбенигнија могућа ствар која се десила. Највећи проблем са том такозваном реформом правосуђа је што је велики број судија разрешен и што је доведен у питање уставни принцип о сталности судске функције и што су људи разрешени без образложења. Због тога је Уставни суд ту реформу вратио на почетак и све те судије вратио на посао.

Уопште није било речи ни о каквој Правосудној академији као суштинском проблему реформе правосуђа. Ви сте се ухватили за Правосудну академију зато што очигледно ништа друго сем тих неколико

флоскула – Правосудна академија, СНС, Александар Вучић, антиглобализам, ми смо ово, ми смо оно – не умете да кажете.

На почетку вашег излагања, ја сам вас пажљиво слушао, рекли сте једну невероватну ствар. Хајде што се не разумете у српски језик и књижевност, то смо већ више пута чули, мада сте наводно професор српског језика и књижевности... На почетку вашег излагања сте рекли – шта ће вам овај закон, то може да се регулише и подзаконским актима. Борба против криминала? Пазите ово: борба против криминала може да се регулише подзаконским актима! Студенти на првој години правног факултета уче латинску максиму из римског права *Nullum crimen nulla poena sine lege*, нема кривичног дела и казне без закона, а Бошко Обрадовић би подзаконским актима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Колико смо и те како у материји, колико вас боли тема Правосудне академије, потврдићу на следећем примеру: Правосудна академија уопште није неважна ствар из реформе правосуђа из времена Демократске странке зато што је Правосудна академија настала из невладиних организација попут тзв. Правосудног центра, иза кога је иначе стајао Сорош, чија је заправо кључна улога у утицају на реформисање српског правосуђа. Дакле, вама ништа не смета што Сорош реформише ваше правосуђе. Ви ништа нисте изменили, за пет година, Сорошеве реформе правосуђа.

Очито је да, као што је ваш председник странке Александар Вучић пријатељ са Едијем Рамом, као што је „Санадерова мачкица“, као што је пријатељ са Рудолфом Ђулијанијем који је рекао – требало је да вас бомбардују, као што је пријатељ са Блером који је осведочени ратни злочинац, као што је пријатељ са осведоченим хрватским усташким политичарима попут Зорана Милановића или Колинде Грабар Китаровић... Дакле, немојте ви говорити о пријатељовању са усташама, јер сте много таквих пријатељстава склопили. А много су гора ова пријатељства са осведоченим ратним злочинцима, јер нису Двери подржале Хилари Клинтон на председничким изборима, него Александар Вучић када је посетио фондацију Била Клинтона, такође осведоченог ратног злочинца.

Не знам колико још да вам наведем осведочених ратних злочинаца са којима сте ви пријатељи па да се посрамите и заћутите? Заиста, бити пријатељ Тонија Блера, бити пријатељ Хилари Клинтон, то може само Александар Вучић, то не може Србин ниједан на овоме свету.

Дакле, молим вас, када говорите неке друге нешто и када неке друге нешто замерате, погледајте прво у своје око, хришћански гледано. Тражите трун у оку Двери, а имате брвно у очима Српске напредне странке и не можете да приметите с ким сте пријатељи. Уместо да се постидите с ким сте пријатељи, ви неке друге држите лекције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Прво, господине Обрадовићу, немојте да вас чује Сорош иначе ће да вам заврне славину па нећете имати одакле да се финансирате.

Кажите ми, молим вас, кад се било ко из Српске напредне странке сликао, љубио и грлио са човеком који је давао овакве изјаве? Не знам да ли сам прочитао ову изјаву, он је давао, човек, сијасет неких изјава, антисрпских. Можда сам ову изјаву прескочио, овог вашег пријатеља Ивана Пернара. А, да, ево је. Шта каже ваш пријатељ: „За оне који не вјерују да су српске вође позвале Србе на евакуацију, тј. напуштање својих домова, што је довело до нестанка Срба са подручја Крајине односно до етничког чишћења, хрватска војска“, пазите ово, то каже ваш пријатељ Иван Пернар, „хрватска војска није протјерала те људе. Они су сами побјегли из страха од могуће одмазде и на позив свог вођства.“ Онда каже: „Наглашавам да се хрватска војска коректно односила...“. Марко, слушаш ли ти ово? „Наглашавам да се хрватска војска коректно односила према свим заробљеним војницима Републике Српске Крајине у 'Олуји', те није над њима вршила одмазду. Пет тисућа војника из састава опкољеног 21. кордунашког корпуса Српске војске Крајине, под заповједништвом пуковника Чеде Булата, положило је оружје пред хрватском војском. Нити један од њих није био мучен, нити убијен“.

За разлику од вас, господине Обрадовићу, који појма немате о томе шта се дешавало у Крајини, већина ових људи са којима је хрватска војска, по речима Ивана Пернара, хумано поступала, знате ли где је завршила? У Железари у Сиску, тако што је пола од њих живо спаљено.

Ево, то су ваши пријатељи.

(Председавајући: Време.)

Ја вас позивам, господине Обрадовићу, кад следеће године Иван Пернар буде ишао на Блајбург да полаже венце стрељаним усташама, нека поведе и вас, да видите и ви мало света.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: У складу са чланом 112, одређујем паузу у трајању од пет минута.

(После паузе – 13.50)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Даме и господо народни посланици, настављамо даље са радом.

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, ми тражимо овим амандманом да сви они који учествују у сузбијању организованог криминала морају да пријављују имовину у складу са Законом о Агенцији за борбу против корупције. Нема разлога да ви дефинишете на другачији начин однос према лицима која се баве сузбијањем организованог криминала него што је то регулисано Законом о Агенцији за борбу против корупције. Тај закон одређује и круг лица. Можда ће се тај закон мењати, па ће се мењати и круг лица; нема разлога да унапред сужавате, за ова лица на која се односи Закон о организованом криминалу, и круг лица која треба да пријаве имовину, начин на који треба да пријављују имовину и колико често треба да пријављују промене, а не само на почетку мандата.

Дакле, много је лакше било да се позовете на Закон о агенцији, који сте ви суштински наследили. Као што сте и сами рекли, наследили сте и Правосудну академију, наследили сте и Високи савет судства, наследили сте и Државно веће тужилаца, наследили сте и Закон о одузимању имовине.

Тачно је ово што каже Бошко Обрадовић – апсолутно, оно што је урађено у реформи, то се наставља и разрађује даље. С тим што ја нисам задовољан јер се то недовољно добро разрађује и мислим да би требало много више неких ствари да се мења и унапређује с обзиром на то да време показује неке недостатке.

Дакле, сигурно могу да вас похвалим што ширите ингеренције Правосудне академије. Правосудна академија јесте једна од важних ствари и она на један добар начин предвиђа посао којим се Правосудна академија бави.

Исто тако, молим вас да прихватите овај амандман да се и на све оне (иначе се на судије односи Закон о Агенцији за борбу против корупције) које сте сада унели овим законом односе правила која су прописана Законом о Агенцији за борбу против корупције, а не да ви сада измишљате нека нова правила за пријављивање имовине у овој земљи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо. Тражим да се брише овај члан зато што се његовим опстанком у овом закону, Предлогу закона стварају неки посебни услови за врло лаку злоупотребу неких процедура

које се тичу, да буде јасније грађанима, употребе БИА и других обавештајних служби у испитивању прошлости, садашњости, вероватно и креирању будућности неких људи који треба да раде у органима који треба да се баве борбом против организованог криминала и корупције.

Постоји у законима о безбедносним агенцијама већ довољно прописа, довољно чланова, довољно могућности да те агенције раде свој посао. То исто важи за полицију, то исто важи за тужилаштва. Нема никакве потребе да се то ставља у овај закон посебно. Већ је било речи о пренормирању. Ако је већ нешто решено неким другим законима, зашто би се то поново решавало и овим законом? То је основни разлог због кога мислим да би неприхватање овог амандмана довело до тога да се угрозе људска права до нивоа који је недопустив, а с друге стране и до злоупотребе у деградацији људи који свој посао раде озбиљно, а били би чланови тих ударних организационих група, или то већ сада по својим позицијама, својим местима у правосуђу и полицији раде.

Према томе, хајде да оставимо ту тему да она буде решена, као што је већ решена позитивним прописима, и да не уводимо посебан члан закона из те области у овај закон који је данас на дневном реду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? Реч има министар Нела Кубуровић.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући. Даме и господо народни посланици, ова одредба закона није нова, она постоји у важећем закону.

Не разумем да ли сте ви за потпуно брисање с обзиром на то да се у вашем амандману позивате само на брисање једног става, од укупно седам ставова који се налазе у члану 26.

С друге стране, овај став је и написан у складу са мишљењем које је доставила БИА, а с обзиром на то да постоји обавеза да лице које се упућује у посебно одељење или у Тужилаштво за организовани криминал пре тога да своју писмену сагласност, сматрамо да је целисходно да зна какве врсте провера претходе пре него ли се одлучи да ли ће бити упућено на рад у ово одељење.

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не разумем због чега, господине Живковићу?

(Зоран Живковић: Министарка је рекла да јој није јасно на шта мислим.)

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Значи, ја мислим да знате на шта се мисли пошто је врло прецизан амандман, позива се на став. Према томе, било би јако лоше да вам то није јасно, вероватно вам је то излетело као поштапалица.

Генерално, нисте ми дали ниједан разлог више да поверујем да је ваше решење боље тиме што сте рекли да је то на предлог БИА и по позитивном мишљењу БИА. Мећемо данас да причамо о тој организацији, али о последицама њеног деловања у последњих неколико година, мислим да српска јавност пуно тога зна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући. Још једна напомена можда буде од користи. Потпуно је добро приметила госпођа министар, ово технички није добро не само због онога што се чуло у образложењу, проблем јесте у ставовима: предлаже се брисање става 2, а не предлаже се брисање става 3. у коме се садржај става 2. помиње. Мислим да је више него јасно зашто ово не може. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: То је овај чувени члан који дефинише од када овај закон треба да почне да важи, да се примењује. Као што знате, закон је дошао по хитном поступку у процедуру, а, гле чуда, примена закона се дефинише за 1. март 2018. године. Ко има проблем са рачунањем, то вам је скоро годину и по дана. Зашто је толико хитно да кроз хитан поступак добијемо овај закон на одлучивање ако се он примењује тек кроз годину и по дана? Зашто је толико битно да данас радимо без паузе и даље од радног времена, до шест сати, да би баш данас био усвојен овај закон, а биће примењен тек кроз годину и по дана?

Наравно да сам ја сигуран да у Министарству правде и у другим државним органима постоје људи који могу да створе услове за спровођење овог закона у року од шест месеци. Зато сам дао предлог да он важи од 1. јуна следеће године, а не од 1. марта оне тамо године.

Разлог због кога радимо данас док се не изгласа закон је само један: сутра је последњи четвртак у месецу па би неко морао да дође да одговара на питања, и то не само из области насиља у породици, него и на питања која су насиље над државом...

(Председавајући: Господине Живковићу, какве то везе има са вашим амандманом?)

Ја предлажем краћи рок зато што предлагач иде кроз хитан поступак, ви водите седницу тако да остајемо овде до пола ноћи да бисмо гласали, а закон се примењује тек од 2018. године. Дотад, што би рекао народ, ко жив ко мртав, у политичком, и не само политичком смислу. Шта све може да се деси у међувремену, то сам Бог зна, или ко већ, Алах или... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Време је истекло.

(Зоран Живковић: Још једна реченица. Истекло време, а што сте ми узели десет секунди пре времена?)

Нисте ви за десет секунди. Имате још амандмана, јавићете се.

Данас радимо да бисмо надокнадили време које је изгубљено у петак због оног циркуса који су неке посланичке групе направиле овде у Скупштини.

Реч има министар Нела Кубуровић. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем. Само да појасним због чега је предлагач предложио да примена закона почне 2018. године. Имајући у виду структурне промене које је потребно извршити у оквиру виших тужилаштва, а да се налазимо у фази реконструкције и изградње појединих зграда у којима ће рад обављати посебна тужилаштва, неопходно је да имамо довољно времена да бисмо приступили овоме.

С друге стране, хитан поступак је био зато што имамо обавезу из акционог плана, а и у извештају Европске комисије о напретку скренута је пажња да није на време дошло до усвајања одговарајућих законодавних аката, тако да је једна од обавеза које имамо за спровођење акционог плана за Поглавље 23 да усвојимо законе са којима већ каснимо.

Свакако да ови закони треба да се усвоје и како бисмо имали правни основ да надлежне институције донесу одговарајуће програме обуке и да благовремено спроведу обуку која је потребна, и у судовима и у тужилаштвима, а и полиција, која ће да поступа у овим случајевима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге народни посланици, заиста, на крају ове расправе у појединостима долазимо до суштине онога о чему смо вам говорили свих ових дана, а то је да СНС постоји искључиво у политичком футуру. (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Обрадовићу, ви овде не говорите о амандману, не говорите о закону, већ имате само једну ствар као циљ, а то је да испровоцирате посланике Српске напредне странке и да уђете са њима у дуел и реплике. Ништа друго ви не желите.

Значи, предлагач овог закона је Влада Републике Србије, а не Српска напредна странка. Кад буду били закони које предлаже Посланичка група СНС, немам ништа против да се тако изражавате. Али, молим вас да говорите о амандману и тачкама које су на дневном реду. Наравно, имате право и на политичку поруку, али ваш говор су само политичке поруке, нема никакве везе са суштином закона.

Молим вас, затражите поново реч.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Идемо из почетка, дакле, подржавам амандман колеге народног посланика Зорана Живковића из простог разлога што желим да се супротставим политици Владе Републике Србије која непрестано одлаже спровођење најважнијих активности у борби против корупције и криминала. Врло једноставна ствар.

Влада Републике Србије, на челу са Александром Вучићем, пре пет година обећала нам је борбу против криминала и корупције. Сада је одлаже овим законом за још две године. Дакле, то је укупно седам година колико у Србији неће бити борбе против криминала и корупције, док је ова влада, на челу са овим председником Владе који је већ пет година на власти.

Шта каже овај амандман? Амандман каже да се једноставно смањи тај рок, да брже почну да раде та ваша специјализована тужилаштва и судије, да се убрза борба против криминала и корупције. А ви кажете – не, нема потребе да то иде брзо, може то и за две године. Значи, ви наводите невероватну ствар, да се овај закон почиње примењивати од 1. марта 2018. године! То значи да Влада Републике Србије, на челу са Александром Вучићем, одлаже борбу против криминала и корупције до 1. марта 2018. године, у складу са законом.

Шта заправо то у пракси значи? То значи да ви после пет година власти признајете да ништа нисте урадили у борби против криминала и корупције, што рече сада министарка – немате обучене судије, немате обучене тужиоце, немате обучене полицајце. Испада да је пет година ваше власти искоришћено ни за шта. Никога нисте обучили да се бори против криминала и корупције.

Сви се сећамо оне чуване ударне групе коју је Александар Вучић формирао још у време када је био потпредседник Владе Републике Србије. Ваљда нико у овој сали не верује да је Ивица Дачић икада био председник Владе Републике Србије, наравно да је Вучић већ трећи пут председник Владе Републике Србије. Тада нам је обећао ударну групу, тада је обећао борбу против криминала и корупције. Ево, пет година тога нема.

А сада када сте решили да донесете закон, после пет година, сада његову примену одлажете за још две године. Е, то је тај политички футуризам о коме сам говорио, који конкретно значи – ево, само што нисмо нешто решили, па не можемо седам година то да решимо. Дакле, седам година без борбе против криминала и корупције, то ви овим законом потврђујете. Ви ћете да усвојите да седам година нема борбе против криминала и корупције у Србији и да потврдите да и ових пет година што је изгубљено није ништа страшно, да можемо да изгубимо још две године.

Када вам опозиција предложи амандман у коме каже – хајде, људи, убрзајте мало ово, може ли брже да се стави у функцију ово што ви сами предлагате, од специјализованих судова, тужилаштва и не знам којих обука полиције, ви кажете – нема потребе. Нема потребе, чему журба,

нек се мало башкаре и опусте сви тајкуни, сви криминалци, све коруптивне радње нека цветају још годину и по, две дана па ћемо онда да применимо овај закон.

Ја стварно вас не разумем, где је крај том вашем политичком футуризму?

Пазите, ту морам да се позовем на уваженог колегу Александра Мартиновића, који је у своје време био рецензент књиге под насловом „Српски барон Минхаузен Александар Вучић“ и „Портпарол ...“ (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Какве везе има та књига са амандманом?

Неке ствари се раде обрнутим редом: прво појасните па се онда позовете на нешто.

Затражите реч.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, знате добро да ми је остало још мало времена, па бих желео да га искористим а да ме баш не прекинете у пола реченице.

Дакле, ја се позивам на ауторитет шефа Посланичке групе Српске напредне странке и хоћу да кажем да ово што Влада Републике Србије, на челу са Александром Вучићем, ради у борби против криминала и корупције последњих пет година, а неће радити ни наредне две године, подсећа на барона Минхаузена. Ко је био барон Минхаузен? Један од великих лажова и превараната, који је преувеличавао велике приче да би, заправо, засенио простоту.

То нисам рекао ја, да мене опоменете, то је рекао Александар Мартиновић о Александру Вучићу. (Искључен микрофон.)

(Бошко Обрадовић: Шта сам сада урадио?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Покварио се електронски систем.

Ајде покушајте поново.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Колико још имам времена, ваша милости?

(Председавајући: Још четрдесет секунди.)

Хвала пуно. Дакле, или је Александар Мартиновић у праву и заиста је Александар Вучић српски барон Минхаузен, што се ја са њим слажем, или ви заправо морате да признате да је ваша борба против криминала и корупције велика превара и лаж, да је то највеће прекршено ваше предизборно обећање, да сте преварили грађане Србије, да се не борите против криминала и корупције. Не само да се нисте борили пет година, него не желите овим законом да се борите ни наредне две године, одлажете примену закона и практично озакоњујете да нема борбе против криминала и корупције у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Право на реплику, господине председавајући, посланичка група.

Слушам и пада ми на памет чувени професор са Сорбоне, Рејмон Арон, који је у својим сећањима на 1968. годину на једном месту казао – била је то гомила којекаквих напамет научених фраза, без смисла и значења, једна гомила глупости, то је био маратонац брбљања.

Не знам зашто ми је баш то пало на памет док слушам овога који упорно жели да нам да још два минута за прилику да га чему научимо. Није спорно, одлична прилика.

Слушали смо данас и о статистици, слушали смо и о конкретним примерима из области борбе против криминала и корупције. Мада, није лоше знати да се тиме баве правосудни органи, а не Влада, ова или она странка, али превише је очекивати било какво знање од некога ко показује да је заправо једно обично ништа и једно велико празно лице расположено за причу.

Хајмо даље. Шта још можемо да закључимо и да научимо? Само пар ствари. У првих девет месеци ове године укупан криминалитет мањи је за 5,4%; против 36.600 лица, па и више од тога, поднете су кривичне пријаве; расветљено је преко 51% кривичних дела; одузета вишеструко већа количина дроге; мањи број кривичних дела против живота и тела за 4%; преко 70% убистава расветљено; имовинског криминала мање за 10%. Само један фрагмент на тему борбе против криминала која је, како неко рече, одложена. Да ишта зна, не би ни размишљао да то каже.

Што се тиче борбе против корупције, да ишта зна, знао би да је управо из Агенције за борбу против корупције стигла оцена да је данас боље него икада реализована борба и да су спроведене мере да се управо они функционери о којима се толико прича данас транспарентно пријављују и њихово се имовинско стање скенира.

Сада, то што неко прича о неких пет година власти, то није спорно, нама је јасно шта је разлог томе. Разлог је комплексна математика, за коју не треба основна школа него прсти једне руке...

(Председавајући: Време.)

Када неко прича о изгубљеним годинама, изгледа да је сам изгубио године, од предшколског односно од дечачког периода па све до данас. Хвала лепо.

(Бошко Обрадовић: Реплика. Препознао сам се да не знам ништа.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ниједном вас није споменуо, господине Обрадовићу.

Право на реплику, Бошко Обрадовић зашто што се препознао да не зна ништа.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Пре свега, желим да кажем једну важну ствар да се не бих огрешио о све оне часне српске полицајце, тужиоце и судије који добро раде свој посао. Није проблем у њима, проблем је у политичкој вољи да се заиста спроведе борба против криминала и корупције. Ту политичку вољу СНС нема већ пет година, а сада ту политичку вољу за озбиљнију и строжу борбу против криминала и корупције одлаже за још две године.

Ја разумем да вас изузетно боли када вам неко каже да сте пету годину мандата на власти, у трећој Вучићевој влади, јер онда се грађани Србије, гледајући овај директан пренос, замисле и кажу – ови су, бре, пет година на власти, а ништа нису урадили! Пет година на власти – празне приче, пет година – празна обећања, пет година – велике речи.

А резултати? Да ли је ухапшен неки политичар који нас је опљачкао? Да ли је ухапшен неки тајкун, или је на вишегодишњој робији, који нас је опљачкао? Ништа од тога, а добили изборе пре пет година да ће се они борити против криминала и корупције! Пет година нису на основу правоснажне пресуде послали на вишегодишњу робију једног јединог тајкуна или политичара који нас је опљачкао у претходних 26 година.

Кажу, јесте, ухватили смо неке ситне рибе, па ви да верујете да је то борба против криминала и корупције. То није борба против криминала и корупције. Млађан Динкић је борба против криминала и корупције. Нешто се ућутасте. Чак сте га узели у Владу. Сада сте га узели за саветника. Па мало вам је он, него сада и његову жену, не знам колико кадрова Г17 плус, почев од Ивице Којића који је од шефа кабинета Млађана Динкића постао шеф кабинета Александра Вучића.

Који још доказ да наведем да ви заправо ништа нисте променили, него сте наставили ону погубну политику коју сте толико критиковали када сте били опозиција?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала још једном. Чудо једно, даме и господо, не да се неко не сећа јучерашњег дана када смо овде причали о неким стварима па се прави као да их нико казао није, чудо једно да су неки овде у стању да меморију држе десетак секунди и не више од тога. Ја таман прочитам неке резултате, а онда устане човек и каже – где су ти резултати, нисмо чули ништа. Не знам, је ли то способност меморије и закључивања којом може да се похвали народни посланик?

Нећу ја да одговарам, ја ћу да едукујем. Хајмо даље, резултати: за 11% мање крадених моторних возила, опет скорашњи период; у области малолетничког криминалитета стопа мања 15,5%; учешће овог облика криминала у општем криминалитету опало за 6,6%. Када је реч о сузбијању сиве економије, остварен је бољи резултат за једну трећину у односу на прошлу годину, када је такође резултат био одличан. Да не идемо у прошлу

годину, некеме је и десет секунди проблем. Двоструко бољи резултат код заплене акцизних производа, посебно дувана и посебно цигарета.

Што се тиче стања безбедности границе, стање је стабилно, мање је кријумчарења људи. У саобраћајним незгодама 1,4% мање страдалих. Ватрогасне јединице интервенисале 18.600 пута. Мање несреће, мање повређених.

Све ово би човек могао да сазна врло лако ако би га занимало. Али, као што смо рекли, неки су за посао народног посланика, али посао, вероватно, човека коме је до било чега стало и који хоће јавним послом да се бави – некима је то мало тешко. Неке мало мрзи да се тим стварима баве. Некима је изванредан напор да било шта прочитају. Мада, можда и није само напор, причао сам данас, можда је недостатак времена. Ако превише времена посвећују посетама сумњивим представама...

(Председавајући: Кад већ говорите о времену, два минута.)

... Па после тога морају да демантују, онда сигурно времена ни за шта немају. Хвала лепо.

(Немања Шаровић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Шаровићу, по ком основу?

(Немања Шаровић: Када се спомиње књига др Војислава Шешеља...)

Немојте. Сада може свака књига да се спомене па због тога да се ...

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, ви сте чули, као што је чула јавност, да су поменуте књиге председника Српске радикалне странке др Војислава Шешеља. Када год се помињу његове књиге, када год се помиње наша странка, ја као заменик председника имам право на реплику.

Другу ствар сам хтео. Покушавам да здраворазумским и логичним размишљањем дођем до тога шта у ствари жели Бошко Обрадовић. Наиме, он каже да је СНС од 2012. године на власти и да они за тих пет година ништа нису урадили у борби против криминала. Али, ја се онда питам зашто је он 2013. године протествовао са Српском напредном странком против криминала Бојана Пајтића?

Друго веома важно логичко питање: ви кажете, господине Обрадовићу, како су лопови ови из Демократске странке, па из ових других демократских странака, из Лиге итд., и тражите да њих похапсе. Да су којим случајем ови из Српске напредне странке заиста желели да се обрачунају са криминалом и да су их похапсили, ко би вас на силу угурао у Скупштину, господине Обрадовићу? То је питање.

(Председавајући: Молим вас, без личног обраћања, колега Шаровићу.)

Имам још четрдесет секунди.

Хајде да будемо искрени до краја. Ако неко може да приговара господину Мартиновићу не због његове прошлости, он је имао часну прошлост, него због онога што се променио, то смо онда ваљда ми из Српске радикалне странке. Ако се неко сећа шта је господин Мартиновић причао о Безбедносно-информативној агенцији, сећамо се ми. Хоћете да нађемо тај говор ...

(Председавајући: Какве то везе има са поменутиим чланом?)

... Када сте говорили да је противуставна, када сте говорили да је ... Против Агенције за борбу против корупције. Када сте говорили да је противуставна, да је то државни удар....

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Истекло време, господине Шаровићу.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Немате право на реплику зато што је била повреда Пословника.

Господин Шаровић је рекламирао повреду Пословника и тражио право на реплику и образложио да је то на спомињање књиге Војислава Шешеља.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, предложио сам амандман да овај закон о коме расправљамо почне да важи 1. јуна 2017. године, а не 1. марта 2018. године. Исти такав амандман предложио сам и на Кривични законик, о коме смо јуче расправљали. Мислим да предлагач закона, да владајућа већина која одбија да прихвати овакав амандман у ствари не жели да се борба против криминала и корупције одвија одмах, него се то одлаже за 2018. годину.

Не постоји ниједан разлог да одлажемо примену ни овог закона, ни Кривичног законика за 2018. годину. Све ово већ постоји, није ово никакав нови закон. Специјални суд постоји, постоје органи за сузбијање организованог криминала. Све сте то наследили 2012. године када сте дошли на власт и преузели Министарство правде.

Пет година сте на власти, и данас министарка каже, везано за овај амандман – касни се са законом по акционом плану па смо морали да га гурнемо у Скупштину по хитном поступку. Не, ја мислим да је то непоштовање Скупштине, да је то непоштовање народних посланика, да ви нама дајете четири озбиљна закона по хитном поступку, да имамо један радни дан за амандмане, а да онда предлагете да то све почне да се примењује 1. марта 2018. године.

Кривичним закоником су предвиђена лакша, да кажем, кривична дела, односно мање су запрећене казне за кривична дела у

привреди. То подржавам. Зашто се то не примењује одмах, него чекате 1. март 2018. године? Зашто? Када буде пала Српска напредна странка са власти, онда ће за њих да важе те лакше казне, а за ове који процесуирате данас, за њих важе теже казне. Који је разлог да све то одлажемо?

Зашто примену Кривичног законика одлажете за 2018. годину? Сада сте рекли, треба зграда да се направи. Постоје све зграде, неке се реновирају. Дакле, не могу зграде да буду проблем примене закона.

Ви не желите да се унапреди оквир за борбу против организованог криминала и корупције сада, него то одлажете за две године. Ви не желите да се она кривична дела о којима смо расправљали, нарочито у привреди, уведу одмах, него тек за две године. Ви нисте желели да се укине злоупотреба одговорног лица иако вам то пише у извештају Европске комисије, него ћемо о томе када, од марта 2018. године, да расправљамо? Па, не радимо ми то и не треба да доносимо законе зато што је то неко прописао у акционом плану ЕУ, ми то треба да радимо због нас, да бисмо ову земљу увели у владавину права и имали једну уређену државу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 4. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОДУЗИМАЊУ ИМОВИНЕ ПРОИСТЕКЛЕ ИЗ КРИВИЧНОГ ДЕЛА** (појединости).

Примили сте амандмане који су на Предлог закона поднели народни посланици: Зоран Живковић, Бранка Стаменковић, Весна Николић Вукајловић, Петар Јојић, Зоран Красић, Милорад Мирчић, Александра Белачић, Миљан Дамјановић, Вјерица Радета, Срето Перић, Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић, Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, др Жарко Кораћ, Ненад Милић, Бајро Гегић, Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Балша Божовић, Гордана Чомић, мр Александра Јерков, Горан Јешић, Дејан Николић, Верољуб Стевановић, Весна Марјановић, Душан Петровић и Томислав Жигманов.

Примили сте извештаје Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу и Одбора за уставна питања и законодавство, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Балша Божовић, Гордана Чомић, Александра Јерков, Горан Јешић, Дејан Николић, Верољуб Стевановић, Весна Марјановић, Душан Петровић и Томислав Жигманов.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господа народни посланици, поднео сам амандман којим се тражи да се прецизира која је то имовина која се привремено може одузети од грађана у овој земљи.

„Имовином проистеклом из кривичног дела сматра се имовина власника која је у очигледној и знатној несразмери са његовим законитим приходима.“ Додао сам реч „знатној“ несразмери.

Ви одбијате овај амандман, кажете да то „знатној несразмери“ није довољно прецизно. А довољно је прецизно само „несразмери“, без овога „знатно“? Дакле, много је прецизније ово што ја предлажем, него ово што сте ви предложили.

Друга ствар, несразмера може бити и сто динара и хиљаду динара. Имамо примере у пракси да одузимате неке стан у коме живи зато што тај стан вреди 100.000 евра, а он је успео да докаже да је зарадио 90.000 евра. Није 10.000 евра разлог да се неке одузме стан. Зато предлажем да буде – знатна несразмера. Знатна несразмера значи да треба да јурите озбиљне тајкуне и озбиљне криминалце у овој земљи, који имају вишемилионску имовину, а немају приходе који су били опорезовани, који могу да објасне одакле им та имовина.

Дакле, у најмању руку, ваше образложење је срамота. Моје одређење знатне несразмере је много прецизније него ваше и молим вас да размислите још једном и да усвојите овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 3. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Вјерица Радета, Петар Јојић и Зоран Красић, заједно народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, др Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У члану 3. Предлога закона предложено је да ће се, ако одузимање имовине проистекле из кривичног дела није могуће, одузети имовина која одговара вредности имовине проистекле из кривичног дела, дакле било која друга имовина.

Ми у Српској радикалној странци мислимо да је то веома опасна одредба, која може и те како да се злоупотребљава. Предложили смо брисање ове одредбе. Влада није прихватила, каже, „из разлога што је неопходно допунити члан 4.“ итд. То није никакав одговор. Ми мислимо да није неопходно, ви мислите да јесте. Ми смо дали аргументе због чега ово бришемо, а ви нисте дали аргументе због чега не треба да се брише.

Некада је постојао закон о испитивању имовине и у том закону је промовисан тај принцип – ако не може да се докаже порекло нечије имовине, да се та имовина одузима, и то се такође ширило као и у овом Предлогу закона који сада дајете.

Опасно је и то што се одузима имовина пре него што неко лице буде правоснажно осуђено. Сви знамо, гледали смо по новинама, у медијима како се распродавала имовина Дарка Шарића. Ко ће бити одговоран ако Дарко Шарић не буде правоснажно осуђен? Ко је одговоран за силне паре, на пример, које је држава Србија исплатила људима којима је одузета имовина, а у међувремену су ослобођени сваке одговорности и кривице? Ко је одговоран за силне паре која је држава Србија исплатила, на пример, десетинама хиљада људи који су у време „Сабље“ били у притвору, а касније се испоставило да није било правног основа за то?

Уосталом – завршавам, Арсићу – ако сте већ спремни да овако паушално одузимате имовину, препоручујем да одузмете криминално стечену имовину Томислава Николића и његове жене Драгице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, Посланичка група Социјалдемократске странке поднела је истоветан амандман.

Просто, мислим да је оваква формулација коју сте ви дали, а то је да може да се одузме и имовина која нема никакве везе са кривичним делом, у супротности са самим законом и духом закона. Овај закон има наслов Предлог закона о изменама и допунама Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Дакле, у реду је да се одузима имовина која је проистекла из кривичног дела. Ви сада проширујете и кажете – може да се одузме имовина која није проистекла из кривичног дела. Шта то у преводу значи? То значи да ви можете одузети имовину некоме ко је наследио од оца, од мајке стан итд. Мислим да то није у реду, мислим да не треба да се проширује на тај начин. Мислим да треба органи, које смо у прошлом закону, је л' тако, унапредили, да се боре и да се евентуално одузме

имовина која је проистекла из кривичног дела. То би било нормално, а не да неке узимате његову дедовину. Зато смо предложили овај амандман. Ваше образложење је прилично немушто.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Нела Кубуровић.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући. Даме и господо народни посланици, ово што је предложено изменама и допунама овог закона није никаква новина с обзиром на то да таква одредба постоји и у Кривичном закону. Ако не знате, прочитаћу, члан 92. став 1. говори: „Од учиниоца ће се одузети новац, предмети од вредности и свака друга имовинска корист који су прибављени кривичним делом, а ако одузимање није могуће учинилац ће се обавезати да преда у замену другу имовинску корист која одговара вредности имовине прибављене извршењем кривичног дела или проистекле из кривичног дела или плати новчани износ који одговара прибављеној имовинској користи.“ То значи, ово није ништа ново што се уводи овим предлогом закона.

С друге стране, на овај начин испуњавамо обавезе из одговарајућих конвенција. Пре свега, Варшавска конвенција о прању новца, Конвенција из Палерма, али и директиве ЕУ које се односе на одузимање имовине управо указују на неопходност увођења еквивалента одузимања вредности. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По ком основу, колегинице Радета?

(Вјерица Радета: Реплика.)

Она је одговарала господину Константиновићу, не вама. Она је на његову дискусију говорила, а не на вашу.

(Вјерица Радета: Исти је амандман.)

Па шта ако је исти амандман?

(Вјерица Радета: Исти су аргументи.)

Не, немате право на реплику.

Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 4. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Весна Николић Вукајловић, Петар Јојић и Зоран Красић, заједно народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, др Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Весна Николић Вукајловић.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала. Ово је Предлог закона о изменама и допунама Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела. Ми смо поднели амандман на члан 4. где се између осталог каже да се формира специјална комисија која уређује надлежност Јединице за финансијску истрагу, као Канцеларија за повраћај имовине.

Ми се лепо питамо, коју смо ми то имовину и коме одузели, односно коме сте ви одузели имовину, да бисмо доносили овакав закон да треба да вратимо имовину? Све до оног тренутка док не донесете закон о пореклу имовине и док не поднесете извештај буџета од 2012. године па надаље, нарочито овај од 2015. године, што је др Шешел тражио пре неки дан, ми не можемо знати ко у овој држави троши новац како не треба, где га износи и где је у ствари та имовина грађана.

Оно што смо приметили за све ово време док сте ви полемисали, и позиција и опозиција, једни су окретали леђа позицији, а позиција је у ствари окренула леђа народу. Како? Тако што је дошла на власт 2012. године управо говорећи да ће све што је урадила Демократска странка овој држави и овим грађанима до 2012. године да врати у буџет и да врати грађанима. Није вратила, а сада иде неки закон где уопште не знамо шта коме треба да одузмемо.

Значи, прво морамо да донесемо закон о пореклу имовине, да видимо шта су покрали ови пре вас до 2012. године. А онда, шта морамо да урадимо? Да ви положите рачуне од 2012. године до сада и да видимо где је тај новац грађана да бисмо могли један овакав закон да донесемо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Марија Јањушевић. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем. Предложеним амандманом се мења одредба којом се уводи додатна бирократизација Јединице за финансијске истраге образовањем Канцеларије за повраћај имовине, због тога што сама Јединица може обављати предметне послове, па се економичнијим сматра решење које уводи само нову надлежност, без институционализације и бирократизације стварањем новог органа. Ми сматрамо да ће се на тај начин постићи и финансијска уштеда. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Милорад Мирчић, Александра Белачић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ми смо тражили амандманом да се измени нешто у члану 9. основног текста Закона, да се прецизира да Дирекција, када управља привремено или трајно одузетом имовином, како они кажу, проистеклом из кривичног дела, у оном делу када се односи на неку имовину чије је располагање ограничено одлукама УН, да обавезујући акт за Дирекцију буде одлука Владе. Зашто одлука Владе? Зато што Влада води унутрашњу и спољну политику, Влада одговара према УН, а и да не бисмо

имали ону ситуацију да без знања Владе неко нешто преговара, нешто договара са иностранством.

Није у директној вези са Уједињеним нацијама, али знате да смо имали онај чувени предмет где је неко, наводно у име Републике Србије, без знања Владе, исплатио некоме тамо неке трошкове да не би одговарао неко наш. Кажем, нема директне везе са одлуком УН, али је могућа и таква једна ситуација. Јер, ако неко треба у име Републике Србије да испуни обавезу према УН, обавезу која је преузета, онда је прва у том ланцу свакако Влада Републике Србије. Зато смо тражили да се догради практично ово што је предлагач предложио.

Међутим, највећи проблем овог предлога закона јесте то што предлагач закона не зна шта је имовина. Имовина је скуп имовинских права неког лица, а овде добијате различите дефиниције имовине, па добијате чак и ону из посттитовског периода где морате да доказујете законито стечену своју имовину. То је, отприлике, као када се идиот сети па каже – иди у Хаг да доказујеш своју невиност, а не да онај треба да докаже кривицу. Е, исто вам је то и у имовинским стварима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала. У овом члану у основном тексту, то је члан број 9, прописана је евиденција коју треба да води Дирекција која управља одузетом имовином.

Мој амандман предлаже да се на месечном нивоу тако прикупљена евиденција збирно, у некој статистичкој форми, објављује на веб-сајту агенције, и то: број извршених решења о привременом одузимању имовине, број извршених решења о трајном одузимању имовине, процењена вредност привремено одузете и процењена вредност трајно одузете имовине.

Влада је одбила овај амандман наводећи као разлог то што кога год занима, може, по Закону о информацијама од јавног значаја, да од Дирекције тражи те податке па да их добије.

Молим вас, ово није разлог за одбијање амандмана, ово је изговор за одбијање овог амандмана. У земљи која је огрезла у корупцију, у ери интернета не постоји апсолутно ниједан разлог да пословање било које дирекције, агенције, државног органа буде сакривено од јавности, а још мање да новац, имовина којом управља не буде доступна јавности на један клик мишем. Ова транспарентност има за циљ да спречи појаву корупције. Транспарентност је најбоља превентивна мера против корупције. Веома сам

незадовољна што је овај амандман одбијен уз један овако несувисао наведени разлог. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Не би било потребе да се јављам уопште да није било ове речи „несувисло“ на самом крају. Дакле, разлог или изговор, ево још једног – да се не прихвати због техничких грешака опет. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Молим вас, ја не знам где ви читате разлоге због чега је одбијен амандман. Прочитаћу вам, ако нисте успели сами: „Влада не прихвата амандман из разлога што су подаци којима располаже Дирекција за управљање одузетом имовином доступни јавности у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја.“

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Нисам уопште ништа читао, ја сам додао још један разлог или изговор, нека се зове како год хоће. И, тај још један, на све ово што је већ написано, што сматрам исправним, гласи – и техничке грешке. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Не знам какве техничке грешке ви стално импутирате нашој посланичкој групи. Јуче сте имали примедбе на неке логичке грешке. Мислим да је овде у ствари реч о сасвим другачијем поимању начина на који држава треба да се води, одговорности коју пред бирачима имамо. У том смислу, све што вама не одговара, вама је нека грешка, да ли логичка, да ли техничка.

Понављам, без транспарентног пословања и вођења послова свих државних органа, и то проактивне транспарентности, нема нама никад услова за превенцију корупције у коју смо као друштво и држава огрезли и из које нам се ваља ишчупати што пре. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Нема у транспарентности апсолутно ништа спорно, мада је чињеница да је она овде, у овом сад усменом образложењу пре свега поменута као изговор. Као и сваки пут када је неки овде, и не само овде, помињу, јер су имали прилике да је демонстрирају у пракси па је некако не би нигде.

То је најмањи проблем. Читајте текст онога што сте предложили: „податке податке“. Је л' треба још три-четири пута у низу да

буде иста реч да би некоме било јасно да не може тако да се пише и не може то да улази у закон? Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Бранка Стаменковић, по амандману.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Опростите, колега, није ми јасно да ли је реч о техничкој или о правописној грешци коју сам можда направила у брзини с обзиром на то да сте спрчкали четири закона у обједињеној расправи по хитном поступку и да сам имала три дана да ишчитам 523 странице материјала. Ако је до правописне грешке, увек може да се направи исправка амандмана. Ако постоји воља, све може да се уради. Ко нешто хоће да уради, тражи начин; ко неће, тражи разлог, да не кажем – изговор. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хоће ли неко да избрише ту реч „податке“ пошто је једна вишак?

Изволите, господине Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ово је већ право на реплику, али не брините, уштедећу сваки секунд.

Дакле, ја са своје стране праштам, праштам све што се тиче правописа, можда бих и могао да помогнем, али око проблема са тим да неко не може да прочита, извините, ту нећу моћи да помогнем ни сада ни било који наредни пут. Остало, као што рекох, праштам. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господа народни посланици, мислим да Предлог закона у члану 16. није добар. Није добар зато што ви предвиђате да када полиција подноси јавном тужиоцу кривичну пријаву, она је дужна да достави податке о имовини осумњиченог и трећег лица који су прибављени у предистражном поступку.

Шта ви, у ствари, радите? Ви сада уводите обавезу да полиција, која ради по било којој кривичној пријави, треба да истражује имовину лица на које се та кривична пријава односи. То није добро зато што сам Закон о одузимању имовине каже у свом члану 17. да се финансијска истрага покреће против власника када постоје основи сумње да поседује знатну имовину проистеклу из кривичног дела. Ту сумњу да постоји знатна имовина проистекла из кривичног дела одређује тужилац. Тужилац је тај који треба да одреди да ли ће се водити или се неће водити финансијска истрага, а не да полиција, када ради по било којој кривичној пријави, прикупља податке о имовини грађана Србије на које се кривична

пријава односи, која је врло често потпуно неоснована. Немојте уводити могућност, односно обавезу полицији да сваког у овој земљи истражује и да истражује његову имовину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Зоран Живковић. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Два амандмана сам дао на овај закон, оба су прихваћена, тако да очекујем двоструку захвалност надлежног министарства због агилног рада моје екипе и мене лично, бар на лексичкој поправци овог закона. Иначе, Влада је прихватила само три од педесет и нешто, колико се сећам, тако да... Неки би рекли да су то две трећине.

Ради се у овом случају, и у следећем, о зарезу или запети, како је коме драго. То делује као мала ствар, али није. Рекли би неки да је ђаво у малим стварима, да се отрови чувају у малим бочицама, али је јако важно да закони, понављам, буду јако прецизни да не би довело до тога да буду погрешно тумачени. Погрешно се тумаче и када су најпрецизније написани, а када се дозволи и та могућност да се зарез, запета помера лево-десно, онда долазимо до тога да правимо велике могућности злоупотребе закона.

Поред тога, помиње се неколико пута закон о пореклу имовине. Наравно да га треба донети, само хоћу да упознам пре свега српску јавност, јер посланици би то требало да знају, да већ у постојећем Закону о финансијском поступку и финансијској администрацији постоји могућност да финансијска полиција на саслушање доведе власника имовине и да од њега тражи да докаже сваки иоле важнији комад своје покретне или непокретне имовине. Ако је нешто од тога стечено на незаконит начин, или се одузима или се, у режим ситуацијама, плаћа порез на то. Према томе, и дан-данас то може да се спроведе.

Ја ћу наставити овај свој посао, а очекујем да се Министарство сети када буде дан Министарства.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Живковићу.

На члан 10. амандман су заједно поднели Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Марија Јањушевић. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући. Овде се ради само о терминологији. Дакле, ми смо предложили да се термин „опасност“ замени термином „вероватноћа“, јер постојеће решење којим се утврђује постојање опасности спречава арбитрарност коју може дозволити употреба термина „вероватноћа“. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 10. амандман су заједно поднели Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици и уважена министарка, ово су врло озбиљни амандмани на врло озбиљне одредбе закона које, ако се не примењују стриктно по закону, могу да ограниче људска права грађана у овој земљи.

Ви сте имали у закону решење које каже да се привремено може одузети имовина уколико постоји опасност да би касније одузимање имовине проистекле из кривичног дела било отежано или онемогућено. Сада „опасност“ мењате у „вероватноћа“.

Вероватноћа не значи ништа, вероватноћа увек постоји. Дајте, немојте да се играмо. Немојте да правите законе по којима свакоме може да буде одузета имовина у овој земљи. Па, шта радите? Шта значи – постоји вероватноћа да би нешто било у будућности? Увек постоји. Смисао је да постоји опасност, што значи да ви видите да постоји намера да ће неко на неки начин да ту имовину склони.

Ви сте на овај начин омогућили тужилаштву, односно суду да одузме привремено имовину коме год хоће и како год хоће. А не мора да буде ни подигнута оптужница, нити да постоји оправдана сумња да је неко извршио кривично дело; дакле, довољна је кривична пријава коју залепи полиција и ви одузимате имовину.

Зашто то радите? Имате забрану располагања имовином до одлучивања о овоме. Дакле, зашто имате намеру да свакоме може да се одузме имовина у овој земљи? Мислим да је то исти онај разлог због кога нисте злоупотребу положаја одговорног лица хтели да укинете, а то је да сваког привредника у овој земљи можете да уцените и да му можете одузети имовину кад год хоћете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Петар Јојић, Миљан Дамјановић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Па, вероватноћа се, као најслабији вид или степен извесности нечега, избегава. То је најобичнија инсинуација, довољно је да неко прстом покаже у некога и каже – држ'те лопова и, ето, то је велика вероватноћа. Али, о томе не желим да причам пошто је овај закон тотално шупаљ, где год га ухватите.

Међутим, друга измена која се ради – ја морам да доказујем невиност. С којим правом ми тражите да ја вама достављам доказе? Вама да достављам доказе зато што у нечијој глави постоји вероватноћа?! Да је ово нормална држава, ја бих похапсио све ове који су написали ово!

Па, ви у овој земљи имате и Закон о екстрапрофиту који је још на снази, је л' знате ви то? Закон о екстрапрофиту, Пајтићев и Живковићев, и дан-данас је на снази. Он је мало рашчишћен од оних одредаба, и данас важи. Имате у Закону о пореској администрацији, као што рече Живковић, такође неке одредбе које воде рачуна о овоме. Имате, 2003. године, унаказивање наших прописа од стране Батића, где је конфискација добила неки други облик.

Кога, бре, ви мислите да плашите с овим?

Па, човек оде у притвор и у притворској јединици гледа како се распродаје његова покретна имовина. Дарко Шарић гледа како му се распродају слике, фотеле итд., а још нема пресуде. Ви бисте само да отимате, бре! То што сте државни функционери не значи да треба да отимате. Запамтите, одговараћете кад-тад. Никома није довека свећа светлела. Угаси се, промене се околности. Љуљнете о земљу, па се онда окрећете, па онда тражите – е, није било овако, морао сам под притиском. Као Маловићка – нисам ја Караџића, него сам...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

(Зоран Живковић: Реплика.)

Имате основа за реплику, поменути сте.

Реч има народни посланик Зоран Живковић. Основ јављања, реплика. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала. Неколико ствари. Прво, господин Пајтић није учествовао у припреми тих закона, тако да ако треба неко да носи одговорност или, по мом тумачењу, славу доношења та два закона која сте навели, ја сам спреман да будем један од носилаца.

Што се тиче Закона о екстрапрофиту, он је на неки начин недовољно, али ипак у неком значајном смислу успео да поправи оно што је могуће било у том тренутку, а тицало се деведесетих и отимања народне имовине у то време. Између осталог, као што колега посланик зна, тада су екстрапрофит за станове, које су добили у време када су падале бомбе на Србију 1999. године, платили и актуелни председник државе Томислав доктор Николић и актуелни председник Владе Србије Вучић Александар. Ту нема никакве сумње.

Што се тиче овог другог закона који се тиче преиспитивања порекла имовине, а у Закону о пореској администрацији, то је закон који је донет априла 2003. године, поносан сам на тај закон. Једини сам међу политичарима био и корисник примене тог члана, односно био позван да кажем све: шта, где, како и одакле. Наравно да се не бојим тога и наравно да сам због тога поносан, али би било лепо да већина посланика и колега политичара на вишим функцијама прође кроз то и добије од државе сертификат да оно што имају није последица кривичног дела. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Зоран Красић: Реплика.)

Желите ли додатно да појасните оно о чему сте говорили?

(Зоран Красић: Да.)

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Не зна Живковић зато што он није писао предлог за оцену уставности, него сам ја писао тај предлог. Једанаест чланова је пало у првом налету пред Уставним судом Савезне Републике Југославије, па се онда поделило 7 : 7, а онај петнаести није хтео да гласа; онда је дошао на Уставни суд Републике Србије, па је тек пре три-четири године то практично дефинитивно завршено. Очишћен је од свих оних одредаба које се тичу почетка деведесетих итд., тако да је то сад постао општи, универзални пропис, који може да се примењује. То је прва ствар.

Друга ствар, нису баш сви платили, како је Живковић рекао. Неки јесу платили, али нису баш сви. Зашто? Зато што је и по том закону утврђено да не треба да се плаћа.

Али није поента приче у овоме, поента је у концепту када се крене са принципом „држ'те лопова“, „они су лопови“; онда је врло неповољно када се за неколико година сазна да то баш и нису лопови и да нема толике имовине која ће да се скупи. Као што је Божа Дерикожа рачунао на милијарде динара, да ће да се остваре. Шта се остварило? Остварило се два-три милиона марака. Ко је платио? Платили људи рекет, мало Карић, мало Мишковић, само да се не дирају, да би ови били задовољни. О томе се ради.

Ја их хвалим. Опстао вам је закон у правном промету. Зашто? Само због тога да се не би враћале оне паре које сте незаконито узели.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Живковићу, омогућићу вам да одговорите и желео бих да тиме затворимо круг реплика. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Поента закона није само у томе да се остваре нека финансијска средства ванредна за буџет у једној години или више, него да право донесе и правду.

Волео бих да ми колега који је сад говорио наведе једног коме је наплаћен екстрапрофит, а да је невин. Као што је исто тако важно да ми се наведе, пошто се „Сабља“ помиње неколико пута, један који је приведен,

ухапшен, задржан у „Сабљи“, а да није то заслужио. Успут, неких десет хиљада људи је позвано на разговор, неких 2.200 је задржано у притвору; решено је неколико хиљада кривичних дела; милиони комада муниције су запленили, хиљаде дугих и кратких цеви; решена скоро сва убиства из деведесетих, било да су била политичка, било да су имала везе са организованим криминалом.

Наравно да су грађани Србије, као и тада, и данас поносни што се десило тако нешто, наравно, уз опште жаљење због повода те акције. Али, да вам кажем, то се већ зна, слична акција би била изведена и да је председник Владе, тадашњи, Зоран Ђинђић, био жив. И да се није десио атентат на њега, у недељама испред датума када се то десило требало је да буде извршена ова акција, која је тада криминал у Србији довела на историјски минимум.

Шта се после десило, где су после ти људи, где се шта заглавило кад је пошло према неким политичарима, то је питање за интерне састанке ваших посланичких група. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Зоран Красић: Реплика, појашњење.)

Довољно сте појаснили, господине Красићу.

(Зоран Красић: Две реченице.)

Разумели смо вас, господине Красићу.

(Зоран Красић: Није ме он разумео.)

Разумели смо вас, господине Красићу. Покренули сте круг реплика. Имали сте сасвим довољно времена и ви и господин Живковић да појасните оно о чему сте говорили.

Мислим да је сада јако важно да наставимо са радом када је реч о законском предлогу и амандманима.

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марија Јањушевић. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем. Просто се ради о идентичном објашњењу. Могли смо да чујемо колико је и сам израз „вероватноћа“ проблематичан, а камоли „опасност“.

Ми нисмо задовољни објашњењем Владе да се не прихвата амандман из разлога што није оправдано и целисходно да се дозволи могућност вишеструког укидања првостепеног решења и понављање поступка пред првостепеним судом. Ако иоле постоји могућност за арбитражање и нека сумња, зашто се не би дозвољавало понављање? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, представници Министарства правде, ја ћу прочитати, сличан је члану 23. члан 24. који предлагате: „Када постоји вероватноћа да би касније одузимање имовине проистекле из кривичног дела било отежано или онемогућено, јавни тужилац подноси захтев за привремено одузимање имовине.“

„Када постоји вероватноћа“. Ја вас молим још једном да сагледате ове амандмане, да се договорите са представницима СНС-а који седе у овој скупштини, да усвојите ове амандмане, јер вероватноћа постоји увек. Немојте помагати тужиоцима да могу дискреционо да доносе одлуку коме ће да одузму имовину. На овај начин, тужилац само поднесе захтев – наравно да вероватноћа постоји – и имовина ће бити одузета било коме у овој земљи. Зашто дајете таква овлашћења тужилаштву? Који су резултати тужилаштва? Колико има оптужница и колико трају истраге? Истраге трају по више од десет месеци. „Резач“ се није завршио ниједном оптужницом. Шта раде десет месеци? Сад им дајете могућност да тако одлуче, просто, да неком узму имовину и могу да узму.

Опасност би ипак морала да се доказује, онда суд има шта да утврђује. Овако нема шта да утврђује. Онда вам суд и не треба, значи, тужилац узима коме хоће привремено, како год хоће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министарка Нела Кубуровић. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Само једно објашњење: тужилац није тај који одузима имовину, он подноси предлог, а о истом одлучује суд.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Ненад Константиновић: По амандману.)

Можете по амандману, наравно. Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: За тапшаче из Српске напредне странке, за тапшаче да разумеју – ма, нема о чему суд да одлучује кад сте рекли „вероватноћа“! Ево, можемо сви да одлучимо. Вероватноћа за све увек постоји. Ако тужилац поднесе захтев, а суд треба да утврди вероватноћу да би узео, суд мора одмах да одлучи да одузме неком имовину по захтеву тужиоца јер вероватноћа увек постоји. Нема шта да се утврђује.

Немојте ми одговарати формално. Суштински правите да када тужилац поднесе захтев, одузме се имовина, јер вероватноћа постоји. Ево, већ данас постоји, за било који случај.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ви сте 2013. године направили измене и допуне Закона о одузимању имовине. Те 2013. године изменили сте оно што је било добро у ранијем закону, у жељи да нешто промените. Одлучили сте да се имовина одузима тако што тужилац поднесе захтев, суд донесе решење о привременом одузимању, а тек онда странка може да приговори томе. Дакле, ви сте онемогућили странку, грађанина, окривљеног да уопште учествује у поступку одузимања имовине. Сад сте схватили, после три године, да то не ваља и да је то решење било много лоше и сада дајете могућност, враћате се на оно што је било до 2013. године, док ви нисте били на власти, враћате се на то да ипак странка може да учествује у поступку и да неки одговор на предлог тужиоца.

Ја овде амандманом разрађујем тај поступак и предлажем да се тај одговор који човек да на предлог за одузимање да тужиоцу на изјашњење. Зашто? Можда ће тужилац да види аргументе те странке и да каже – да, у реду је, човек има оправдање за имовину коју има, зарадио је и платио је порез на то, па ће због тога да одустане. Зашто спречавате могућност да тужилац одустане од свог захтева? Зашто суд мора да донесе одлуку, а тужилац нема права да одустане ако странка убеди тужиоца аргументима, доказима да је зарадила имовину и на ту имовину платила порез? Чему та жеља, питао је малопре колега Красић, да се свима одузме, да се што брже одузме, да нико нема права да се брани у овој земљи? Зашто то радите?

Дакле, ја могу да одговорим, тужиоцу се да на изјашњење. Ако сматра да треба и даље да се иде у поступак, суд ће донети одлуку, а можда ће одлучити да одустане. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Константиновићу.

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Марија Јањушевић.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Морам само да изразим жестоко неслагање са образложењем Владе које смо добили за неприхватање овог амандмана. Прочитаћу: „Влада не прихвата амандман из разлога што је мишљења да су основи сумње довољан степен сумње као услов за доношење решења о привременом одузимању имовине“. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, др Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Дакле, суштински, ми смо предложили да жалба одлаже извршење решења. Нема разлога да се не одложи по жалби. Врло брзо одлучује Апелациони суд по жалби. Када одлучи суд, ако жалбу одбије, имовина ће бити одузета.

Зашто да жалба не одлаже извршење решења? Поново постављам питање, чему та журба да се што пре људима узме имовина?

Мислим да се одузимање имовине, исто као и притвор, злоупотребљава у нашем систему. На тај начин се кажњавају људи иако се против њих после не подигне оптужница уопште. Ви неког ставите у притвор, одузмете му имовину и онда терате истрагу десет месеци, дванаест месеци, две године. Оптужнице нема, дакле нема оправдане сумње да је неко учинио кривично дело, али му је имовина одузета, нема где да живи и мора да изнајмљује стан. Тиме га кажњавате. А онда кажете – пуј пике не важи, нема везе, нисмо подигли оптужницу, није било доказа. Дакле, немојте да ове мере претварамо у казну.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, др Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, др Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, др Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ми смо поднели овај амандман из разлога што сматрамо да мора да постоји оправдана сумња да би се неком одузимала имовина. То је управо због овога што сам раније говорио. Дакле, када постоји оправдана сумња, онда се подиже оптужница и ту постоји, што би лаици рекли – има нешто да би могло да се сумња да је неко учинио кривично дело.

Овако, може да нема ништа, а ми одузимамо имовину људима, и не мора се завршити оптужницом. Зато мислим да је ова терминологија коју ви користите неоправдана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, др Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, хајде да урадимо макар једну добру ствар. Ако већ истраге трају више од шест месеци, тј. више од онога што је замишљено када би једна истрага могла да се заврши, хајде да спречимо злоупотребу, да не може имовина да буде одузета некоме, а истрага није завршена за шест месеци.

Ја предлажем да уколико јавни тужилац не поднесе оптужницу у року од шест месеци од започињања истраге, односно у року од једне године за кривична дела за која је посебним законом одређено да поступа јавно тужилаштво посебне надлежности, да се то решење о привременом одузимању имовине мора укинути. За шест месеци озбиљно можете да утврдите да ли постоји оправдана сумња да је неко учинио кривично дело. Ако нисте у стању то да урадите за шест месеци, вратите човеку имовину, па када утврдите, ви ћете поново водити неки поступак.

Дакле, покушај свих ових амандмана је да се спречи злоупотреба која у животу представља то да одузмете имовину некоме, а онда водите истрагу две године. Две године је тај без имовине, две године је тај без стана, две године тај у закуп узима сам свој стан јер нико други неће да узме те станове у закуп, јер плаћа тржишну кирију од, не знам, 500 евра. Да ли сте размислили да ти људи немају од чега то да плате? Многи

људи које гоните за ова кривична дела живе од плате, живе са породицом у том стану.

Дакле, ово је дубоко неоправдано.

Не знам зашто се у свим законима годинама, не само код вас и у последњих пет година колико је СНС на власти, било је то и раније, стално повлађује тужиоцима. Ваљда тужиоци седе у радним групама и праве законе како им је лакше. Када не можете ни за једно кривично дело да нађете да је неко урадио, онда има оно – злоупотреба одговорног лица, која је све и ништа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Константиновићу.

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Балша Божовић, Гордана Чомић, Александра Јерков, Горан Јешић, Дејан Николић, Верољуб Стевановић, Весна Марјановић, Душан Петровић и Томислав Жигманов.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: На члан 27?

(Председавајући: Да, на члан 27.)

На члан 27. поднели смо амандман да Дирекција плаћа порез на имовину.

Када неком већ одузмете имовину и не дате му да живи у његовом стану, тај човек, схватите... Поред тог закупа који мора да плаћа, ево, сада кажете – али мораш ти да плаћаш и порез на имовину. Ја мислим да све трошкове не треба да плаћа док је та имовина практично на коришћењу државе, односно Дирекције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 28. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо. То је један од оних амандмана где се редом речи у реченици и правилном интерпункцијом доводи у ред текст, али је то и прилика, пошто се ради о новом члану 52а

где каже: „Ако је непокретна имовина привремено одузета, Дирекција може да закључи уговор о закупу те имовине“, ...

Није проблем да се одузме имовина, али се слажем са колегом Константиновићем да због вероватноће да ће нешто да вам се деси не можете да донесете никакву одлуку која може да стави у тешку, компликовану, можда чак и опасну ситуацију било ког грађанина. Наравно, када неко буде осуђен, онда постоје услови за одузимање имовине, али док је у истрази, ту има смисла да то буде суспензија његових права, евентуално, на плодуюживање те имовине. Али, да буде истеран из стана, да тај стан буде продат или да му буду замрзнута средства на девизним или динарским рачунима, а да није ништа покренуто...

Као што имамо случај са акцијом „Резач“ где су људи, њих 86, о трошку државе славили Нову годину у затвору; ни против једног није поднета никаква кривична пријава. Против човека који је тамо лежао двадесет и нешто дана зато што је био у Министарству пољопривреде у време када сам добио ту чувену субвенцију за виноград (28 или 27 дана је био у притвору), наравно да није нађено било шта. Наравно да су копали сви осим археолога да нађу нешто што је ту незаконито. Човек је скоро месец дана био у притвору за Нову годину. Која је његова сатисфакција? То што ће можда да тужи државу за штету? Наравно, али како ће да погледа свом детету у очи, а није ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Истекло је време.

По амандману, реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. Даме и господо народни посланици...

Могу да сачекам да се окрену.

Даме и господо народни посланици, мој колега пољопривредник је признао због чега би требало да буде под ударом овог закона.

Дакле, ја тврдим да је та субвенција дата неправилно. Да бисте добили једну субвенцију, морате да имате, прво, регистровано газдинство.

(Зоран Живковић: Какве везе ово има са дневним редом?)

Друго што треба да имате јесте парцела на којој ћете засадити виноград. Садња је била 2007. године. Газдинство је требало бити регистровано до марта месеца, а регистровано је тек у јулу. Дакле, у предметном марту месецу мој колега пољопривредник у покушају није имао ни парцелу, а ни регистровано газдинство.

(Председавајући: Господине Ристичевићу, молим вас да се вратите на амандман.)

Па, причам о амандману, исто онолико он.

(Председавајући: Само доведите то у контекст амандмана. Изволите.)

Дакле, кажем да амандман треба одбити, односно, прихваћени амандман бих ја одбио, али разумем да је прихваћен зато што мој колега пољопривредник треба да стане под удар овог закона из простог разлога што је регистровао газдинство тек у јулу, а земљиште је закупио од државе 7. новембра 2007. године и никако није могао извршити пролећну садњу. С обзиром на то, да не мешамо супруге, да знам његову везу у тужилаштву, мене неће чудити ако такво тужилаштво које су они селектирали одбије ово.

Но, када се ради о одузимању имовине, морам да наведем, по пријави Бислимија, који их је оптужио за нестанак 60.000 евра, потпредседника странке бившег режима, да је он тих дана купио стан у Новом Саду. Бислими га је оптужио за 60.000 евра, а он је стан купио за 90.000 евра, овде је уговор. Ради се о Горану Јешићу, оном псовачу. Значи да је нешто морао и да дода. У таквим ситуацијама, по овом предлогу, суд и тужилаштво могу привремено и за стално да одузму имовину.

Ови што су окренули леђа, мене не чуди, као што њихов лидер бежи од ТВ дуела са мном тако и они окрећу леђа, на тај начин за мене су безопасни јер не могу ни да ме уштину, плуну, опсују и ја им у то име захваљујем.

Још једном позивам њиховог лидера, вођу Роднијевих сведока, да изађе на ТВ дуел који му нудим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

У систему је пријављена народна посланица Бранка Стаменковић, повреда Пословника.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала. Члан 106, не прича се о теми. Није дозвољено причати о стварима које нису на дневном реду. Посланик Ристичевић јавио се по амандману, а наставио је да прича о чему му се свиђа да прича. Ви сте, да вам одам признање, покушали да га у томе спречите након једног минута и тринаест секунди, али пре свега, ако ме питате, нисте довољно брзо реаговали, није требало ни тај минут да га пустите, него одмах да реагујете. Као друго, ђаба сте покушали када нисте успели.

Ви као председавајући, колега Милићевићу, треба да се држите онога што у Пословнику стоји, а то каже – није дозвољено ово, није дозвољено оно, није дозвољено вређање. Ако није дозвољено, значи да ви морате да не дозволите то. Значи, чим замирише на увреду или замирише на скретање од теме, ви треба да не дозволите то.

У супротном, на овај начин се иницирају реплике без краја и конца које се претварају у размену међусобних увреда и потпуно унижавају било какву конструктивну расправу у овој Народној скупштини о темама које су битне грађанима ове државе. Док не уведемо тај ред, ми немамо оквир и простор да причамо о ономе због чега смо бирани овде да причамо. Хвала лепо. Нека се гласа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.)

Госпођо Стаменковић, чуди ме да малочас нисте указали на повреду Пословника када је говорио господин Зоран Живковић који је у ширем контексту сагледавао амандман, који конкретно јесте предмет расправе, амандман на члан 28, и када је чак, између осталог, говорио и о акцији „Резач“.

Скупштина се одликује демократском расправом, демократским сучељавањем мишљења. Право говора има опозиција, али, дозволите, то право говора има и позиција. Не можемо имати двоструке аршине. Можда се некада у ширем контексту сагледава актуелна тема. Нисам у могућности као председавајући увек то да сагледам на прави начин, али зато сте ту ви да на то укажете.

Схватио сам да желите да се у дану за гласање Народна скупштина изјасни о указаној повреди Пословника и то ће бити учињено.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. Даме и господо народни посланици, захваљујем председавајућем што је мени омогућио да користим иста права која је користио претходни говорник пре мене. Рекламирам члан 103, ст. 7. и 8, зато што ја често не рекламирам Пословник, можда имам укупно седам или осам рекламација од када траје овај мандат. Није моја пракса често рекламирање повреде Пословника. Тек када се деси то више пута, ја узмем такву врсту права, коју не оспоравам колегиници која је говорила. Међутим, ако пребројите њене повреде Пословника, видећете да их, без икаквих потреба, има сигурно 40-50, дакле десет пута више, што је добро и за председавајуће и за Народну скупштину, да опозиција увек има више времена него што имамо ми. Али, уколико колегиница и убудуће буде злоупотребљавала ово право, молим вас само да процените једном у десет пута и да, сходно члану 103. ст. 7. и 8, од те групе одузмете време које је злоупотребљено због честе и непримерене повреде Пословника.

Што се окретања леђа тиче, ја јој захваљујем, јер су тако окренути најмање опасни по мене. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ристичевићу. Слажем се са вама у потпуности, у одређеном тренутку бићемо приморани да применимо и одредбе члана 103. Нерадо то чинимо, али изгледа да ћемо дефинитивно морати.

Госпођо Стаменковић, ви сте се јавили поново. Повреда Пословника је основ вашег јављања, али већ сте указали на повреду Пословника. Ја нисам могао накнадно учинити додатно нову повреду Пословника, јер само дао одређена појашњења и објашњење о повреди на коју сте указали и немате основа да се у овом тренутку јавите.

Повреду Пословника могу да учиним ја. Захваљујем.

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Срето Перић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Срето Перић. Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Чланом 28. Предлога закона уводи се нови члан закона 52а који даје овлашћења Дирекцији за привремено одузету имовину. Наша интервенција се састоји из два дела. Прва се односи на став 1. члана 52а где смо хтели да прецизирамо: у предлогу стоји „уговор о закупу“, а ми смо предложили да стоји „уговор о издавању у закуп“, пошто је у члану тако и предвиђено, и предложили смо да се одредбе става 7. овог члана бришу у потпуности.

Влада није прихватила овај амандман, а у свом образложењу за неприхватање амандмана навела је да мора остати тако како би се избегла ситуација да се тај порез касније потражује од власника имовине у случају повраћаја имовине која је привремено одузета. Стиче се утисак да је овде циљ одузети, наплатити порез и све друго што не би требало да буде превентивно деловање државе.

Наравно, сви режими, укључујући и садашњи, имаће пуну подршку од стране Српске радикалне странке у искреној борби против криминала и корупције, али постоји и презумпција невиности. У том периоду када је имовина привремено одузета треба да буде опрезно поступање са одузетом имовином јер не знамо шта касније може да се деси.

Али, отприлике, после ова четири законска предлога, нама су ствари потпуно јасне. Ево, ја ћу само због грађана Србије да покажем: предлог овог закона има шест страна или три листа, а образложење због чега се овај закон усваја и усаглашава са прописима ЕУ је на 337 страна. Мислим да то говори више од образложења које сам ја могао дати везано за овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ђирић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Балша Божовић, Гордана Чомић, Александра Јерков, Горан Јешић, Дејан Николић, Верољуб Арсић, Весна Марјановић, Душан Петровић и Томислав Жигманов.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Бранка Стаменковић. Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала. У овом члану закона помињу се уговори које Дирекција за управљање одузетом имовином склапа са различитим физичким и привредним лицима, а који се тичу продаје и уступања на коришћење имовине која је одузета.

Оно што сам амандманом тражила јесте да се Дирекција обавезе да се сви уговори, након неопходне заштите података о личности у складу са Законом о заштити података о личности, објављују редовно на интернет презентацији дирекције која управља одузетом имовином. Значи, ово је још један покушај да се у овај закон угради транспарентност рада ове дирекције.

Влада је амандман одбила из потпуно истог разлога као и претходни, изговарајући се на то да већ постоји Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја те да стога нема потребе да они дају више података него што би неке можда пало на памет да икада пита. Ја у томе видим само један чврст отпор јавном вршењу јавног посла. Зашто било шта крити? Реч је о јавном новцу, јавној имовини. Јавност има право да има увид у ове податке.

А колико постоји отпор да се јавности ови подаци пруже на увид, говори и чињеница да ова дирекција изгледа нема ни веб-презентацију, интернет презентацију, бар ја нисам успела да је нађем, те сходно томе чак ни информатор о раду, који је обавезна да има у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Не можете нигде наћи и не можете имати никакав увид, ни најмањи, у њено пословање.

Врло сам незадовољна што је Влада одбацила овај амандман уз једно овакво објашњење, које више личи на изговор. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. По амандману, реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, да сачекам да група окрене леђа и да буде безопасна по мене.

Вољан сам, без обзира на то што су ми окренули леђа, да размислим да у дану за гласање гласам за овај амандман – због транспарентности којој сам склон. Али, кад ја будем транспарентан, они понекад изразе незадовољство.

Волео бих, такође, да питање имовине буде транспарентно свуда, па и у Агенцији за борбу против корупције, где они и те какву везу имају па тако имовину њихових лидера и своју испитује мајка једног народног посланика. Када мајка испитује имовину ћерке, њеног лидера и њихових колега, онда то за мене није транспарентно.

Уколико желе да буду транспарентни, онда треба да буду до краја. Ја ћу размислити да гласам за овај амандман, а они свог лидера, који не сме мени на ТВ дуел, треба да убеди да изађе на ТВ дуел и да ја покажем сву његову имовину коју је прикрио. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Тирић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Балша Божовић, Гордана Чомић, Александра Јерков, Горан Јешић, Дејан Николић, Верољуб Стевановић, Весна Марјановић, Душан Петровић и Томислав Жигманов.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Бранка Стаменковић: По Пословнику.)

По Пословнику, у реду, питао сам за амандман.

По Пословнику, народни посланик Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Захваљујем, председавајући. Поново имамо исту ситуацију, члан 106 – јави се по амандману посланик Ристичевић, а онда прича потпуно ван теме и крши све чланове, чл. 107. Пословника.

Ви сте малопре, када сам на то указала и рекла да сматрам вас одговорним што то не заустављате, јер то није дозвољено, покушали да пребаците одговорност на мене. Испада да сам ја крива што се не јављам по повреди Пословника једнако за све. Молим вас, не пребацујте одговорност. Одговорност за ред на седници, за недозвољавање кршења Пословника лежи на председавајућем, а не на ономе ко се јавља за повреду Пословника. При томе, прошли пут ми нисте дали да се јавим по повреди Пословника. Сходно томе, није у реду да пребацујете одговорност на било ког народног посланика, па ни на мене. Преузмите ту одговорност већ једном на себе и реагујте одмах. Зашто сада нисте реаговали, него га пустите да исприча шта има, којекакве глупости, па, као, ником ништа? Јао, јесте, повредио је.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Госпођо Стаменковић, јавили сте се по амандману... Односно, јавили сте се по повреди Пословника, опростите.

Зашто сте нервозни, чему толика нервоза? Полако, имамо времена.

Дакле, основ вашег јављања је била повреда Пословника. Један део указане повреде Пословника искористили сте да реплицирате на неки начин Маријану Ристичевићу.

(Бранка Стаменковић: Вама сам реплицирала.)

Али сте говорили о Маријану Ристичевићу. Дакле: „Председник Народне скупштине даје реч народном посланику који указује на повреду из става 1. овог члана одмах по завршеном излагању претходног говорника, с тим што председници посланичких група имају предност.“ Ви то нисте учинили, били сте вероватно окренути леђима па нисте у датом тренутку могли да реагујете. Немојте то више да чините, јер „у случају из

става 7. овог члана, председник Народне скупштине је дужан да време које је народни посланик користио злоупотребљавајући право из става 1. овог члана одузме од укупног времена које припада његовој посланичкој групи у претресу“.

Нећу то, наравно, овог пута учинити, просто вам указујем на овај члан Пословника.

Господине Орлићу, ви сте се јавили, у систему сте.

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала. Господине председавајући, бојим се да је неопходно да о овоме бар попричамо. Дакле, јесте, ви сте прокоментарисали сада садржај члана 103. и то је добро. И члан 107. је овде, чини ми се, поприлично нарушен. Више ствари је овде проблематично у исто време, поменућу још један члан.

Дакле, рекламирање повреде Пословника тако што се неко окреће ка зиду и њему показује пословничку књигу, мислим да то прво нисте смели да дозволите. Мислим да нисте смели да дозволите да се на тај начин вређа не само ваш посао, него Народна скупштина, па да се рекламира члан 106. и неко излагање након прочитаног амандмана на који се није јавио нико. Чије излагање? На звук тишине да се рекламира да се неко није изјашњавао у складу са тачком дневног реда? Потпуно несувисло, сада и ја да искористим ту реч.

Члан 103. сте лепо споменули. Жао ми је што сте завршили свој коментар закључком да нећете да примењујете одредбу која подразумева да се одузме време ономе ко злоупотребљава право на повреду Пословника.

Не морамо да гласамо, хајде само да се договоримо око нечега. Ако хоћемо да овај посао радимо квалитетно и да ове злоупотребе не дозвољавамо више, да онда знамо тачно какво понашање од одређених људи овде можемо да очекујемо, па у складу с тим и да реагујемо, односно не реагујемо, када знамо да ће подићи ову књигу само са намером да направе одређену злоупотребу.

Да је другачије, да имају другачије намере, подизали би је сваки пут када било ко са те стране сале, мислим на те људе са којима деле скарадне светоназоре, па и неке позиције на разноразним бинама испред РИК-а, али не само на њима, кад год се такви понашају на начин да то није у складу са тачком дневног реда, а ови то прећуте.

Тако да ово није само питање повреде Пословника, ово је и питање лицемерја, али да то оставимо за неки други пут. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Орлићу. Колико сам схватио, не желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника.

Слажем се у потпуности са вама, али, приметили сте, и ви и ја смо седели, слушали говорника и одговорно, озбиљно и посвећено обављали посао за који смо преузели одговорност. Не можемо да утичемо на понашање других посланика, можемо да укажемо. Али то сасвим довољно говори о њима, а не о нама. Захваљујем.

Колега Ристичевићу, ви сте у систему. Повреда Пословника, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, рекламирам члан 27, у вези са чл. 106. и 107. Дакле, ниједан поступак који угрожава слободу говора није дозвољен. И даље инсистирам на томе да дате благу предност опозицији и не тражим да се гласа ни о овој повреди Пословника, без обзира на то што се мени замера и кад подржим амандман који предложи опозиција, опет они нађу разлог да рекламирају повреду Пословника. Ту се стичу права из чл. 103. и ст. 7. и 8, али ја не тражим, за разлику од других, да ви то примените.

Не тражим од вас ни да их натерате да поштују неког. Не можете натерати неког да буде васпитан. Васпитани људи остају васпитани и сматрају се васпитаним и кад остану то у сукобу са невоспитаним, и зато не тражим да примените икакву санкцију према њима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ристичевићу.

На члан 30. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли је то амандман који је прихваћен или ...?

(Председавајући: Не. Реч је о амандману на члан 30: „Члан 30. брише се“.)

Према закону је било предвиђено, када се имовина неке одузме и утврди се да је неоправдано одузета, да се та имовина врати. И, било је у садашњем закону да се врати уз камату. Знам да та камата није велика, она је практично сада 0,1%, али је ред, ако су нека новчана средства неком узета погрешно, призната је грешка и имовина се враћа, да се она врате са каматом, а не да се тај неко упућује на парнични поступак у коме ће доказивати штету итд. Ако је штета већа од износа камате, тај ће свакако тужити и покушати да утврди ту штету у парничном поступку.

Не знам зашто оним људима за које ће бити доказано да им је погрешно одузета имовина то не вратите са каматом? То сада функционише, враћа се и враћала се до сада имовина са каматом. Мислим да то може да функционише и у будућности и да је то много праведније.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 31. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Бранка Стаменковић. Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала, председавајући. Трећи амандман на овај закон је у истом духу – да се угради транспарентност у пословању Дирекције за управљање одузетом имовином.

Мој амандман тражи да се дода став који гласи: „Сви уговори који се тичу уступања или издавања у закуп или давања на коришћење трајно одузете имовине, након заштите података о личности у складу са Законом о заштити података о личности, објављују се на интернет презентацији Дирекције у року од седам дана од склапања поменутих уговора.“

Овај амандман је Влада одбила, уз образложење: „Влада не прихвата амандман из разлога што су подаци којима располаже Дирекција за управљање одузетом имовином доступни јавности у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја“.

Молим вас, да би неко добио информације по основу овог закона, мора прво да потроши брдо папира. Ако би сви ови подаци стајали на интернет презентацији Дирекције, поштедели бисмо покоје дрво и коју шуму. Друго, државни органи нерадо позитивно иницијално одговарају на овакве захтеве па онда морате да се жалите канцеларији Повереника за заштиту слободног приступа информацијама од јавног значаја, а како је он засут таквим жалбама, то траје, и на крају ови подаци нису тако брзо доступни као што би били на један клик мишем, да их Дирекција, уколико је на то законом обавезује, редовно објављује на интернет презентацији.

У том смислу, још једном изражавам своје велико незадовољство и разочарање што се унутар овог министарства, а очигледно и целе владе, не препознаје потреба за мерама које би превенирале корупцију, од које иначе наша држава и друштво изузетно пате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Сада одређујем паузу до 17 часова и 30 минута.

(После паузе – 17.30)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани народни посланици, пре него што пређемо на одлучивање, потребно је да утврдимо кворум.

Молим да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање. Хвала.

Констатујем да су присутна 143 народна посланика.

Прелазимо на **ОДЛУЧИВАЊЕ**.

С обзиром на то, поштовани посланици, да је Народна скупштина завршила расправу о свим тачкама дневног реда ове седнице, сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине одређујем среду, 23. новембар 2016. године, са почетком у 17.35 минута као дан за гласање о тачкама дневног реда Четврте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у овој години, те вас молимо да поновимо утврђивање кворума.

Убаците своје картице у посланичке јединице.

Применом електронског система утврђено је да је у сали присутно 157 народних посланика и да имамо услове за одлучивање.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ.

Стављам на гласање Предлог закона о спречавању насиља у породици, у начелу.

За – 159, уздржано – 12, није гласало два посланика.

Скупштина је прихватила Предлог закона у начелу.

Прелазимо на одлучивање о амандманима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланик Зоран Живковић и 12 посланика ПГ ДС.

Стављам на гласање амандман.

За – 27, није гласало 147 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Вјерица Радета, Петар Јојић и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Није гласало 174 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 2. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – четири, није гласало 170 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 2. амандман су заједно поднели посланици Вјерица Радета, Срето Перих и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Против – један, није гласало 174 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 3. амандман су заједно поднели посланици Наташа Јовановић, Миљан Дамјановић и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Није гласало 175 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 3. амандман је поднела Љупка Михајловска.

Стављам на гласање амандман.

За – 23, није гласало 152 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 3. амандман је поднела посланик Горица Гајић.

Стављам на гласање амандман.

За – четворо, није гласао 171 посланик.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 3. амандман је поднела посланик Татјана Мацура.

Стављам на гласање амандман.

За – 15, није гласало 160 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици

Олена Папуга и Нада Лазић.

Стављам на гласање амандман.

За – 14, није гласало 162 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 3. амандман је поднела ПГ Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије.

Стављам на гласање амандман.

За – 24, није гласало 152 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 4. амандман су заједно поднели посланици Марко Миленковић, Петар Јојић и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Није гласало 176 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 4. амандман је поднео посланик Зоран Живковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 26, није гласало 150 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднела је ПГ ЛСВ– Зелена странка и ПГ ДС.

Стављам на гласање амандман.

За – 25, није гласало 151 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 4. амандман је поднела ПГ Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије.

Стављам на гласање амандман.

За – 27, није гласало 149 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 4. амандман је поднела посланица Татјана Мацура.

Стављам на гласање амандман.

За – 25, није гласао 151 посланик.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Срето Перић и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Није гласало 176 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 6. амандман су заједно поднели посланици Милорад Мирчић, Јово Остојић и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Није гласало 176 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 6. амандман је поднела ПГ СПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 16, није гласало 160 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 7. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – четири, није гласало 172 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 7. амандман је поднела Горица Гајић.

Стављам на гласање амандман.

За – пет, није гласао 171 посланик.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 7. амандман је поднела посланица Татјана Мацура.

Стављам на гласање амандман.

За – 19, није гласало 157 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 7. амандман је поднела ПГ Социјалдемократска странка – Народни покрет Србије.

Стављам на гласање амандман.

За – 21, није гласало 155 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 8. амандман је поднела Горица Гајић.

Стављам на гласање амандман.

За – 8, није гласало 168 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 8. амандман је поднела ПГ Социјалдемократска странка – Народни покрет Србије.

Стављам на гласање амандман.

За – 24, није гласало 152 посланика.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 8. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – четири, против – један, није гласао 171 посланик.

Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 9. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање амандман.
За – четири, није гласало 172 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 9. амандман је поднела Горица Гајић.
Стављам на гласање амандман.
За – 12, није гласало 164 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 9. амандман је поднела ПГ Социјалдемократска
странка – Народни покрет Србије.
Стављам на гласање амандман.
За – 27, није гласало 149 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 10. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање амандман.
За – три, није гласало 173 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 10. амандман је поднела посланица Татјана Мацура.
Стављам на гласање амандман.
За – 18, није гласало 158 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 11. амандман су заједно поднели посланици Томислав
Љубеновић, Петар Јојић и Зоран Красић.
Стављам на гласање амандман.
Није гласало 176 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 11. амандман је поднела посланица Марјана Мараш.
Стављам на гласање амандман.
За – један, није гласало 175 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 12. амандман је поднео посланик Борисав Ковачевић.
Стављам на гласање амандман.
Није гласало 176 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 12. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање амандман.
За – четири, против – један, није гласао 171 посланик.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 12. амандман је поднела посланица Татјана Мацура.
Стављам на гласање амандман.
За – 21, није гласало 152 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 12. амандман је поднела Љупка Михајловска.
Стављам на гласање амандман.
За – 23, није гласало 153 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 12. амандман су заједно поднели посланици Божидар
Делић, Петар Јојић и Зоран Красић.
Стављам на гласање амандман.
Није гласало 176 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 12. амандман је поднела посланица Горица Гајић.
Стављам на гласање амандман.
За – 8, није гласало 168 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 12. амандман је поднела Бранка Стаменковић.
Стављам на гласање амандман.
За – 19, није гласало 157 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 13. амандман је поднела посланица Татјана Мацура.
Стављам на гласање амандман.
За – 23, није гласало 153 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 13. амандман је поднео посланик Зоран Живковић.
Стављам на гласање амандман.
За – 25, није гласао 151 посланик.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 13. амандман је поднела ПГ ДС.
Стављам на гласање амандман.
За – 30, против – два, није гласало 144 посланика.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 13. амандман је поднела посланица Горица Гајић.
Стављам на гласање амандман.
За – пет, није гласао 171 посланик.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 13. амандман је поднео посланик Неђо Јовановић.
Стављам на гласање амандман.
За – 15, није гласао 161 посланик.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На наслов изнад члана 14. амандман је поднела Горица Гајић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – пет, није гласало 170 народних посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 14. амандмане, у истоветном тексту, поднели су
народни посланик Зоран Живковић и ПГ Демократска странка.

Стављам на гласање овај амандман.
За – 24, није гласао 151 народни посланик.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 14. амандман је поднела посланик Горица Гајић.
Стављам на гласање овај амандман.
Није гласало 175 народних посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 14. амандман је поднела посланик Татјана Мацура.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 22, нису гласала 153 народна посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 14. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 6, против – један, није гласало 168 народних посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 15. амандман је поднео посланик Зоран Живковић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 25, није гласало 150 народних посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су 12 народних посланика ПГ ДС и ПГ ЛДП – СДА Санџака.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 22, уздржана – три, није гласало 150 посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 15. амандман је поднела посланик Горица Гајић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 13, нису гласала 162 народна посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 15. амандман је поднео посланик Борисав Ковачевић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – један, нису гласала 174 народна посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић, Вјерица Радета и Зоран Красић.
Стављам на гласање овај амандман.
Против – један, нису гласала 174 народна посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 15. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање овај амандман.
За – пет, уздржана – три, није гласало 167 посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 16. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и ПГ Демократска странка.

Стављам на гласање овај амандман.
За – 24, није гласао 151 народни посланик.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 16. амандман је поднела посланик Горица Гајић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 8, уздржан – један, није гласало 166 народних посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 16. амандман је поднео посланик Неђо Јовановић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 11, против – један, нису гласала 163 народна посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 16. амандман је поднео посланик Борисав Ковачевић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – један, нису гласала 174 народна посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 16. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање овај амандман.
За – четири, није гласао 171 народни посланик.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 16. амандман је поднела ПГ ЛСВ – Зелена странка.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 13, нису гласала 163 народна посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 16. амандман је поднео посланик Душан Павловић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 16, није гласало 160 народних посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 16. амандман је поднела Бранка Стаменковић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 20, није гласало 156 народних посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици
Милорад Мирчић, Вјерица Радета и Зоран Красић.
Стављам на гласање овај амандман.
Није гласало 176 народних посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
Амандмане, у истоветном тексту, којима се после члана 16.
додају назив члана и члан 16а поднели су народни посланик Зоран
Живковић и ПГ Демократска странка.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 32, није гласало 145 народних посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.

Амандман којим се после члана 16. додаје нови члан 16а поднело је шест народних посланика ПГ ЛДП – СДА Санџака.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 11, против – два, уздржан – један, нису гласала 163 народна посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

Амандман којим се после члана 16. додаје нови члан 16а поднела је народни посланик Горица Гајић.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 11, уздржан – један, није гласало 165 посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 17. амандман је поднела посланик Горица Гајић.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 8, није гласало 169 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 17. амандман је поднела Љупка Михајловска.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 19, није гласало 158 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 18. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и ПГ Демократска странка.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 23, уздржан – један, нису гласала 153 посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 18. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање овај амандман.

За – четири, против – један, нису гласала 172 посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 18. амандман је поднела посланица Горица Гајић.

Стављам на гласање амандман.

За – 6, није гласао 171 народни посланик.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 18. амандман је поднео посланик Борисав Ковачевић.

Стављам на гласање амандман.

За – пет, уздржан – један, није гласао 171 народни посланик.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Велимир Станојевић и Дубравка Филиповски.

Стављам на гласање амандман.

За – 8, није гласало 169 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 18. амандман је поднео посланик Неђо Јовановић.

Стављам на гласање амандман.

За – 10, против – двоје, није гласало 165 народних посланика.
Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 19. амандман је поднело шест народних посланика ПГ
Либерално демократска партија – СДА Санџака.

Стављам на гласање амандман.

За – 14, против – двоје, уздржано – двоје, није гласало 159
народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 19. амандман је поднео посланик Зоран Живковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 23, није гласало 154 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 19. амандман је поднело 12 посланика ПГ ДС.

Стављам на гласање амандман.

За – 22, није гласало 155 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 19. амандман је поднела посланица Горица Гајић.

Стављам на гласање амандман.

За – 6, није гласао 171 народни посланик.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 20. амандмане, у истоветном тексту, поднели су
народни посланик Зоран Живковић и народни посланици ПГ ДС.

Стављам на гласање амандман.

За – 28, није гласало 149 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 20. амандман је поднела посланица Горица Гајић.

Стављам на гласање амандман.

За – 7, није гласало 170 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 21. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 19, није гласало 158 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици
Александра Белачић, Вјерица Радета и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Против – један, није гласало 175 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 23. амандман је поднело 6 посланика ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – четири, уздржан – један, није гласао 171 посланик.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 23. амандман је поднело пет народних посланика ПГ Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије.

Стављам на гласање амандман.

За – 23, није гласало 153 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 24. амандман је поднело 6 посланика ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – четири, против – два, није гласало 170 посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 24. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 20, није гласало 157 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 24. амандман је поднела Љупка Михајловска.

Стављам на гласање амандман.

За – 23, није гласало 154 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 25. амандман је поднело 6 посланика ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – четири, нису гласала 172 народна посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 25. амандман је поднела посланица Горица Гајић.

Стављам на гласање амандман.

За – 8, није гласало 168 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 26. амандман је поднело 6 посланика ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – три, против – један, није гласало 172 посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 27. амандман је поднело 6 посланика ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – пет, против – један, није гласало 170 посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици проф. др Милован Бојић, Миљан Дамјановић и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Није гласало 176 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 28. амандман је поднела посланица Горица Гајић.

Стављам на гласање амандман.

За – 8, уздржан – један, није гласало 167 посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 28. амандман је поднео посланик Душан Павловић.

Стављам на гласање амандман.
За – 21, није гласало 156 народних посланика.
Констатујем да амандман није прихваћен.
На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици
Велимир Станојевић и Дубравка Филиповски.
Стављам на гласање амандман.
За – 10, није гласало 167 народних посланика.
Констатујем да амандман није прихваћен.
На члан 29. амандман је поднела Љупка Михајловска.
Стављам на гласање амандман.
За – 22, није гласало 155 народних посланика.
Констатујем да амандман није прихваћен.
На члан 29. амандман је поднео посланик Душан Павловић.
Стављам на гласање амандман.
За – 23, није гласало 154 народних посланика.
Констатујем да амандман није прихваћен.
На члан 30. амандман је поднела Љупка Михајловска.
Стављам на гласање амандман.
За – 25, нису гласала 152 народна посланика.
Констатујем да амандман није прихваћен.
На члан 30. амандман је поднео посланик Душан Павловић.
Стављам на гласање амандман.
За – 20, није гласало 157 народних посланика.
Констатујем да амандман није прихваћен.
На члан 31. амандмане, у истоветном тексту, поднели су
народни посланик Зоран Живковић и народни посланици ПГ ДС.
Стављам на гласање амандман.
За – 21, није гласало 156 народних посланика.
Констатујем да амандман није прихваћен.
На члан 31. амандман је поднела посланица Горица Гајић.
Стављам на гласање амандман.
За – 10, није гласало 167 народних посланика.
Констатујем да амандман није прихваћен.
На члан 31. амандман су поднела 4 посланика ПГ ЛСВ – ЗС.
Стављам на гласање амандман.
За – 13, није гласало 164 народних посланика.
Констатујем да амандман није прихваћен.
На члан 31. амандман су заједно поднели народни посланици
Велимир Станојевић и Дубравка Филиповски.
Стављам на гласање амандман.
За – пет, није гласало 173 народна посланика.
Народна скупштина није прихватила овај амандман.
На члан 31. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 22, није гласало 156 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 34. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – 6, није гласало 172 народна посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 34. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 22, није гласало 156 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 34. амандман су заједно поднели народни посланици
Велимир Станојевић и Дубравка Филиповски.

Стављам на гласање амандман.

За – 8, није гласало 170 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 34. амандман су поднели посланици ПГ Лига
социјалдемократата Војводине – Зелена странка.

Стављам на гласање амандман.

За – 15, уздржаних – двоје, није гласао 161 посланик.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 35. амандман је поднела посланик Горица Гајић.

Стављам на гласање амандман.

За – 11, није гласало 167 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 35. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 21, није гласало 157 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 35. амандман, са исправком, поднео је народни
посланик Неђо Јовановић.

Стављам на гласање амандман.

За – 8, није гласало 170 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

Амандмане, у истоветном тексту, којима се после члана 35.
додаје назив члана и члан 35а поднели су народни посланик Зоран
Живковић, ПГ ДС и ПГ Либерално демократска партија – СДА Санцака.

Стављам на гласање амандман.

За – 28, уздржан – један, није гласало 149 посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

Амандман којим се после члана 35. додаје нови члан 35а, са
исправком, поднела је народни посланик Горица Гајић.

Стављам на гласање амандман.

За – 6, није гласало 172 народна посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На наслов изнад члана 36. и члан 36 а амандман је поднео народни посланик Звонимир Стевић.

Стављам на гласање амандман.

За – један, није гласало 177 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Велимир Станојевић и Дубравка Филиповски.

Стављам на гласање амандман.

За – 8, уздржан – један, није гласало 169 посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

Амандман којим се после члана 37. додаје нови члан 37а поднели су посланици ПГ СДС, Народни покрет Србије.

Стављам на гласање амандман.

За – 27, није гласао 151 народни посланик.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 38. амандман је поднео посланик Душан Павловић.

Стављам на гласање амандман.

За – 18, није гласало 160 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

На члан 38. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици ПГ Лига социјалдемократа Војводине – Зелена странка и посланици ПГ Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије.

Стављам на гласање амандман.

За – 18, није гласало 160 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај амандман.

Поштовани народни посланици, добила сам обавештење од службе Народне скупштине да је усвајањем више амандмана на текст Предлога закона наступила ситуација из члана 165. Пословника Народне скупштине, односно да је услед усвајања тих амандмана настала потреба да надлежни одбор поднесе нови амандман којим се врши усаглашавање усвојених амандмана међусобно, као и са текстом Предлога закона.

Ради тога одређујем паузу у трајању од 15 минута и молим да се одмах састану Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу и Одбор за уставна питања и законодавство и да поднесу потребан амандман, односно извештај.

Седнице одбора ће се одржати у сали II у партеру Дома Народне скупштине.

(После паузе – 18.35)

ПРЕДСЕДНИК: Пре него што наставимо са радом, молим да утврдимо кворум.

Молим посланике да седну и да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице.

Применом електронског система за гласање утврђено је да је у сали присутно 139 народних посланика.

Одбор за Уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Стављам на гласање амандман.

За – 134, није гласало 15 народних посланика.

Народна скупштина је прихватила овај амандман.

Пошто смо завршили одлучивање о амандманима, приступамо гласању о Предлогу закона у целини.

Стављам на гласање Предлог закона о спречавању насиља у породици, у целини.

За – 147, уздржаних – 6, није гласало 6 народних посланика.

Народна скупштина је, већином гласова, усвојила Предлог закона о спречавању насиља у породици.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА.

Стављам на гласање Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика, у начелу.

За – 135, против – 7, уздржаних – 8, није гласало 12.

Народна скупштина је већином гласова усвојила Предлог закона, у начелу.

Прелазимо на одлучивање о амандманима.

На члан 2. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

Уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 2. амандман је поднела ПГ СДС, НПС.

Стављам на гласање амандман.

Уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 3. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање амандман.

За – 24, уздржаних - нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 3. амандман је поднела ПГ СДС, НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 21, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 6. амандмане, у истоветном тексту, поднели су ПГ ЛСДВ, ПГ ЛДП - СДА Санџака и ПГ СДС, НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 12, уздржаних – нема.

Конститујем да није прихваћен амандман.

На члан 7. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање амандман.

За – 21, уздржаних – нема.

Конститујем да није прихваћен амандман.

На члан 7. амандман је поднео посланик Зоран Живковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 21, уздржаних – нема.

Конститујем да није прихваћен амандман.

На члан 7. амандман је поднела ПГ СДС, НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 20, уздржаних – нема.

Конститујем да није прихваћен амандман.

На члан 7. амандман, са исправком, поднела је ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – четири, уздржан – један народни посланик.

Конститујем да није прихваћен амандман.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици

Вјерица Радета, Петар Јојић и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Уздржаних – нема.

Конститујем да није прихваћен амандман.

На члан 8. амандман је поднео посланик Душан Павловић.

Стављам на гласање амандман.

За – 20, уздржаних – нема.

Конститујем да није прихваћен амандман.

На члан 8. амандман је поднела ПГ ЛСДВ – Зелени странка.

Стављам на гласање амандман.

За – 8, уздржан – један народни посланик.

Конститујем да није прихваћен амандман.

На члан 8. амандман је поднео посланик Милан Лапчевић.

Стављам на гласање амандман.

За – три, уздржаних – нема.

Конститујем да није прихваћен амандман.

На члан 8. амандман је поднео посланик Зоран Живковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 21, уздржаних – нема.

Конститујем да није прихваћен амандман.

На члан 8. амандман су поднели посланици ПГДС.

Стављам на гласање амандман.

За – 16, уздржан – један народни посланик.

Конститујем да није прихваћен амандман.

На члан 8. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање овај амандман.

За – три, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 8. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 23, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 9. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање овај амандман.

За – три, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици
Велимир Станојевић и Дубравка Филиповски.

Представник предлагача прихватио је овај амандман у току
претреса Предлога закона у појединостима.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 140, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да је прихваћен овај амандман.

На члан 10. амандман су поднели народни посланици Срето
Перић, Петар Јојић и Зоран Красић.

Стављам на гласање овај амандман.

Уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 10. амандман је поднела ПГ Социјалдемократска
странка – Народни покрет Србије.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 23, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 11 амандман је поднела Љупка Михајловска.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 22, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 12. амандман је поднела Љупка Михајловска.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 19, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 12. амандман је поднела ПГ ЛСВ – Зелена странка.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 10, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 14. амандман су заједно поднеле народне посланице
Маја Виденовић и Александра Јерков.

Стављам на гласање овај амандман.
За – 26, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици
Милорад Мирчић, Петар Јојић и Зоран Красић.
Стављам на гласање овај амандман.
Против – један, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су
народни посланик Зоран Живковић и ПГ ДС.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 25, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 15. амандман је поднела посланик Татјана Мацура.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 19, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 15. амандман је поднела ПГ ДС.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 18, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 15. амандман је поднео посланик Милан Лапчевић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – четири, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 15. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање овај амандман.
За – три, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 15. амандман је поднела Александра Чабраја.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 16, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 15. амандман је поднела ПГ ЛСВ – Зелена странка.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 11, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 16. амандман је поднео посланик Зоран Живковић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 17, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 16. амандман је поднела ПГ ДС.
Стављам на гласање овај амандман.

За – 22, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 16. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 23, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 17. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање овај амандман.

За – три, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 19. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и ПГ ДС.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 20, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 20. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 15, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 20. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање овај амандман.

За – три, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 21. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 20, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 22. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, ПГ ЛСВ – Зелена странка, ПГ ЛДП – СДА Санџака, ПГ Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије, ПГ ДС и одвојено, пола-пола.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 26, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 22. амандман, са исправком, заједно су поднеле народне посланице Стефана Миладиновић и Снежана Пауновић.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 28, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 27. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 23, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 27. амандман је поднела ПГ Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 25, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 27. амандман, са исправком, поднела је народни посланик Ана Стевановић.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 18, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 27. амандман је поднела ПГ ЛДП – СДА Санцака.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 11, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 27. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање овај амандман.

За – троје, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 27. амандман је поднела Александра Чабраја.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 18, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 30. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 21, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 40. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно Милорад Мирчић, Вјерица Радета, Зоран Красић, Александра Чабраја и Милан Лапчевић.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 8, против – 9, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 40. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање овај амандман.

За – троје, против – троје, уздржан – један.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 42. амандман је поднела ПГ Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 18, уздржаних – двоје.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

Пошто смо завршили одлучивање о амандманима, стављам на гласање Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика, у целини.

За – 141, против – 6, уздржаних – 13.

Скупштина је усвојила Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ОРГАНИЗАЦИЈИ И НАДЛЕЖНОСТИ ДРЖАВНИХ ОРГАНА У СУЗБИЈАЊУ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА, ТЕРОРИЗМА И КОРУПЦИЈЕ.

Стављам на гласање Предлог закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције, у начелу.

За – 143, против – пет, уздржаних – 14.

Скупштина је прихватила Предлог закона у начелу.

Прелазимо на одлучивање о амандманима.

На члан 4. амандман су заједно поднели посланици Вјерица Радета, Петар Јојић и Зоран Красић.

Стављам на гласање овај амандман.

Уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 5. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање овај амандман.

За – троје, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 7. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање овај амандман.

За – троје, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 7. амандман је поднела ПГ ЛДП-СДА Санџака.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 9, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 7. амандман је поднела ПГ Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 15, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 8. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање овај амандман.

За – троје, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 11. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање овај амандман.
За – троје, против – један, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 12. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање овај амандман.
За – троје, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 13. амандман су поднели посланици Срето Перић,
Петар Јојић и Зоран Красић.
Стављам на гласање овај амандман.
Уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 14. амандман је поднео посланик Владимир Ђурић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 13, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 15. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање овај амандман.
За – троје, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 15. амандман је поднео посланик Зоран Живковић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 20, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 16. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање овај амандман.
За – троје, уздржан – један.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 17. амандман је поднео посланик Владимир Ђурић.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 21, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 18. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање овај амандман.
За – троје, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 18. амандман је поднела ПГ Социјалдемократска
странка, Народни покрет Србије.
Стављам на гласање овај амандман.
За – 26, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен овај амандман.
На члан 19. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање овај амандман.

За – троје, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 19. амандман је поднео посланик Владимир Ђурић.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 16, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 19. амандман су поднели народни посланици Велимир Станојевић и Дубравка Филиповски.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 6, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 19. амандман је поднела посланик Татјана Мацура.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 22, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Петар Јојић и Зоран Красић.

Стављам на гласање овај амандман.

Уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 20. амандман је поднео посланик Владимир Ђурић.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 24, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 20. амандман су поднели народни посланици Велимир Станојевић и Дубравка Филиповска.

Стављам на гласање овај амандман.

За – 8, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Наташа Јовановић и Зоран Красић.

Стављам на гласање овај амандман.

Против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На назив члана и чл. 21 амандман је поднео Зоран Живковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 23, уздржаних – нема.

Констатујем није прихваћен амандман.

На члан 21. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – три, уздржаних – нема.

Констатујем није прихваћен амандман.

На назив члана и чл. 22 амандман је поднео Зоран Живковић.

Стављам на гласање амандман.
За – 17, уздржаних – нема.
Констатујем није прихваћен амандман.
На назив члана и чл 23 амандман је поднео Зоран Живковић.
Стављам на гласање амандман.
За – 26, уздржан – један.
Констатујем није прихваћен амандман.
На члан 21. амандман је поднела ПГ Двери.
Стављам на гласање амандман.
За – три, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 24. амандман је поднео Зоран Живковић.
Стављам на гласање амандман.
За – 18, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 24. амандман су заједно поднели посланици Милорад Мирчић, Наташа Јовановић и Зоран Красић.
Стављам на гласање амандман.
Уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 25. амандман је поднела ПГ СДС-НПС.
Стављам на гласање амандман.
За – 25, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 26. амандман је поднела ПГ СДС-НПС.
Стављам на гласање амандман.
За – 23, уздржаних – нема.
Констатујем није прихваћен амандман.
На члан 26. амандман је поднео Зоран Живковић.
Стављам на гласање амандман.
За – 24, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 33. амандман је поднео Зоран Живковић.
Стављам на гласање амандман.
За – 23, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 33. амандман је поднела ПГ СДС-НПС.
Стављам на гласање амандман.
За – 18, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен амандман.
Стављам на гласање Предлог закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције у целини.

За – 148, против – три, уздржаних – 15, није гласало 9.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Предлог закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције.

Прелазимо на 4. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОДУЗИМАЊУ ИМОВИНЕ ПРОИСТЕКЛЕ ИЗ КРИВИЧНОГ ДЕЛА.

Стављам на гласање Предлог закона о изменама и допунама Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у начелу.

За – 145, против – три, уздржаних – 14, није гласало 13.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила Предлог закона у начелу.

Прелазимо на одлучивање о амандманима.

На члан 2. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање амандман.

За – 17, уздржаних – нема.

Констатујем није прихваћен амандман.

На члан 2. амандман је поднела ПГ СДС-НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 22, уздржаних – нема.

Констатујем није прихваћен амандман.

На члан 3. амандман, у истоветном тексту, поднели су ПГ СРС, ПГ ЛДП-СДА Санџака и ПГ СДС-НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 10, уздржаних – нема.

Констатујем није прихваћен амандман.

На члан 4. амандман у истоветном тексту поднели су ПГ СРС, ПГ ЛДП-СДА Санџака и ПГ СДС-НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 10, уздржаних – нема.

Констатујем није прихваћен амандман.

На члан 4. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – три, уздржаних – нема.

Констатујем није прихваћен амандман.

На члан 6. амандман су заједно поднели посланици Милорад Мирчић, Александра Белачић и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Уздржаних – нема.

Констатујем није прихваћен амандман.

На члан 6. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 20, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.
На члан 8. амандман је поднела ПГ СДС-НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 20, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 10. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – три, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 10. амандман је поднела ПГ СДС-НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 23, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 10. амандман су заједно поднели посланици Петар
Јојић, Миљан Дамјановић и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 11. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – три, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 11. амандман је поднела ПГ СДС-НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 23, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 12. амандман је поднела ПГ СДС-НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 19, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 12. амандман је поднела ПГ Двери.

Стављам на гласање амандман.

За – четири, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 15. амандман је поднела ПГ ЛДП-СДА Санџака.

Стављам на гласање амандман.

За – 9, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 15. амандман је поднела ПГ СДС, НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 20, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 16. амандман је поднела ПГ ЛДП – СДА Санџака.

Стављам на гласање амандман.

За – три, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 17. амандман је поднела ПГ ЛДП – СДА Санцака.

Стављам на гласање амандман.

Уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 18. амандман је поднела ПГ ЛДП – СДА Санцака.

Стављам на гласање амандман.

За – 8, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 18. амандман је поднела ПГ СДС, НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 12, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 19. амандман је поднела ПГ СДС, НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 25, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 20. амандман је поднела ПГ ЛДП – СДА Санцака.

Стављам на гласање амандман.

За – 9, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 20. амандман је поднела ПГ СДС, НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 25, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 26. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање амандман.

За – 23, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 27. амандман је поднела ПГ СДС, НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 22, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици

Вјерица Радета, Срето Перих и Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 28. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање амандман.

За – 23, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 28. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 23, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 29. амандман је поднела ПГ ДС.

Стављам на гласање амандман.

За – 23, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 30. амандман је поднела ПГ СДС, НПС.

Стављам на гласање амандман.

За – 25, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 31. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Стављам на гласање амандман.

За – 19, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

Стављам на гласање Предлог закона о изменама и допунама Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у целини.

За – 142, против – четири, уздржано – 11.

Констатујем да је Скупштина усвојила Предлог закона о изменама и допунама Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Прелазимо на 5. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА И ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ ЗА ХАРТИЈЕ ОД ВРЕДНОСТИ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору председника и чланова Комисије за хартије од вредности, у целини.

За – 141, против – 30, уздржаних – нема.

Констатујем да је Скупштина усвојила већином гласова свих народних посланика Предлог одлуке.

Прелазимо на ПОВРЕДЕ ПОСЛОВНИКА.

Народни посланик Немања Шаровић, на седници 15. новембра 2016. године, у 15 часова и 11 минута, указао је на повреду члана 107.

Молим да одлучите о овој повреди.

За – пет, против – један, уздржаних – нема.

Скупштина је одлучила да није повређен наведени члан.

Народни посланик Саша Радуловић, на седници 17. новембра 2016. године, у 12 часова и пет минута, указао је на повреду члана 103.

Молим да одлучите о овој повреди.

За – 18, уздржаних – нема.

Скупштина је одлучила да није повређен наведени члан.

Народни посланик Соња Павловић, на седници 17. новембра 2016. године, у 13 часова и 33 минута, указала је на повреду чланова 106. и 108. Пословника.

Молим да одлучите о овим повредама.

За – 17, уздржаних – нема.

Скупштина је одлучила да нису повређени наведени чланови.

Народни посланик Срђан Ного, на седници 18. новембра 2016. године, у 16 часова и 40 минута, указао је на повреду члана 103.

Молим да одлучите о овој повреди.

За – 18, уздржан – један.

Скупштина је одлучила да није повређен наведени члан.

Народни посланик Мирослав Алексић, на седници 22. новембра 2016. године, у 13 часова и 27 минута, указао је на повреду члана 103. став 2. и члана 108. Пословника.

Молим да одлучите да ли је повређен наведени члан Пословника.

За – 20, уздржаних – нема.

Скупштина је одлучила да нису повређени наведени чланови.

Народни посланик Радослав Милојичић, на седници 22. новембра 2016. године, у 17 часова и 25 минута, указао је на повреду члана 108. Пословника.

Молим да одлучите о овој повреди.

За – 23, уздржаних – нема.

Скупштина је одлучила да није повређен наведени члан.

Народни посланик Бранка Стаменковић, на седници 23. новембра 2016. године, у 15 часова и 18 минута, указала је на повреду члана 106.

Молим да одлучите о овој повреди.

За – 21, уздржаних – нема.

Скупштина је одлучила да није повређен наведени члан.

Народни посланик Бранка Стаменковић, на седници 23. новембра 2016. године, у 15 часова и 33 минута, указала је на повреду члана 106.

Молим да одлучите о овој повреди.

За – 21, уздржаних – нема.

Скупштина је одлучила да није повређен наведени члан.

Пошто је Народна скупштина обавила разматрање свих тачака дневног реда ове седнице и одлучивање о њима, сагласно члану 102. Пословника, закључујем Четврту седницу Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години.

(Седница је завршена у 19.25 часова.)